

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/152/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316217345
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1316217345.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, adresa D. XXXX/XX, E., zastúpeného advokátkou: Mgr. Eva Garová, so sídlom Štefánikova 14, Bratislava, proti žalovanej: E. B. A., nar. XX.X.XXXX, adresa F. XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou: JUDr. Michal Krutek, s.r.o., so sídlom Hlavná 11, Trnava, IČO: 47 254 581, o ochranu osobnosti spojenú s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. PN-22C/50/2019-672 zo dňa 10.7.2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinstančný súd vo výroku I. žalobu (ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej 1./ povinnosť na vlastné náklady zaslať žalobcovi B. A. B. C., G. H. XXXX, I. I. F. XX, E., št. príslušnosť: SR, na adresu jeho advokátskej kancelárie, a tiež na adresu sídla Slovenskej advokátskej komory Kolárska ul. č. 4, Bratislava, 813 42, písomné ospravedlnenie s nasledovným textom: „Ja B. A., G. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. L. XXXXX/X, XXXXX E., prechodne bytom F. H. XX, št. príslušnosť: SR, sa týmto ospravedlňujem advokátovi A. B. C., G. H. XXXX, I. I. F. XX, E., za nepravdivé vyjadrenia uvedené v Sťažnosti na konanie advokáta A. B. C. zo dňa 27.4.2016, ktorá bola zaslaná na Slovenskú advokátsku komoru, ktorých obsahom som vážne znížila jeho česť, vážnosť a dôstojnosť u jeho súčasných a potenciálnych klientov, a tiež pred jeho kolegami a orgánmi Slovenskej advokátskej komory,“ a 2./ povinnosť zaplatiť mu 2.000,- eur titulom nemajetkovej ujmy, všetko titulom zásahu žalovanej do osobnosti žalobcu spôsobeným konaním žalovanej, ktorá dňa 27.6.2014 doručila Slovenskej advokátskej komore sťažnosť na žalobcu ako advokáta pre porušenie Advokátskeho poriadku, na základe ktorej bolo voči žalobcovi začaté disciplinárne konanie) zamietol. Zároveň vo výroku II. priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

2. Z vykonaného dokazovania prvoinstančný súd zistil tento skutkový stav:

3. Žalobca je advokát zapísaný do zoznamu advokátov SAK pod reg. č XXXX, vykávajúci advokáciu na adrese: F. XX, E., s prideleným IČO: XXXXXXXX. Žalobca je dlhoročným kamarátom M. N. A., ktorý je druhým bývalým manželom žalovanej. Prvé manželstvo žalovanej s N. I. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 12C/158/2003-28 zo dňa 17.9.2003, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2003. Z prvého manželstva žalovanej pochádza jedno dieťa, a to dcéra O. P. A. (pôvodne ako I.; rozsudok na č. I. 3 spisu Mestského súdu Bratislava II sp. zn. B3-37P/243/2013). Druhé manželstvo uzatvorila žalovaná v roku 2012 s M. N. A..

4. Ešte pred udelením akéhokoľvek písomného plnomocenstva žalobcovi komunikoval žalobca s vtedajším druhým manželom žalovanej, s M. N. A., a so žalovanou emailmi zo dňa 27.5.2013 o možnosti adopcie dcéry žalovanej O. jej druhým manželom, M. N. A.. V jednom emaili napísal žalobca všetky listiny, ktoré potrebuje mať k dispozícii, a po oznámení žalovanou, že biologický otec O., N. I., s adopciou nesúhlasil, napísal žalobca žalovanej, ktoré konkrétne ustanovenie Zákona o rodine umožňuje osvojenie dieťaťa aj bez súhlasu rodiča maloletého dieťaťa, ak počas najmenej 6 mesiacov neprejavoval záujem o maloleté dieťa najmä tým, ak ho nenavštevoval, neplnil si riadne a pravidelne vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu a nevyňaložil úsilie upraviť si svoje rodinné a sociálne pomery tak, aby mohol osobne sa starať o maloleté dieťa bez závažnej prekážky, a dodal, že môžu prediskutovať možnosti, ktoré mali (manželia A. v danom čase - pozn. súdu).

5. Doručením návrhu prvého bývalého manžela žalovanej, N. I., proti žalovanej a vtedy maloletej O. P. I. (neskôr A.), na Okresnom súde Piešťany dňa 28.5.2013 začalo konanie o zníženie výživného na mal. O., ktoré bolo vedené pôvodne Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 13P/50/2013. Návrh na zníženie výživného odôvodnil N. I. zmenou jeho finančných príjmov od poslednej úpravy výživného na maloletú O. z dôvodu, že v decembri 2012 utrpel úraz na pravej nohe, odkedy podstúpil množstvo vyšetrení a rehabilitáciu, že dňa 15.4.2013 podstúpil operáciu kolena, že na operáciu krížnych väzov bol objednaný na 27.5.2013 s predpokladanou dobou liečenia cca 12 mesiacov, ktoré okolnosti spôsobili, že stratil možnosť hľadať si prácu. N. I. navrhol prejednanie vecí jeho účasti a bez účasti žalovanej z dôvodu, že on bude chodiť o barlách a že žalovaná bola tehotná. Návrhom sa nedomáhal žalovaný zmeny úpravy styku s maloletou O., a neuviedol v ňom žiadne tvrdenie ani žiadnu informáciu o stretávaní alebo nestretávaní sa s jeho dcérou O..

6. Dňa 16.7.2013 mali M. N. A. a žalovaná dohodnutý spoločný obed so žalobcom v Eurovei v Bratislave, čo vyplýva nielen z tvrdenia žalovanej v tomto spore, ale aj z pripomienky služby Google Kalendár z toho istého dňa doručenej žalovanej (č. I. 368 súdneho spisu).

7. Splnomocnením zo dňa 23.7.2013 splnomocnila žalovaná žalobcu ako advokáta na všetky právne úkony na jej zastupovanie vo veci navrhovateľa N. I. proti nej o zníženie výživného na dcéru O. P. A. (I.). V čase udelenia splnomocnenia bola vec N. I. o zníženie výživného vedená Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 13P/50/2013. Dňa 24.7.2013 bolo doručené do príslušného konania o zníženie výživného telefaxové podanie, obsahom, ktorého bolo upovedomenie žalobcu o prevzatí právneho zastúpenia žalovanej v predmetnej veci a splnomocnenie žalovanej zo dňa 23.7.2013. V závere upovedomenia požiadal žalobca súd o zaslanie návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti a listín k nemu doložených. Telefaxové podanie doplnil žalobca doručením originálu v listinnej podobe, podaným na pošte v ten istý deň, doručeným súdu dňa 26.7.2013. Uznesením zo dňa 31.7.2013 preniesol Okresný súd Piešťany miestnu príslušnosť na Okresný súd Bratislava III, ktoré bolo doručené žalobcovi ako právnomu zástupcovi žalovanej spolu s návrhom na zníženie výživného dňa 14.8.2013 tak, ako to vyplýva z doručienky nachádzajúcej sa v súdnom spise o znížení výživného na mal. O. P.. Po prenesení miestnej príslušnosti bola na Okresnom súde Bratislava III pridelená veci nová sp. zn. 37P/243/2013. Žalobcovi doručil Okresný súd Bratislava III dňa 23.10.2013 predvolanie na pojednávanie na deň 19.11.2013, návrh na začatie konania a výzvu súdu so zakrúžkovanými dokumentami, ktoré žiadal súd predložiť najneskôr na pojednávaní. Podaním zo dňa 13.11.2013, doručeným Okresnému súdu Bratislava III dňa 14.11.2013, vzal N. I. svoj návrh na zníženie výživného na dcéru O. späť. Dôvod späťvzatia neuviedol. Dňa 19.11.2013 sa uskutočnilo na Okresnom súde Bratislava III pojednávanie, ktorého sa zúčastnil iba kolízny opatrovník maloletej O., na ktorom bolo vyhlásené uznesenie o zastavení konania. V deň pojednávania, t. j. 19.11.2013, bolo doručené Okresnému súdu Bratislava III podanie žalobcu, ktorým tento ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalovanej na predmetnom pojednávaní z dôvodu, že žalovanej bolo doručené späťvzatie návrhu. Súčasťou ospravedlnenia bolo aj vyjadrenie žalobcu ako advokáta žalovanej, že netrvajú na náhrade trov konania. Zastavujúce uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/243/2013-48 zo dňa 19.11.2013 bolo doručené N. I. dňa 3.12.2013, žalobcovi dňa 3.12.2013 a kolíznemu opatrovníkovi dňa 28.11.2013, čo vyplýva aj z doručeníek pripojeného súdneho spisu Mestského súdu Bratislava II sp. zn. B3-37P/243/2013 (predtým Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 37P/243/2013, pôvodne Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13P/50/2013). Žalobca je v zastavujúcom uznesení uvedený ako právny zástupca žalovanej. Zastavujúce uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12.2013.

8. Po udelení splnomocnenia žalovanou žalobcovi na jej zastupovanie vo veci N. I. o zníženie výživného na mal. O. komunikovali strany sporu a N. I. aj emailmi. Emailom zo dňa 29.7.2013 zaslala žalovaná žalobcovi prehľad mesačných výdavkov na O.. Emailom zo dňa 23.10.2013 preposlal žalobca žalovanej ako jej advokát žiadosť Okresného súdu Bratislava III zo dňa 18.10.2013 so zakrúžkovanými listinami, ktoré žiadal súd, aby doručila žalovaná súdu v danej veci za účelom prípravy na pojednávanie, najneskôr na pojednávaní. Súčasťou emailu zo dňa 23.10.2013 je veta advokáta, že žalovaná nájde v prílohe, o čom sa spolu rozprávali. Dňa 14.11.2013 zaslal N. I. emailom podací lístok preukazujúci odoslanie späťvzatia návrhu na zníženie výživného na O., na ktorý email zareagoval žalobca tým, že požiadal N. I. aj o zaslanie späťvzatia. Dňa 21.11.2013, t. j. po vyhlásení uznesenia o zastavení konania, avšak ešte pred doručením písomného vyhotovenia uznesenia, zaslal žalobca žalovanej návrh dohody o výživnom medzi žalovanou a N. I., aby si ho žalovaná pozrela, keďže ho chcel potom zaslať žalobca N. I.. Na druhý deň, t. j. dňa 22.11.2013, zaslal žalobca N. I. návrh dohody o výživnom na mal. O. s tým, aby v prípade súhlasu s jej obsahom, ju 2x vytlačil, podpísal a zaslal do kancelárie žalobcu, a že následne zabezpečí žalobca podpísanie dohody zo strany žalovanej, a potom jedno vyhotovenie zašle žalobca N. I. na jeho adresu. Dňa 26.11.2013 informoval N. I. žalobcu, že mu už zaslal podpísanú dohodu, na čo zareagoval žalobca v ten istý deň, že mu tento zašle jedno vyhotovenie dohody po jej podpísaní žalovanou. Dňa 18.12.2013 informoval N. I. žalobcu, že mu stále nebolo doručené jedno vyhotovenie dohody, na čo v ten istý deň napísal žalobca email žalovanej s otázkou, či táto už má podpísanú dohodu. V celej emailovej komunikácii s N. I. bol žalobca zakaždým podpísaný ako advokát.

9. Oficiálnym listom zo dňa 2.12.2013, na hlavičkovom papieri advokátskej kancelárie žalobcu, zaslal žalobca žalovanej ako jej advokát v právnej veci navrhovateľa N. I. proti žalovanej o zníženie výživného na O. P. A. 2x dohodu o výživnom podpísanú navrhovateľom N. I. s tým, aby ju podpísala žalovaná, a aby jedno podpísané vyhotovenie zaslala späť na adresu sídla advokátskej kancelárie žalobcu. Aj v tomto sprievodnom liste adresovanom žalovanej je žalobca identifikovaný ako advokát.

10. Z textu návrhu dohody o výživnom, datovanej 21.11.2013, ktorú pripravil žalobca ako advokát žalovanej, ktorá dohoda sa týka N. I. a žalovanej ohľadom výživného na mal. O. P. A., je nepochybné, že dohoda sa týkala výlučne nižšieho výživného na O. zo strany otca, t. j. N. I., z dôvodu nepriaznivých majetkových pomerov otca maloletej (č. I. 112 súdneho spisu).

11. M. N. A., nar. X.XX.XXXX splnomocnením zo dňa 10.3.2015 splnomocnil žalobcu ako advokáta na spísanie, podpísanie a podanie návrhu proti žalovanej (B. A.) o nariadenie predbežného opatrenia vo veci výkonu rodičovských práv a povinností k mal. M. A., nar. XX.X.XXXX, ako aj na všetky právne úkony spojené s uvedenou právnou vecou (č. I. 30 súdneho spisu). Deň bezprostredne nasledujúci po udelení plnomocnenia žalobcovi, t. j. dňa 11.3.2015, požiadal M. N. A. žalovanú emailom o poskytnutie informácie, kedy sa vráti žalovaná spolu s deťmi do ich domu do G..

12. V právnej veci navrhovateľky E. B. A. (žalovanej v tomto súdnom spore) proti M. N. A. o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 5P/17/2015, bol žalobca právnym zástupcom M. N. A.. Žalobca ako právny zástupca M. N. A. podal dňa 8.4.2015 odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 5P/15/2015-14 zo dňa 20.3.2015 o nariadení predbežného opatrenia v časti výroku o úprave styku s maloletou M. A.. V odvolaní, okrem iného, poprel tvrdenia E. B. A., že ju mal M. N. A. fyzicky napadnúť dňa 3.3.2015, pretože tento sa snažil fyzicky ubrániť jej útoku šľahaním s uterákom po tvári a nahom tele. Na str. 15 odvolania uviedol aj to, že E. B. A. manipulovala aj stretávanie sa jej staršej dcéry O. s otcom N. I., že mu odmietala umožňovať stretávanie sa s ňou, že ovplyvňovala tak jej vzťah k otcovi, čo malo veľmi negatívny dopad na zdravý rozvoj jej osobnosti a na jej vzťah s otcom, a že čo sa týka osvojenia dcéry O. M. N. A., že klamala E. B. A. za tým účelom biologického otca jej dcéry O., N. I., aj M. N. A.. Na pojednávaní vo veci ÚPP k mal. M. A. uskutočnenom na Okresnom súde Piešťany dňa 18.6.2015 uviedol žalobca ako právny zástupca M. N. A., okrem iného, že správanie matky (E. B. A.) je, podľa názoru žalobcu a jeho klienta, deštruktívne na vzťah otca a dcéry, že sa jej to už podarilo v minulosti pri maloletej O., kedy sa otec nedostal počas 3 rokov k dcére, pričom ku dňu pojednávania mal určený styk raz za 2 týždne, za prítomnosti matky, pričom išlo o 12-ročnú dcéru, čo nebolo v prospech dieťaťa, kam smerovala E. B. A. ako navrhovateľka v konaní o ÚPP k mal. M.. Ďalej žalobca uviedol, že pokiaľ matka (E. B. A.) tvrdí, že rodičia sa nevedia dohodnúť o základných otázkach, a že otec (M. N. A.) jej robí vo všetkom prieky, je to len účelové tvrdenie, je to len preto, aby dosiahla taký istý stav, ako u pána I. t. j. otca jej staršej dcéry. Právna zástupkyňa E. B. A. v konaní o ÚPP k mal. M. na pojednávaní dňa 18.6.2015 poukázala na skutočnosť, že právny

zástupca otca (A. B. C.) zastupoval matku (E. B. A.) pri právnych vzťahoch s otcom prvého dieťaťa a poskytoval právne rady, že poskytovanie právneho poradenstva ukončila matka, nakoľko sa dohodla s otcom maloletej, s pánom I. (str. 4 a 5 zápisnice vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5P/17/2015 zo dňa 18.6.2015).

13. Vo veci ÚPP k mal. M. A. vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 5P/17/2015 podal žalobca ako právny zástupca M. N. A. dňa 14.7.2015 ďalšie odvolanie, tentokrát proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 5P/17/2015-396 zo dňa 6.7.2015, ktorým súd zamietol návrh M. N. A. na nariadenie predbežného opatrenia vo veci starostlivosti o maloletú M.. V odvolaní zo dňa 14.7.2015 uviedol okrem iného, (na str. 8), že E. B. A. manipulovala aj stretávanie sa jej staršej dcéry O. (vtedy 12-ročnej) s otcom N. I. od jej narodenia v roku XXXX, že do jej 6-tich rokov sa s ňou stretával je biologický otec iba v obci F. za súčasnej prítomnosti matky raz za 2 týždne, že mu celé roky odmietala umožňovať sa stretávanie sa s O., a ovplyvňovala tak jej vzťah k otcovi, čo malo veľmi negatívny dopad na zdravý rozvoj jej osobnosti a na vzťah s otcom, a že čo sa týka osvojenia dcéry O. M. N. A., že klamala E. B. A. za tým účelom biologického otca jej dcéry O., N. I., aj M. N. A., a že za tým účelom žiadala právnikov, aby našli možnosť osvojenia jej dcéry O. M. N. A. bez súhlasu biologického otca, N. I..

14. Dňa 29.4.2016 bola doručená SA sťažnosť žalovanej zo dňa 27.4.2016 pre porušenie advokátskeho poriadku na A. B. C. (č. I. 28 súdneho spisu), v ktorej uviedla, že:

1./ menovaný advokát (žalobca) zastupoval najskôr ju proti jej bývalému manželovi N. I. na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2013, a čase podania sťažnosti zastupoval jej (vtedajšieho) manžela M. N. A. proti nej na základe splnomocnenia zo dňa 10.3.2015;

2./ žalobca vedome a zámerne pozmenil a skreslil informácie, ktoré získal ako jej právny zástupca v právnej veci proti jej prvému manželovi N. I., a použil ich v právnom konaní pri zastupovaní M. N. A. proti nej, ktorým konaním podal nepravdivé a skreslené informácie o jej osobe, vedome ju očiernil na súdnych pojednávaníach a v návrhoch, čím jej bola spôsobená ujma, a tým zvýhodnenie jej nového klienta M. N. A..

K sťažnosti pripojila svoje splnomocnenie zo dňa 23.7.2013, splnomocnenie M. N. A. zo dňa 10.3.2015, odvolanie žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 5P/17/2015-14 zo dňa 20.3.2015, odvolanie žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 5P/17/2015-396 zo dňa 6.7.2015 a zápisnicu o pojednávaní zo dňa 18.6.2015 uskutočnenom na Okresnom súde Piešťany vo veci sp. zn. 5P/17/2015.

15. Sťažnosť žalovanej zo dňa 27.4.2016 bola na SAK zaevidovaná pod ev. č. 1276/16, a sťažnostnému spisu bola pridelená sp. zn. 119/1276/2016. Kópie splnomocnení, ktoré pripojila žalovaná k sťažnosti, sú totožné s kópiami pripojenými žalobcom k žalobe v tomto spore, obsahom ktorých sa podrobne zaoberal konajúci súd v odsekoch 30. a 34. odôvodnenia tohto rozsudku. V odvolaniach žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. aj v zápisnici zo dňa 18.6.2015, všetky vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5P/17/2015, ktoré pripojila k sťažnosti, zvýraznila žalovaná niektoré tvrdenia žalobcu (zvýrazňovačom), vrátane tých vyjadrení, ktoré uviedol konajúci súd v odsekoch 35. a 36. odôvodnenia tohto rozsudku.

16. Predseda Revíznej komisie SAK, P. G. Q., výzvou zo dňa 9.6.2016 vyzval žalobcu na vyjadrenie k sťažnosti žalovanej, doručenej SAK dňa 29.4.2016, a na predloženie advokátskeho spisu. Žalobca sa vyjadril podaním zo dňa 16.6.2016, v ktorom uviedol, okrem iného, že žalovaná je bývalou manželkou jeho dlhoročného kamaráta M. N. A., ktorý ho v lete 2013 požiadal o konzultáciu pre jeho vtedajšiu manželku (žalovanú), nakoľko jej bývalý manžel N. I. doručil súdu návrh na zníženie výživného na jej staršiu dcéru O. z prvého manželstva. Za týmto účelom sa stretol žalobca dňa 23.7.2013 s M. N. A. a sťažovateľkou (žalovanou), kde obaja manželia deklarovali žalobcovi svoj záujem čo najskôr ukončiť spor s bývalým manželom žalovanej, N. I., v čo najkratšom čase. Na uvedenom stretnutí manželom žalobca poradil, že najrýchlejším spôsobom ukončenia sporu je mimosúdna dohoda. Keďže žalovaná nedisponovala žiadnym spisovým materiálom v danej veci, a nemala k dispozícii ani návrh na zníženie výživného, podpísala mu splnomocnenie na jej zastupovanie v predmetnom konaní, vedenom Okresným súdom Piešťany s tým, že ak nedôjde k mimosúdnej dohode, pôjde žalobca nahliadnuť do spisu, urobí zo súdneho spisu fotokópiu návrhu a všetkých príloh k návrhu, k čomu nedošlo, pretože M. N. A. telefonicky oznámil žalobcovi, že medzi žalovanou a N. I. došlo k mimosúdnej dohode, N. I. vzal návrh na začatie konania späť, a že vec považuje za vybavenú. Žalobca uviedol, že žalovanú zastupoval iba vo veci zníženia výživného na jej staršiu dcéru O., pochádzajúcu z jej prvého manželstva, a že k ukončeniu zastupovania došlo bez vykonania akéhokoľvek právneho úkonu, že sa so žalovanou stretol iba raz, a

že stretnutie trvalo cca 30 minút. Dodal, že mu žalovaná neposkytla žiadne iné informácie, kým sa s N. I. nestretnú, neodovzdala žalobcovi žiadny spisový materiál, okrem splnomocnenia. Uviedol, že z dôvodu späťvzatia návrhu N. I. nevykonal žalobca vo veci zníženia výživného na mal. O. žiadny právny úkon, že nestihol ani nahliadnuť do súdneho spisu. Žalobca poznamenal, že obe odvolania žalobcu ani zápisnica o pojednávaní, ktoré pripojila žalovaná k sťažnosti, neobsahujú ani zmienku o snahe bývalého manžela žalovanej, N. I., o zníženie výživného, a že všetky informácie, ktoré uviedol žalobca v odvolaniach a na súdnom pojednávaní pri zastupovaní M. N. A., získal žalobca jedine a výlučne iba od M. N. A.. Podotkol, že všetky skutočnosti a informácie v konaní pri zastupovaní M. N. A. proti žalovanej nemajú žiadny súvis, a to ani okrajový, s právnou vecou zníženia výživného na staršiu dcéru žalovanej, v ktorej mal žalovaný pôvodne žalobca zastupovať. Žalobca záverom vyjadrenia uviedol, že sťažovateľka (žalovaná) nekonkretizovala vo svojej sťažnosti, aké konkrétne informácie ma od nej získať ako jej právny zástupca, a následne ich pozmeniť a skresliť, a neuviedla ani, ako presne ju mal vedome očierniť.

17. Na základe sťažnosti žalovanej zo dňa 27.4.2016, ale až po vyjadrení žalobcu k tejto sťažnosti, podal predseda Revíznej komisie SAK dňa 6.9.2016 návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi ako advokátovi, vedeného v zozname v SAK pod reg. č. XXXX, o čom informoval predseda revíznej komisie sťažovateľku (žalovanú oznámením zo dňa 5.9.2016. Návrh adresoval predsedovi Disciplinárnej komisie SAK. Disciplinárny spis bol založený dňa 5.9.2016, a je vedený Disciplinárnym senátom SAK č. III. pod sp. zn. DS III.-63/16:1276/2016. Predseda Disciplinárnej komisie SAK, A. P. H., listom zo dňa 6.9.2016 požiadal žalobcu na zaslanie vyjadrenia k návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 6.9.2016, a oznámil mu, že disciplinárne pojednávanie vykoná III. disciplinárny senát v 3-člennom zložení, ktorého členov aj vymenoval.

18. V návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol predseda Revíznej komisie SAK, že žalobca ako advokát po prevzatí právneho zastúpenia M. N. A. na základe splnomocnenia zo dňa 10.3.2015 vo veci vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 5P/17/2015 o ÚPP k mal. dieťaťu M. A., zast. žalovanou:

1/ v písomnom podaní - odvolaní zo dňa 8.4.2015 proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.3.2015 uviedol žalobca skutočnosti zistené z predchádzajúceho konania, v ktorom zastupoval na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2003 B. A. (žalovanú) proti jej bývalému manželovi N. I.;

2./ v písomnom podaní zo dňa 14.7.2015 opätovne uviedol žalobca v skutočnosti zistené z predchádzajúceho konania, v ktorom zastupoval na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2003 B. A. (žalovanú) proti jej bývalému manželovi N. I.;

3./ na pojednávaní pred Okresným súdom Piešťany dňa 18.6.2015 opäť na adresu matky maloletej, B. A. (žalovanej) uviedol skutočnosti zistené z predchádzajúceho konania, v ktorom zastupoval na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2013 B. A. (žalovanú) proti jej bývalému manželovi N. I., čím sa, podľa predsedu Revíznej komisie SAK, dopustil žalobca disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené v ust. § 21 písm. a) ZoA a § 21 písm. b) ZoA. Z uvedených dôvodov navrhol predseda revíznej komisie vykonanie dokazovania v súlade s Disciplinárnym poriadkom SAK, a aby žalobca bol uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia s uložením primeranej sankcie podľa § 56 ods. 2 ZoA.

19. Žalobca zopakoval vo vyjadrení zo dňa 29.9.2016 k návrhu na začatie disciplinárneho konania tie isté tvrdenia, ktoré už uviedol vo vyjadrení k sťažnosti žalovanej zo dňa 27.4.2016, rovnako adresovanom SAK, predovšetkým, že žalovanú mal zastupovať iba vo veci zníženia výživného k jej staršej dcére z predchádzajúceho manželstva, avšak z dôvodu späťvzatia návrhu jej bývalým manželom N. I. nevykonal žalobca žiadny právny úkon, a že nedisponuje žalobca so žiadnym spisovým materiálom z predmetného konania, okrem splnomocnenia zo dňa 23.7.2013. Zopakoval, že nešlo tú istú právnu vec, a nie o vec súvisiacu s vecou, ktorá je predmetom sťažnosti, že v prílohách, ktoré pripojila žalovaná k sťažnosti, kde vystupuje žalobca ako právny zástupca M. N. A., nie je uvedená žiadna zmienka o snahe jej bývalého manžela N. I. o zníženie výživného. Poznamenal, že všetky informácie a skutočnosti, ktoré uviedol v konaní, v ktorom zastupoval žalobca M. N. A. proti žalovanej, boli informáciami, ktoré získal žalobca od M. N. A.. Zopakoval, že z celej sťažnosti ani z návrhu na disciplinárne konanie nie je možné zistiť, akú konkrétnu informáciu mal žalobca od žalovanej získať pri jej zastupovaní, a následne ju využiť v prospech M. N. A., a ako mal tieto informácie pozmeniť alebo skresliť. Žalobca zdôraznil, že nedisponoval so žiadnou informáciou od sťažovateľky, ktorá by mohla neoprávnene zvýhodniť M. N. A.. Záverom uviedol, že postupoval v súlade s § 7 ods. 1 Advokátskeho poriadku, s § 18 ods. 2 ZoA aj s bodom 3.2.3.

Etického kódexu CCBE, z ktorých dôvodov navrhol disciplinárnej komisii oslobodenie svojej osoby spod disciplinárneho obvinenia.

20. Žalovaná adresovala SAK ďalšie podanie zo dňa 23.10.2016, doručené SAK dňa 25.10.2016, označené ako: Doplnenie dokladov k disciplinárnemu konaniu, spisová značka DS-63/16:1276/2016 voči A. B. C., G. H. XXXX, zaevidovaným SAK pod ev. č. 3287/16. K podaniu zo dňa 23.10.2016, doručenému SAK dňa 25.10.2016, pripojila žalovaná prílohy, a to:

1./ vyjadrenie navrhovateľa vo veci vedenej Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 38P/104/2015, podpísané žalobcom ako právnym zástupcom M. N. A. dňa 17.5.2016, doručené Okresnému súdu Bratislava III dňa 18.5.2016;

2./ vyjadrenie vo veci vedenej Krajským súdom Bratislave pod sp. zn. 20CoP/53/2016, podpísané žalobcom ako právnym zástupcom M. N. A. dňa 10.10.2016, doručené Krajskému súdu v Bratislave dňa 10.10.2016;

3./ návrh E. B. A. (žalovaná v tomto spore) zo dňa 16.11.2009 na zákaz styku otca s dieťaťom, podaný na Okresnom súde Piešťany dňa 16.11.2009, ktorým sa domáhala E. B. A. vydania rozsudku, ktorým súd obmedzí, resp. zakáže N. I. stykať sa s maloletou dcérou O. P. I.. návrh odôvodnila tým, že po každej návšteve otca bola maloletá O. P. vystresovaná a psychicky nevyrovnaná, pričom vzhľadom na jej imunodeficit (HLA 27 pozitivita), tzn. predispozícia k zápalovým reumatickým ochoreniam, jej odporučil lekár vyhýbať dcéru infekciám a stresovým situáciám, a za stresovú situáciu z lekárskeho hľadiska sa považovalo aj stretávanie sa otca (N. I.) s maloletou O. P.;

4./ vyjadrenie zo dňa 17.8.2016 k návrhu na výkon súdneho rozhodnutia vo veci vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 13Em/2/2016 vo veci oprávnenej matky E. B. A. (žalovaná v tomto spore) proti povinnému otcovi M. N. A. o výkon súdneho rozhodnutia. Vyjadrenie podpísal žalobca ako právny zástupca povinného otca M. N. A. na základe splnomocnenia zo dňa 7.7.2016.

K tomuto vyjadreniu pripojil žalobca ako právny zástupca Ing. N. A. návrh matky na zákaz styku rodiča s dieťaťom zo dňa 16.11.2009 a predvolanie M. N. A. zo dňa 5.10.2016 k výsluchu na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave (ďalej aj ako len „OR PZ v Trnave“), odbor kriminálnej polície, 3. oddelenie vyšetrovania, Piešťany, na deň 19.10.2016;

5./ splnomocnenie zo dňa 7.7.2016, ktorým splnomocnil M. N. A. žalobcu na jeho zastupovanie vo veci výkonu rozhodnutia vedeného Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 13Em/2/2016;

6./ predvolanie M. N. A. zo dňa 5.10.2016 k výsluchu na OR PZ v Trnava, hoci predvolanie neuviedla žalovaná ako prílohu doplnenia sťažnosti, avšak z disciplinárneho spisu SAK je nepochybné, že k tomuto svojmu podaniu pripojila žalovaná aj uvedené predvolanie, keďže toto predvolanie pripojil k svojmu vyjadreniu žalobca vo veci výkonu rozhodnutia.

21. V podaní zo dňa 23.10.2016, doručenom SAK dňa 25.10.2016, uviedla žalovaná, že aj napriek tomu, že A. B. C. má vedomosť o tom, že je voči nemu začaté disciplinárne konanie, tak opakovane vedome a zámerne pozmeňuje a skresľuje informácie, ktoré získal ako jej právny zástupca v právnej veci proti jej prvému manželovi N. I., a naďalej ich používa v súčasných právnych konaniach pri zastupovaní M. N. A. proti nej. Týmto konaním opäť podáva nepravdivé a skreslené informácie o jej osobe, vedome a účelovo ju naďalej očierňuje, klame v návrhoch, vo vyjadreniach, neustále poškodzuje jej meno. Citovala z vyjadrenia žalobcu „V spojitosti s vyššie uvedeným poukazujem na dôkaz č. 13, priložený k Návrhu pred pojednávaním zo dňa 15.3.2016, ktorý vypovedá v plnej miere o matkinom postoji k biologickému otcovi jej prvorodenej dcéry z prvého manželstva O.. Opakovane uvádzame, že navrhovateľka manipulovala aj stretávanie jej staršej dvanásťročnej dcéry O. so svojim otcom N. I., od jej narodenia v roku XXXX. Do jej šiestich rokov sa jej biologický otec - N. I., stretával s O. iba v obci F., iba za prítomnosti matky, raz za 2 týždne. Odmietla mu celé roky umožňovať stretávanie sa s dcérou O. a ovplyvňovala tak jej vzťah k otcovi, čo malo a má veľmi negatívny dopad na zdravý rozvoj jej osobnosti a na jej vzťah s otcom.“ Ako zavádzajúce a klamlivé považovala žalovaná aj vyjadrenie žalobcu, ktorý uviedol: „Aj napriek uvedenému navrhovateľ osobne kontaktoval detského psychológa a detské psychiatričky, pričom na osobnom stretnutí boli obe strany prekvapené, ba priam až zhrozené, že matka takýmto spôsobom zneužíva ich správy pred samotným súdom.“ Poznamenala, že lekárske správy boli doložené k súdnym pojednávaniam, avšak ani jeden z lekárov sa takto nikdy nevyjadril. Konajúci súd zistil, že obe citácie sú doslovne opísané z písomného vyjadrenia žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. zo dňa 17.5.2016, adresovaného Okresnému súdu Bratislava III vo veci sp. zn. 38P/104/2015, konkrétne na str. 1 a 2 vyjadrenia.

22. Ďalej žalovaná uviedla v podaní zo dňa 23.10.2016 pre SAK, že žalobca opakovane predkladá na súdy a na ÚPSVaR jej návrh, ktorý riešila žalovaná s jej prvým manželom, N. I.. Poznamenala, že jej bývalý manžel, M. N. A., opakovane splnomocnil žalobcu na jeho zastupovanie, tentokrát vo veci výkonu rozhodnutia vedeného Okresným súdom Piešťany. Žalovaná citovala časť vyjadrenia žalobcu z jeho písomného vyjadrenia adresovaného Okresnému súdu Piešťany (konajúci súd zistil, že žalovaná mala na mysli vyjadrenie žalobcu zo dňa 17.8.2016 vo veci výkonu rozhodnutia vedeného Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 13Em/2/2016, ktoré vyjadrenie pripojila k svojmu podaniu zo dňa 23.10.2016, pričom v danom prípade citovala časť textu na konci str. 4 vyjadrenia), že žalobca uviedol, okrem iného, že: „Sme toho názoru, že súd si môže, resp. vie vyžiadať všetky potrebné dôkazy, ktoré celkom zrejme a zjavne preukazujú zámerné manipulovanie zo strany matky, nakoľko klame a zavádza nielen vážny súd, ale aj samotné pracovníčky ÚPSVaR-u.“ K vyjadreniu žalobcu zo dňa 10.10.2016, Krajskému súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 20CoP/53/2016 uviedla žalovaná, že žalobca (ako právny zástupca M. N. A.) sa nešťítil klamať a zavádzať samotný súd, keď sa vyjadril o staršej dcére žalovanej nasledovne: „O dnešným dňom „nemá“ otca, nemá k nemu vybudovaný absolútne žiaden vzťah, čo je odôvodnené tým, že v priebehu svojho dospievania nemala žiadnu možnosť styku s ním - matka jej fyzicky od počiatku bránila v akomkoľvek styku, úplne odstránila biologického otca zo života, čo ma dnes nenapraviteľné následky, a je to na maloletej značne badať.“ Konajúci súd zistil, že ide o doslovnú citáciu časti textu vyjadrenia zo dňa 10.10.2016, konkrétne zo str. 5 vyjadrenia. Súd zistil, že za týmto textom vyjadrenia žalobcu je uvedená ďalšia veta: „Uvedené preukazujeme aj návrhom matky na zákaz styku rodiča s dieťaťom zo dňa 16.11.2009, ktorý dokladáme v prílohe.“ K tejto citácii žalovaná poznamenala, že O. je veľmi šikovné dieťa, ktoré v danom čase navštevovalo 8. ročník ZŠ, mala veľmi dobrý prospech, venovala sa folklóru, chodila do Dobrovoľného hasičského zboru, že jej otec, N. I., ich opustil, keď mala O. 3 týždne, nikdy nemal, a nemá o ňu záujem, že biologický otec uprednostnil zhýralý život pred šťastím svojej dcéry, pričom stýkanie sa N. I. s O. nie je predmetom konania, v ktorom zastupuje žalobca M. N. A. proti žalovanej, a že (druhý) bývalý manžel žalovanej, M. N. A., nie je so staršou dcérou žalovanej, O., v žiadnom právnom vzťahu. Ďalej uviedla žalovaná, že v tom istom vyjadrení adresovanom Krajskému súdu v Bratislave sa vyjadril žalobca taktiež klamlivo o zdravotnom stave žalovanej, a tým zavádzal samotný súd, keďže uviedol: „V súčasnosti už sama polícia zvažuje, či matka je v takej mentálnej kondícii, aby mohla vychovávať maloleté dieťa (...) Samotní príslušníci OR PZ v Piešťanoch vyhodnotili trestné oznámenia matky ako podania osoby, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou.“ Konajúci súd zistil, že posledná žalovanou uvedená citácia je doslovná s vyjadreniami žalobcu na str. 5 jeho vyjadrenia zo dňa 10.10.2016, adresovaného Krajskému súdu v Bratislave k sp. zn. 20CoP/53/2016. Citované vyjadrenia žalobcu považovala žalovaná za útok na jej osobu, na jej staršiu dcéru a za neustále poškodzovanie jej mena. Záverom podania uviedla žalovaná, že je zarážajúce, že človek, voči ktorému je začaté disciplinárne konanie, sa nešťíli použiť vo svoj prospech, v prospech svojho nového klienta a na dosiahnutie svojho cieľa takéto absurdné a klamlivé vyjadrenia, ktoré nie sú podložené žiadnym dôkazným materiálom. Dodala, že vyjadrenia žalobcu sú v plnom rozsahu jedno obrovské klamstvo, jeho očierňovanie, útoky a poškodzovania jej mena sú stupňujúce, sú v hlbokom rozpore s Advokátskym poriadkom a s morálnymi hodnotami slušného človeka. Žalovaná bola názoru, že takýto človek, bez morálnych zásad, by v žiadnom prípade nemal vykonávať prácu advokáta, a požiadala SAK o opakované prešetrenie jej podania, a aby žalobca ani jeho advokátska kancelária už nezastupovali jej bývalého manžela M. N. A. voči nej v žiadnom súdnom spore.

23. Podaním zo dňa 24.10.2016, doručeným SAK dňa 26.10.2016, oznámil žalobca SAK, že v súvislosti so sťažnosťou žalovanej zo dňa 27.4.2016 sp. zn. 119/1276/2016, doručil žalobca Okresnému súdu Bratislava III žalobu o ochranu osobnosti. K oznámeniu pripojil potvrdenie z podateľne Okresného súdu Bratislava III o prijatí žaloby o ochranu osobnosti dňa 20.10.2016, kde bola veci pridelená spisová značka 14C/236/2016.

24. Dopĺňujúce podanie žalovanej zo dňa 23.10.2016 zaslala Disciplinárna komisia SAK žalobcovi dňa 25.10.2016 s možnosťou zaslania písomného stanoviska, ktoré si prevzal žalobca dňa 27.10.2016. K doplneniu sťažnosti sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 28.10.2016. Vo vyjadrení uviedol žalobca, okrem iného, že skutočnosti uvádzané sťažovateľkou (žalovanou) v sťažnosti aj v doplnení tejto sťažnosti nie sú preukazované ani preukázané, ani podporené žiadnym dôkazom, ktorý by preukazoval pochybenie žalobcu ako advokáta. Žalobca uviedol, že ide o účelové konanie sťažovateľky, nakoľko advokátska kancelária žalobcu zastupuje M. N. A., sťažovateľkinho druhého bývalého manžela, v súdnych konaniach vedených proti nej a v konaniach o ÚPP. Dodal, že tvrdenia sťažovateľky sú motivované jej snahou odvieť pozornosť od sťažovateľkinho nečestného úmyslu poškodzovať dobré

meno advokátskej kancelárie žalobcu, a rovnako aj klienta, ktorého aktívne žalobca zastupuje v konaniach proti nej. Žalobca poukázal na podanie žaloby o ochranu osobnosti na Okresnom súde Bratislava III, ktorej bola pridelená spisová značka 14C/236/2016, ktorú žalobu podal žalobca proti sťažovateľke v súvislosti s jej sťažnosťou proti nemu na SAK. Zopakoval tvrdenia zo svojho skoršieho vyjadrenia k sťažnosti žalovanej, že vo veci zníženia výživného vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 13P/50/2013 okrem informácií, že bolo začaté konanie o zníženie výživného, nevedol žiadne ďalšie rokovania so sťažovateľkou (žalovanou), nakoľko došlo k mimosúdnej dohode, a preto nebolo potrebné žalovanú v konaní zastupovať. V uvedenom súdnom spise sa nenachádza žiadna listina z advokátskej kancelárie žalobcu, okrem splnomocnenia. Splnomocnenie sťažovateľky (žalovanej) vo veci zníženia výživného bolo do uvedeného konania doložené len na základe žiadosti kamaráta žalobcu, M. N. A., ktorý bol vtedy manželom sťažovateľky (žalovanej), avšak k riadnemu uplatňovaniu procesných práv nikdy nedošlo. Predmetné konanie sa týkalo výživného na maloletú dcéru O., ktorá je dcérou sťažovateľky z jej prvého manželstva s N. I., a keďže došlo k mimosúdnej dohode, nielenže nevedol žalobca so sťažovateľkou žiadne rokovania, ale ani s ňou v tomto smere vôbec nekomunikoval. Z uvedených dôvodov nemal žalobca v danom čase žiadnu vedomosť o vzťahu medzi sťažovateľkou a jej prvým bývalým manželom. Žalobca uviedol, že nakoľko zastupuje sťažovateľkinho druhého bývalého manžela, M. N. A., presadzuje a chráni jeho práva a záujmy. Informácie, ktoré od svojho klienta dostáva, prostredníctvom ktorých realizuje žalobca jeho ochranu práv a záujmov, boli, a naďalej aj sú, poskytované žalobcovi výlučne od jeho klienta. Žalobca odmietol tvrdenia sťažovateľky, že by ako advokát zneužil informácie, ktoré od nej získal, a tieto použil proti nej. Zotrval na tom, že nikdy nebol sťažovateľkou oboznámený o žiadnych uvádzaných informáciách, a všetky argumenty aj skutočnosti uvádzané žalobcom na pojednávaníach, v ktorých zastupoval M. N. A. proti sťažovateľke (žalovanej), boli žalobcovi poskytnuté výlučne zo strany jeho klienta a ďalšie informácie získal od ďalších svedkov. Citoval ust. § 2 ods. 2 a § 18 ods. 1 ZoA, § 2 ods. 1, § 5 ods. 3 Advokátskeho poriadku a bod 4.4. Etického kódexu CCBE. Záverom vyjadrenia požiadal žalobca Disciplinárny senát SAK, aby podľa § 25 písm. a) Disciplinárneho poriadku SAK tento oslobodil žalobcu ako disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, nakoľko nebolo preukázané, že skutok sa stal.

25. Druhýkrát sa vyjadril žalobca k doplneniu sťažnosti žalovanej vyjadrením zo dňa 10.8.2017, doručeným SAK dňa 17.8.2017, kde ide zopakoval, že sťažovateľka nepodložila svoje tvrdenia o tom, že žalobca pozmeňuje a skresľuje informácie o jej osobe a o jej dcére O.. Zdôraznil, že sťažovateľka zjavne nesúhlasí s právnou ani so skutkovou argumentáciou, ktorá je súčasťou vyjadrení žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. v konaní proti sťažovateľke (žalovanej), avšak vždy ide o len o tvrdenia, resp. o opis skutočností založených na objektívnej pravde, ktoré poskytol žalobcovi M. N. A. ako jeho klient. K citácii žalobcu sťažovateľkou v doplnenie sťažností, ktorá citovala, že : „V súčasnosti už sama polícia zvažuje, či matka je v takej mentálnej kondícii, aby mohla vychovávať maloleté dieťa (...) Samotní príslušníci OR PZ v Piešťanoch vyhodnotili trestné oznámenia matky ako podania osoby, ktoré s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou“ , pripojil žalobca ako dôkaz uznesenie ČVS: ORP-1952/3-VYS-TT-2016 vydané v trestnom konaní, do ktorého bol pribratý znalec z odboru psychológie, aby tento na účely trestného konania vypracoval znalecký posudok, okrem iného, aj za účelom posúdenia osobnosti sťažovateľky. Žalobca uviedol, že sťažovateľka svojím konaním dlhodobo poškodzuje dobré meno advokátskej kancelárie žalobcu nielen tým, že iniciovala proti nemu už druhú sťažnosť, ale verejne o ňom rozširuje nepravdy a klamstvá, z ktorého dôvodu doručil Okresnému súdu Bratislava III dňa 20.10.2016 žalobu o ochranu osobnosti proti sťažovateľke, ktorej žalobe bola pridelená spisová značka 14C/236/2016. Žalobca citoval tie isté ustanovenia zákona o advokácii, Advokátskeho poriadku, etického kódexu CCBE, ktoré citoval vo svojom prvom vyjadrení zo dňa 28.10.2016 k doplneniu sťažnosti žalovanej zo dňa 23.10.2016. Aj záverom tohto druhého vyjadrenia k doplneniu sťažnosti žalovanej požiadal žalobca Disciplinárny senát SAK o oslobodenie spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, nakoľko nebolo preukázané, že skutok sa stal.

26. Z uznesenia OR PZ v Trnave, odboru kriminálnej polície, 3. oddelenia vyšetrovania, Piešťany ČVS: ORP-1952/3-VYS-TT-2016 zo dňa 6.7.2017, fotokópiu ktorého pripojil žalobca k svojmu vyjadreniu zo dňa 10.8.2017, adresovanému SAK, konajúci súd zistil, že vyšetrovateľ PZ pribral v trestnej veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby do konania znalca z odboru psychológia, z odvetvia klinická psychológia detí za účelom posúdenia osobnosti, charakterových vlastností, intelektu a duševného stavu žalovanej, M. N. A. a poškodenej maloletej M. A., a u oboch rodičov (t. j. nielen u žalovanej) posúdiť aj ich duševný stav z hľadiska pedagogickej spôsobilosti vychovávať dieťa.

27. Žalobca doručil SAK čestné prehlásenie M. N. A. zo dňa 10.8.2017 dvakrát, a to ako prílohu vyjadrenia zo dňa 10.8.2017, a druhýkrát samostatným podaním zo dňa 10.10.2017, doručeným SAK dňa 11.10.2017 (č. I. 613 a 616 súdneho spisu). M. N. A. dňa 10.8.2017 čestne prehlásil, že žalobca aplikuje vo všetkých vyjadreniach, ktoré adresuje súdom, všetkým ostatným správny orgánom, ako aj orgánom činným v trestných konaniach, v ktorých ho právne zastupuje, len tie informácie, ktoré má od neho. Nakoľko ide o mimoriadne citlivé informácie, každé jedno podanie, ktoré adresuje žalobca v mene M. N. A., je odoslané až potom, ako si ho M. N. A. prečíta, a dá pokyn na odoslanie. Osobne alebo prostredníctvom emailu si prechádza M. N. A. so žalobcom každé jedno podanie. Na základe toho M. N. A. čestne prehlásil, že žalobca nikdy neuvádzal nepravdivé ani skreslené informácie.

28. Prvé štyri nariadené pojednávania v predmetnom disciplinárnom konaní boli odročené, termín 5. disciplinárneho pojednávania bol nariadený na deň 10.10.2017, ktorého sa zúčastnil aj žalobca ako disciplinárne obvinený. Zo zápisnice z disciplinárneho pojednávania SAK zo dňa 10.10.2017 je nepochybné, že zástupca Revíznej komisie SAK predniesol disciplinárnemu senátu, že berie návrh na začatie disciplinárneho konania späť v celom rozsahu, nakoľko disciplinárne obvinený predložil doklad, ktorý mení celý skutkový stav a ktorým sa potvrdzujú tvrdenia disciplinárne obvineného. Z obsahu disciplinárneho spisu konajúci súd zistil, že podkladom pre späťvzatie návrhu na začatie disciplinárneho konania mohlo byť jedine čestné prehlásenie M., N. A..

29. III. Disciplinárny senát pri Slovenskej advokátskej komore rozhodnutím sp. zn. DS III.-63/16:1276/2016 zo dňa 10.10.2017 podľa § 14 písm. a) s odkazom na ust. § 21 ods. 2 písm. a) Disciplinárneho poriadku SAK zastavil konanie proti žalobcovi ako disciplinárne obvinenému (č. I. 315 súdneho spisu). Dôvodom zastavenia disciplinárneho konania proti žalobcovi bolo späťvzatie návrhu na začatie disciplinárneho konania zástupcom predsedu revíznej komisie SAK na disciplinárnom pojednávaní konanom dňa 10.10.2017. Zastavujúce uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.12.2017.

30. Na základe doplnenia sťažnosti žalovanou zo dňa 23.10.2016, vedenej SAK pod sp. zn. 328/3287/2016, doručeného SAK dňa 25.10.2016 (viac v odsekoch 43. až 45. odôvodnia tohto rozsudku), ku ktorému sa písomne vyjadril žalobca prvýkrát podaním zo dňa 28.10.2016 (viac v odseku 47. odôvodnenia tohto rozsudku) podal predseda Revíznej komisie SAK, P. G. Q., dňa 16.5.2017 ďalší návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi ako advokátovi, vedeného v zozname SAK pod reg. č. XXXX (č. I. 117 rub súdneho spisu), ktorý návrh adresoval predsedovi Disciplinárnej komisie SAK. Disciplinárne konanie na základe doplnenia sťažnosti žalovanej je vedené SAK pod sp. zn. DS II.-32/2017:3287/2016, a je prerušené do skončenia tohto súdneho sporu (č. I. 89 súdneho spisu). Návrh zo dňa 16.5.2017 na začatie disciplinárneho konania zaslal predseda Disciplinárnej komisie SAK, A. K. F., K., dňa 10.6.2017 žalobcovi na vyjadrenie.

31. V druhom návrhu na začatie disciplinárneho konania (zo dňa 16.5.2017) uviedol predseda Revíznej komisie SAK, že

1./ žalobca prevzal právne zastupovanie M. N. A. na základe splnomocnenia zo dňa 7.7.2016 vo veci vedenej pod sp. zn. 5P/17/2015 na Okresnom súde Piešťany, pričom účastníčkou tohto konania je B. A., G. D. (žalovaná), ktorú žalobca zastupoval v roku 2013 v súdnom konaní proti bývalému manželovi N. I.;
2./ v hore uvedenom konaní opakovane uviedol skutočnosti zistené z iného, hore označeného konania, v ktorom zastupoval žalobca B. A. proti bývalému manželovi N. I., a to, okrem iného, po vyjadrení adresovanom súdu I. stupňa, Okresnému súdu Piešťany dňa 18.6.2015, ktoré naviac podal nedôstojným spôsobom, a to najmä: „navrhovateľka manipulovala aj stretávanie staršej dvanásťročnej dcéry O. so svojím otcom N. I., od jej narodenia v roku XXXX. Do jej šiestich rokov sa jej biologický otec - N. I., stretával s O. iba v obci F., iba za prítomnosti matky, raz za 2 týždne. Odmietla mu celé roky umožňovať stretávanie sa s dcérou O. a ovplyvňovala tak je vzťah k otcovi, čo malo a má veľmi negatívny dopad na zdravý rozvoj jej osobnosti a na jej vzťah s otcom“ (...) „v súčasnosti už sama polícia zvažuje, či matka je v takej mentálnej kondícii, aby mohla vychovávať maloleté dieťa (...) Samotní príslušníci OR PZ v Piešťanoch vyhodnotili trestné oznámenia matky ako podania osoby, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou (...) Matka (...) úplne odstránila biologického otca zo života (maloletej), čo má dnes nenapraviteľné následky a je to na nej začať badať“, čím sa, podľa predsedu Revíznej komisie SAK, dopustil žalobca disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené pod bodom 1/ v ust. § 21 písm. a) ZoA a § 21 písm. b) ZoA, a pod bodom 2/ v ust. § 18 ods. 3 ZoA. Z odôvodnenia návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplýva, okrem iného, že žalobca napriek tomu, že je proti nemu

vedené disciplinárne konanie pre ten istý skutok, naďalej zastupuje M. N. A. v konaní proti sťažovateľke, pričom uvedených manželov navštevoval v domácnosti a sťažovateľke viackrát radil v konaniach vedených proti jej bývalému manželovi N. I.. Vo svojich podaniach v konaní vedenom Okresným súdom Piešťany uvádzal vedome nepravdy, navyše tvrdil, že príslušníci PZ v Piešťanoch vyhodnotili podania sťažnosti ako podania osoby, ktorá trpí mentálnou poruchou. Vo svojom vystupovaní pred súdom a v písomných podaniach adresovaných súdom nevyberaným spôsobom útočí na ľudskú dôstojnosť sťažovateľky. Z uvedených dôvodov navrhol predseda revíznej komisie vykonanie dokazovania v súlade s disciplinárnym poriadkom SAK, vrátane výsluchu sťažovateľky pred disciplinárnym senátom za účelom ozrejmenia stretávania sa disciplinárne obvineného žalobcu so sťažovateľkou a jej bývalým manželom M. N. A. v ich domácnosti a prejednávania postupov v konaniach vedených proti predchádzajúcemu manželovi sťažovateľky, N. I., a aby bol žalobca uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia s uložením primeranej sankcie podľa § 56 ods. 2 ZoA.

32. Druhýkrát sa vyjadril žalobca k doplneniu sťažnosti žalovanej podaním zo dňa 10.8.2017 (viac v odseku 48. odôvodnenia tohto rozsudku), ktoré vyjadrenie je súčasťou disciplinárneho spisu z prvého z predmetných disciplinárnych konaní (DS III.-63/16:1276/2016).

33. Do súdneho spisu nebol doručený spis druhý z predmetných disciplinárnych spisov SAK sp. zn. DS-II.-32/2017:3287/2016, pričom ani jedna zo strán nenavrhol dôkaz obsahom tohto disciplinárneho spisu.

34. V tejto súvislosti súd pripomína, že v priebehu celého sporu sa viackrát snažil súd na návrh žalovanej vyžiadať zo SAK disciplinárny spis z (prvého predmetného) disciplinárneho konania, avšak bezvýsledne, ktorý opakovane odmietla poskytnúť súdu SAK s odkazom na § 2 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SAK (napr. na č. I. 622 súdneho spisu), podľa ktorého, obsah sťažnostného spisu je predmetom zákonom stanovenej povinnosti mlčanlivosti podľa § 23 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. S jeho obsahom sa môžu oboznámiť len účastníci konania. Účastníkom konania o sťažnosti je predseda revíznej komisie, ním poverená osoba, dotknutý advokát, voči ktorému sťažnosť smeruje a jeho zástupca. Konajúci súd zistil, že SAK citovala z Disciplinárneho poriadku SAK č. 2/2017 (SA), keďže v predchádzajúcom disciplinárnom poriadku (účinnom v čase podania návrhu na začatie disciplinárneho konania) takéto ustanovenie absentovalo. Disciplinárny spis nedoručila SAK konajúcemu súdu napriek opakovaným upozorneniam zo strany súdu, že spis potrebuje ako dôkaz v súdnom spore medzi žalobcom ako advokátom a žalovanou ako jeho bývalou klientkou, pričom podľa § 23 ods. 5 ZoA nemá advokát povinnosť zachovávať mlčanlivosť v konaní pred súdom alebo iným orgánom, ak predmetom konania je spor medzi ním a klientom alebo jeho právnym nástupcom.

35. Fotokópiou sťažnostného spisu SAK a disciplinárneho spisu SAK (t. j. prvého z dvoch predmetných disciplinárnych spisov) napokon doručil súdu až žalobca dňa 30.5.2025. Fotokópiu druhého z disciplinárnych spisov však súdu nedoručil, pričom tento dôkaz (druhým z disciplinárnych spisov) nenavrhol žiadna strana v tomto spore.

36. Podľa § 2 ods. 3 súčasného Disciplinárneho poriadku SAK č. 2/2021, s obsahom sťažnostného spisu sa môžu oboznámiť len členovia revíznej komisie, náhradní členovia revíznej komisie, dotknutý advokát, zástupca dotknutého advokáta a zamestnanci SAK. K citovanému ustanoveniu súd poznamenáva, že z jeho obsahu možno dospieť k zisteniu, že bolo iba na žalobcovi, či zabezpečí alebo nezabezpečí z vlastnej iniciatívy súdu v tomto spore aj fotokópiu druhého z disciplinárnych spisov, ktorý dôkaz však nenavrhol žiadna strana sporu, a preto ho ani súd nežiadal zo SAK. Ak by takýto dôkaz aj niektorá strana súdu navrhla, žiadosť súdu by bola zrejme s veľmi veľkou pravdepodobnosťou aj tak bezvýsledná (vzhľadom na nemožnosť získania prvého predmetných disciplinárnych spisov konajúcim súdom od SAK).

37. O. P. A., nar. XX.XX.XXXX dňa 6.10.2024 písomne čestne prehlásila, že je dcérou žalovanej a N. I., že ich otec opustil, keď mala 3 týždne, že jej rodičia sa rozviedli v roku 2003, a že ju otec navštevoval až po rozvoze rodičov, aj to sporadicky, keď chcel. Na stretnutia s otcom chodievala aj mama preto, že s ním nechcela O. P. tráviť čas osamote, že si s ním nemala čo povedať. V roku 2013 mal jej otec zdravotné problémy, a na stretnutia s ním ju vždy priviezla mama. V roku 2015 jej povedal otec, že ide pracovať do zahraničia, a po celú dobu ju nekontaktoval. Skontaktovala sa s ním matka až vtedy, keď O. P. v jej 18-tich rokoch diagnostikovali rakovinu. Teraz študuje O. P. na vysokej škole, otec býva v O.,

kde pracuje, prispieva jej na výživu a majú medzi sebou dobrý vzťah. Uviedla, že ju matka podporovala, aby mala dobrý vzťah s otcom. Matka pred O. nepovedala nikdy krivé slovo o otcovi, ani otec o matke. Uviedla, že ako malá sa párkrát stretla aj so žalobcom, avšak tento nebol prítomný pri jej stretnutiach s jej otcom, a nebol tam prítomný ani M. N. A. (č. I. 444 súdneho spisu).

38. Z výsluchu svedka M. N. A. na pojednávaní dňa 23.5.2025 súd zistil, že tento je druhým bývalým manželom žalovanej, pričom z ich manželstva pochádza jedna dcéra. Žalobca je dlhoročným kamarátom svedka, s ktorým sa pozná svedok viac než 20 rokov. Svedok si nespomínal, že by sa v minulosti stretli všetci traja, t. j. on, žalobca a žalovaná v Auparku, kde by rozoberali spolu úpravu výživného s (prvým) bývalým manželom žalovanej (žalovaná sa v tomto spore vyjadrila, že sa stretli v Euroveí, a nie v Auparku - pozn. súdu). Spomenul si, že žalovaná, t. j. svedkova (t. č. už bývalá) manželka ho poprosila, či nepozná nejakého advokáta, ktorý by jej pomohol nastaviť výživné s (prvým) bývalým manželom. Keďže žalobca je svedkov kamarát, sprostredkoval svedok žalovanej stretnutie. Podrobnosti si svedok nepamätal, ani že by sa stretli spolu v Auparku, a rozoberali spolu tieto veci o to viac, že odvtedy uplynulo 10-12 rokov. Svedok si nebol vedomý toho, že by si všimol v jednotlivých konaniach, v ktorých ho zastupoval žalobca proti žalovanej, že by tam bol uviedol žalobca informácie, ktoré by nepripravil svedok po konzultácii so žalobcom a s jeho advokátskou kanceláriou. Žalobca zastupoval svedka v konaní o rozvod manželstva svedka so žalovanou, v ktorom použil žalobca informácie získané od svedka ako od svojho klienta, pričom svedka zastupoval žalobca aj v iných konaniach v období, kedy sa svedok rozvádza so žalovanou. Svedok poskytol žalobcovi aj informácie ohľadom dcéry žalovanej O. a jej predošlého manžela, aj informácie o predchádzajúcom manželstve žalovanej, ktoré informácie získal svedok od bývalej svokry svojej bývalej manželky, t. j. bývalej svokry žalovanej, ďalej informácie, ktoré získal od N. I., t. j. (prvého) bývalého manžela žalovanej, a informácie od svedkových priateľov z K., odkiaľ svedok pochádza, kde má aj širšiu časť svojej rodiny. V roku 2015 prestal svedok so svojou vtedy manželkou (žalovanou) spolu žiť, kedy si začal svedok preverovať niektoré veci, pričom bývalá svokra jeho (t. č. už bývalej) manželky mu odovzdala fotodokumentáciu alebo mu umožnila si ju odfoťiť. Mnohé z týchto dokumentov sú súčasťou niektorých súdnych spisov.

39. V priebehu sporu prebehla medzi stranami emailová komunikácia ohľadom mimosúdneho riešenia sporu, konkrétne v dňoch 3.3.2024 až 5.3.2024, avšak bezvýsledne, keďže žalobca trval na ospravedlnení od žalovanej, čím podmieňoval späťvzatie žaloby. Žalovaná požadovala tento návrh žalobcu za nevhodný.

40. V odôvodnení predmetného rozsudku ďalej prvoinštančný súd poukázal na to, že strany v priebehu sporu uviedli:

41. Žalovaná strana písomne uviedla, že z emailov žalovanej bol zrejmy dohodnutý spoločný obed medzi žalobcom, ňou a jej vtedajším manželom M. N. A. na deň 16.7.2013 o 12.30 hod., ktorý sa aj uskutočnil. Ako prílohu emailu zo dňa 29.7.2013 odoslala žalovaná žalobcovi mesačné výdavky na dcéru O.. Minimálne v mesiaci 5/2013 prebiehala emailová komunikácia medzi stranami sporu a N. A. ohľadom osvojenia staršej dcéry žalovanej žalobcom. Žalovaná považovala za preukázané, že žalobca sa s ňou stretával aj pracovne na spoločných obedoch a akciách, pričom mu aj samotná žalovaná zasielala rôzne dokumenty a podklady k ich zastupovaniu.

42. Žalobca počas svojho výsluchu na pojednávaní dňa 12.3.2024 predniesol konajúcemu súdu, že sa nedozvedel, aké konkrétne informácie získané od žalovanej mal zneužiť alebo pozmeniť, a akým spôsobom tak mal urobiť. Zopakoval, že akékoľvek skutočnosti, ktoré uvádzal v konaniach, v ktorých zastupoval M. N. A. proti žalovanej, mal výlučne od M. N. A.. Žalobca nepochopil význam sťažnosti žalovanej na SAK proti žalobcovi, či teda poukazovala na nesprávne poskytnutú právnu službu alebo či žalobca ako jej bývalý advokát zneužil, pozmenil alebo upravil nejakým spôsobom informácie, ktoré od nej získal. Vo veci vedenej Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 37P/243/2013, ktorá skončila zastavením konania pre späťvzatie N. I., ktorá, ktorej veci udelila žalovaná žalobcovi splnomocnenie na jej zastupovanie proti N. I., vykonával žalobca postavenie akéhosi pošťára, pretože v tejto veci iba zaslal súdu splnomocnenie a oznámenie o prevzatí zastúpenia, pričom predmetné konanie skončilo zastavením. Po predložení kópie ospravedlnenia neprítomnosti žalovanej na pojednávaní v uvedenej veci, písaného žalobcom za žalovanú, zareagoval žalobca, že išlo iba o administratívu, keďže v danom čase mal vedomosť žalobca o späťvzátí návrhu pánom I., a zrejme asi požiadal M. N. A. žalobcu, aby napísal žalobca ospravedlnenie neprítomnosti žalovanej, aby nemusela zbytočne chodiť na

pojednávania. Keďže žalovaná neposkytla žalobcovi v uvedenej veci žiadne listiny, nemohol jej ich ani žalobca po ukončení zastupovania odovzdať. Pri podpisovaní plnomocenstva mal žalobca k dispozícii len občiansky preukaz žalovanej. Jediná listina, ktorej doručenie žalobca sprostredkoval ako advokát žalovanej, bola dohoda o výživnom týkajúca sa uvedenej veci. Žalobca poukázal na skutočnosť, že predmetom sťažnosti žalovanej na SAK nebola sťažnosť na dodanú právnu službu žalobcom, a preto bolo nepodstatné v tomto spore, či žalobca odovzdal alebo neodovzdal žalovanej po ukončení právneho zastúpenia všetky listiny, ktoré mu boli doručené ako jej advokátovi. V konaní vedenom Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 5P/17/2015, v ktorom zastupoval žalobca M. N. A. ako jeho advokát proti žalovanej, sa vyjadril žalobca na pojednávaní tak, ako je to uvedené v zápisnici z pojednávania zo dňa 18.6.2015, že žalovaná uniesla M. N. A. dcéru z E. do obce F., zabarikádovala sa v dome, podala rýchlo návrh, zabezpečila si nijaký nezmyselný návrh, nejaké výživné, a navodila rovnakú situáciu ako to urobila pri prvej dcére, ktorú má žalovaná s N. I., avšak tieto informácie získal žalobca od N. A. v roku 2015, tzn. 3 roky potom, čo žalovaná uniesla dcéru M. z E..

43. Na pojednávaní dňa 27.8.2024 žalobca, okrem iného, uviedol, že podstatou útoku žalovanej na osobu žalobcu je jej tvrdenie, že žalobca zneužil informáciu, ktorú mu mala žalovaná poskytnúť vo veci zníženia výživného, konkrétne informáciu, že pán N. I. sa nestretával s dieťaťom (O.), a že pozmenením tejto informácie jej mal žalobca poškodiť v inom konaní proti nej ohľadom potrieb iného maloletého dieťaťa pochádzajúceho z iného manželstva. Žalovaná v priebehu tohto sporu nerozlišovala, ktoré rady jej poskytol žalobca ako advokát, ktoré ako jej známy, príp. ako kamarát jej manžela N. A.. Z uvedených dôvodov zastával žalobca názor, že žalovaná svojou sťažnosťou na SAK na žalobcu ako advokáta sa u chcela pomstiť, útočiť a robiť zle, čo korešponduje s jej charakterom. M. N. A. (druhý exmanžel žalovanej) opisoval žalobcovi, ako sa správala žalovaná k svojmu prvému bývalému manželovi, N. I., pričom identicky sa správala aj k druhému (už bývalému) manželovi M. N. A.. Žalobca mal za to, že práve táto informácia podnietila žalovanú k tomu, aby začala na žalobcu útočiť. Čokoľvek, čo sa dialo v inej právnej veci, a nie je spôsobilé akýmkoľvek spôsobom zhoršiť postavenie alebo pozíciu účastníka v inom konaní, nemôže byť uplatňovaním práva, ale je to zneužívaním práva, čo navyše robila žalovaná vedome a úmyselne, s cieľom dosiahnuť disciplinárne odsúdenie advokáta (žalobcu), pričom to nesledovala iba jedným podaním, ale dvomi podaniami adresovanými SAK. Uviedol, že teraz sú dve dievčatká (dcéry žalovanej z dvoch rôznych manželstiev) v piešťanskom okrese, ktoré majú otcov len ako peňaženky. Žalovaná totiž zbalila malé dievčatko (M.), utiekla z lyžovačky v Jasnej, kým jej manžel (M. N. A.) bol v sprche, zbalila veci, utiekla, zobrala aj spoločné auto, odcestovala do G. L. E., zbalila si tam základné veci, a utekala k svojim rodičom. M. N. A. ju nechal na polícii hľadať, avšak ona už mala plán, pretože na piešťanskom súde už bol podaný návrh na zverenie dieťaťa do jej starostlivosti. Pokiaľ jediná informácia, ktorú mal žalobca proti nej zneužiť, bola informácia o tom, ako sa jej prvý manžel (N. I.) stretával alebo nestretával s ich dcérou O., tak túto informáciu nemohol zneužiť ani pozmeniť v iných konaniach proti nej, pretože tieto s tým vôbec nesúviseli. Je úplne logické, že sa pýtal žalovanej na príjmy, výdavky a na stretávanie sa jej prvého bývalého manžela (N. I.) s ich dcérou O., keďže žalobca ako advokát sa venuje poručenskej agende, a tieto informácie potrebuje zakaždým vedieť. Na stretnutia so žalovanou v N. na deň detí a na vianočnom večierku v období, kedy ešte bola žalovaná spoločnej domácnosti so svojím druhým (t. č. už bývalým) manželom M. N. A., si žalobca nespomínal.

44. Na pojednávaniach uskutočnených v dňoch 12.3.2024, 27.8.2024 a 23.5.2025 uviedla žalujúca strana, okrem iného, že žalovaná svojimi tvrdeniami, uvedenými v podaniach adresovanými SAK, znížila dôstojnosť žalobcu, čím zasiahla do jeho práva na ochranu osobnosti tým, že tieto jej tvrdenia sú spôsobilé privodiť mu ujmu. Za nepravdivú a nepreukázanú považoval argumentáciu žalovanej, že žalobca sa mal v rámci jej právneho zastúpenia vo veci jej (prvého - pozn. súdu) bývalého manžela oboznámiť s rodinnou situáciou týkajúcou sa jej predošlého vzťahu. Veci, ktoré riešil so žalovanou, keď ju zastupoval, sa absolútne netýkali ďalšieho sporu, v ktorom už zastupoval jej (t. č. druhého bývalého - pozn. súdu) manžela. Žalobca uviedol, že žalovanú nezastupoval, hoci v súdnom spise je splnomocnenie, avšak k naplneniu splnomocnenia nikdy nedošlo. Bola to čistá formalita. Bývalý manžel žalovanej, pán I., sa nestretával so svojou dcérou, a chceli na neho vyvinúť žalovanú spolu so svojím vtedajším manželom M. N. A. nejaký tlak v podobe zvýšenia výživného, prípadne formou adopcie, ktoré informácie však mal žalobca od M. N. A. (t. j. druhého manžela žalovanej). Okolnosti ohľadom adopcie vysvetlil žalobca svojmu kamarátovi M. N. A., a nie žalovanej, pretože M. N. A. sa zamýšľal nad adopciou O., prvej dcéry žalovanej z jej prvého manželstva, ktorý s touto možnosťou súhlasil, a preto tam poslal žalobca splnomocnenie. Žalovaná mu neposkytla žiadne informácie a do spisu nešiel žalobca nahliadnuť. Žalobca nevedel, aké konkrétne informácie by mohol zneužiť v konaní

o rozvod žalovanej a N. A. a následne v konaní o úprave rodičovských práv a povinností a vo veciach s tým súvisiacich, ktoré informácie získal žalobca pri krátkej diskusii o adopcii a o znížení a zvýšení výživného. Informácie, o ktorých sa rozprával so žalovanou, sa netýkali ani iného rozvodu, ani úpravy práv a povinností (ďalej aj ako len „ÚPP“), ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj ako len „BSM“), ani určenia vlastníctva. Tvrdenia, ktoré uviedol v konaniach, pri ktorých zastupoval M. N. A. proti žalovanej, boli o skutočnostiach, ktoré vôbec nesúviseli s tým, o čom sa rozprával so žalovanou, keď ju zastupoval, pretože všetky informácie, ktoré uviedol žalobca v konaniach, pri ktorých zastupoval M. N. A., mal od M. N. A.. Žalobca uviedol, že M. N. A. je bývalý manžel žalovanej, ktorému rovnako ako N. I. (prvému bývalému manželovi) zobrala z jedného dňa na druhú dcéru, zabránila prístupu, a začal sa masaker. Následne podala žalovaná na SAK sťažnosť proti žalobcovi. Potom podala druhú sťažnosť. Týmito sťažnosťami žalovaná obvinila žalobcu pred jeho kolegami z toho, že žalobca zneužíva informácie z jedného ÚPP-čkového konania v druhom ÚPP-čkovom konaní, čo nie je pravda. Minimálne 13 kolegov v SAK sa s ním oboznámilo, ďalších 23 v disciplinárnej komisii. Žalobcovi dokonca vznikli ďalšie komplikácie a ďalšie náklady, ktoré musel vynaložiť na to, aby sa v tomto spore obrátil. Žalobca je bol presvedčený, že žalovaná mu úmyselne chcela touto sťažnosťou poškodiť, pretože už vtedy chcela robiť zle, aj robila zle. Žalovanú považoval za bezcharakternú osobu. Žalovaná vedela, že žalobca je dlhoročným kamarátom jej (už druhého bývalého) manžela, ktorý aj zoznámil žalobcu so žalovanou. Žalobca sa nedozvedel, aké konkrétne informácie, ktoré získal od žalovanej v období, kedy ju zastupoval, mal zneužiť, a akým spôsobom tak mal urobiť. Bez ohľadu na to, či disciplinárne konanie na SAK je verejné alebo neverejné, ide o zásah do osobnostných práv žalobcu. Dokonca judikatúra už dospela k tomu, že zníženie dôstojnosti je spôsobilé na zásah do práva na ochranu osobnosti aj vtedy, ak ide o súkromný prejav jednej osoby voči druhej, napríklad, ak lekár v ambulancii sa rozpráva s pacientom, tiež je dôležité, akým spôsobom to urobí, a môže dôjsť k zníženiu dôstojnosti pacienta aj vtedy, ak v ambulancii nikto iný nie je. Žalobca rešpektuje, že žalovaná má možnosť podať na advokáta sťažnosť, ale pokiaľ obsah sťažnosti je nepravdivý, nie je tu žiadny dôvod na negovanie možného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu iba z toho dôvodu, že ide o sťažnosť, na ktorej podanie má žalovaná zákonnú možnosť. V danom prípade tvrdenie žalovanej v samotnej sťažnosti je nepravdivé, v ktorej uviedla žalovaná, že žalobca „zámerne pozmeňuje a skresľuje informácie, ktoré získal ako môj právny zástupca,“ nepravdivosť ktorého tvrdenia žalovanej vyplynula (podľa žalujúcej strany) aj z výsluchu svedka M. N. A.. Nielenže išlo o nedôvodnú sťažnosť, ale navyše samotné toto tvrdenie je spôsobilé znížiť dôstojnosť žalobcu a jeho česť narušiť. Výsluch M., N. A. jednoznačne je podkladom k tomu, aby bolo žalobe vyhovené, nakoľko žiadnym iným dôkazom nebolo preukázané, že by tvrdenia v sťažnosti žalovanej boli pravdivé. Žalobca navrhol žalobe vyhovieť v plnom rozsahu.

45. Žalovaná počas svojho výsluchu na pojednávaní dňa 27.8.2024 predniesla konajúcemu súdu, že považuje žalobu za nedôvodnú, pretože podaním sťažnosti na SAK nezasiahla do žiadneho práva žalobcu. V sťažnosti na komoru použila len citácie žalobcu, ktoré tento používal v iných konaniach. Žalovaná nespôsobilá žalobcovi svojím vyjadrením žiadnu ujmu, za ktorú by sa mu mala ospravedlniť či dokonca finančne zadostučiniť. Žalobcu predstavil žalovanej jej (druhý) bývalý manžel, M. N. A.. Žalobca so svojou rodinou boli na svadbe žalovanej s M. N. A.. So žalobcom sa stretávali na rôznych súkromných, firemných, pracovných stretnutiach, ako aj na neformálnych stretnutiach. Spolu komunikovali telefonicky aj emailmi. Dňa 23.7.2013 podpísala žalovaná splnomocnenie žalobcovi v konaní o ÚPP, aby ju zastupoval a bránil jej práva voči prvému manželovi, N. I., a do 2 rokov podpísal plnú moc jej druhému manželovi, M. N. A., kde bola žalovaná v pozícii protistrany. Od marca 2015 sa žalobcove útoky a obvinenia na osobu žalovanej, na jej staršiu dcéru O. a na jej rodinu len stupňovali, a neostávalo preto žalovanej mi nič iné, len podať legitímnu sťažnosť na SAK. Na pojednávaní žalobca len zvýhodňoval svojho klienta, M. N. A., a používal informácie, ktoré mu poskytla žalovaná, keď ju žalobca zastupoval v konaní proti jej prvému manželovi. Prvú sťažnosť proti žalobcovi podala žalobkyňa na SAK dňa 27.4.2016 pre porušenie Advokátskeho poriadku kvôli rozporu, že advokát A. C. najskôr zastupoval ju voči jej bývalému manželovi, N. I., a potom zastupoval jej vtedajšieho manžela, M. N. A., proti nej. Nakoľko sa stretávala žalovaná so žalobcom aj neformálne na rôznych akciách, bol žalobca veľmi dobre oboznámený s rodinnými pomermi žalovanej z jej prvého manželstva, vedel, že N. I. dcérku O. nenavštevoval, vedel, ako prebiehalo stretávanie N. I. s dcérou O.. V roku 2013 N. I. podal návrh na zníženie výživného, kde žalobca aktívne zastupoval žalovanú. V roku 2013, vzhľadom k tomu, že bola žalovaná vydatá, a s M. N. A. už čakala spoločnú dcéru, tak N. I. súhlasil s tým, aby dcéra O. mala spoločné priezvisko A.. M. N. A. (vtedy manžel žalovanej), navrhol, že si osvojí dcéru žalovanej O., keďže N. I. ju nenavštevoval. Komunikáciu ohľadom adopcie preukazuje aj email M. N. A. zo dňa 27.5.2013 adresovaný žalobcovi, ako aj email žalobcu z toho istého dňa adresovaný žalovanej

a M. N. A.. Ešte v ten istý deň odpovedala emailom žalovaná žalobcovi, že po telefonáte s (vtedy prvým) exmanželom zistila, že možnosť adopcie O. je bezpredmetná. Ešte v ten istý deň zareagoval žalobca emailom, že súhlas rodiča maloletého dieťaťa na osvojenie nie je potrebný, ak tento najmenej 6 mesiacov neprejavoval o dieťa záujem, pričom uviedol aj konkrétne ustanovenie Zákona o rodine, podľa ktorého je osvojenie možné aj v takomto prípade. Záverom emailu zo dňa 27.5.2013 navrhol žalobca, že si môžu spolu sadnúť, a možnosť adopcie ešte prediskutovať. Žalovaná poznamenala, že možnosť osvojenia inicioval žalobca ako spôsob ako obísť súhlas biologického otca (N. I.), takže vedel, že N. I. nenavštevoval O., vedel, ako prebiehali stretnutia, keď už prebiehali. Ďalej žalovaná uviedla, že žalobca klamal, že sa s ňou stretol iba raz, keďže právne poradenstvo jej poskytol aj na spoločnom obede dňa 16.7.2013, aj na iných neformálnych akciách, navyše si telefonovali aj emailovali, a jeho právne poradenstvo žalovanej tak trvalo od mája 2013 až do decembra 2013, a nie iba 30 minút, ako to tvrdil žalobca. Keď žalovaná udelila žalobcovi plnomocenstvo na jej zastupovanie v roku 2013, zaujímal sa žalobca podrobne, či sa otec (N. I.) stretáva alebo nestretáva s O., aké sú možnosti osvojenia, a aj preto využívala žalovaná jeho právne zastúpenie. On jej poslal splnomocnenie, že ju bude v tomto konaní zastupovať. Dokonca v upovedomení o prevzatí právneho zastúpenia požiadal žalobca súd o zaslanie návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti a listín k tomu doložených, ktoré mu boli napokon aj súdom doručené dňa 23.10.2013, čo vyplýva z doručky zo spisu Okresného súdu Bratislava III, ktorý bol pôvodne spisom Okresného súdu Piešťany. Žalovaná oslovila žalobcu ako advokáta, a nie ako poštára, pretože potrebovala právneho zástupcu, ktorý jej poskytne právne poradenstvo a právne služby. Dňa 29.7.2013 zaslala žalovaná žalobcovi email s prehľadom mesačných výdavkov na dcéru O.. Z emailu žalobcu zo dňa 23.10.2013 je nepochybné, že tento sa s ňou rozprával ohľadom podkladov k pojednávaniu, ktoré požadoval od žalovanej súd. Žalobca dokonca komunikoval aj s N. I., ktorý bol protistranou vo veci, v ktorej zastupoval žalobca žalovanú, čo vyplýva z emailov žalobcu a N. I. zo dňa 14.11.2013. Návrh dohody o výživnom medzi N. I. a žalovanou pripravil žalobca, čo vyplýva z emailu zo dňa 21.11.2013, ktorým zaslal návrh dohody žalovanej na pripomienkovanie. Následne dňa 22.11.2013 zaslal návrh dohody N. I., na ktorý zareagoval N. I. dňa 26.11.2013, na ktorý email zareagoval žalobca v ten istý deň. Dňa 18.12.2013 sa informoval žalobca u žalovanej emailom, či podpísala dohodu. Dňa 15.11.2013 zaslal žalobca Okresnému súdu Bratislava III ospravedlnenie neúčasti žalovanej na pojednávaní. Žalobca si prevzal aj uznesenie o zastavení konania, ktoré bolo vyhlásené na pojednávaní dňa 19.11.2013, ktorého pojednávania sa nezúčastnil ani žalobca ako právny zástupca žalovanej, ani žalovaná. Z uvedených dôvodov nesúhlasila žalovaná s tvrdením žalobcu, že by tento aktívne nekonal vo veci, v ktorej zastupoval žalovanú ako jej advokát. Žalovaná nedala súhlas žalobcovi, aby sa tento nezaoberal meritom veci zníženia výživného v konaní proti N. I., pričom jej žalobca navyše poskytol aj právne poradenstvo ohľadom prezverenia O. do starostlivosti jej (druhého) manžela, M. N. A.. Žalovaná chcela, aby žalobca robil za ňu úkony, z ktorého dôvodu mu aj podpísala splnomocnenie. Druhým bodom sťažnosti žalovanej na SAK bolo, že žalobca ako advokát M. N. A. v konaní proti nej prekrútil informácie, ktoré získal od nej, a dehonestoval tak jej osobu pred samotným súdom, čo vyplýva zo zápisnice Okresného súdu Piešťany zo dňa 18.6.2015, potom sa o nej nepravdivo vyjadroval v podaniach adresovaných Krajskému súdu v Trnave zo dňa 20.3.2015 a zo dňa 6.7.2015. Žalobca vedome a zámerne pozmenil a skreslil informácie, ktoré získal ako právny zástupca žalovanej, keďže uviedol v odvolaní zo dňa 6.7.2015: „K sťažnosti z 20.3.2015 pre úplnosť je potrebné uviesť, že navrhovateľka manipulovala aj stretávanie sa jej staršej dcéry O. so svojím otcom N. I.. Odmietala mu umožňovať stretávanie sa s dcérou O., a ovplyvňovala tak jej vzťah k otcovi, čo malo, a má veľmi negatívny dopad na zdravý rozvoj jej osobnosti, a na vzťah s otcom.“ Do zápisnice z Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5P/17/2015 zo dňa 18.6.2015 sa vyjadril žalobca: „Už sa jej podarilo v minulosti pri maloletej O., kedy sa jej otec nedostal počas 3 rokov k dcére, a v súčasnosti má určený styk raz za 2 týždne za prítomnosti matky, pričom ide o 12-ročnú dcéru. Pokiaľ matka tvrdí, že rodičia sa nevedia dohodnúť o základných otázkach, že jej otec jej robí všetko naprieky, je to účelové tvrdenie. Je to len preto, aby dosiahla taký istý stav, ako u pána I., otca jej staršej dcéry.“ Žalobca nekontaktoval žalovanú predtým, než sa tento stal právnym zástupcom jej druhého (t. č. už bývalého) manžela M. N. A. v konaní proti žalovanej, ohľadom nejakého rozporu so záujmami alebo nejakým konfliktom, príp. či s tým žalovaná ako jeho bývalá klientka súhlasí. Pri hádke žalovanej s manželom M. N. A., kedy ju tento vyhodil zo spoločného rodinného domu, zavolať si jej manžel N. A. za žalobcu za asistenciu.

46. Žalovaná počas svojho výsluchu ďalej uviedla, že napriek tomu, že žalobca vedel, že bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania proti nemu, tento neprestával vo svojich útokoch na jej adresu v konaniach proti nej, a preto bola žalovaná donútená dňa 23.10.2016 doplniť podanie na SAK, pretože žalobca sa neštil vyjadrovať o jej osobe negatívne, klamlivo a poprekrúcal skutočnosti. Dokonca aj o jej

psychickom stave sa klamlivo vyjadroval žalobca, keď povedal: „V súčasnosti už sama polícia zvažuje, či matka je v takej mentálnej kondícii, aby mohla vychovávať maloleté dieťa. Samotní príslušníci OR PZ v Piešťanoch vyhodnotili trestné oznámenie matky ako podania osoby, ktoré s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou.“ Tieto obvinenia považovala žalovaná za útok na svoju osobu, hoci ona žalobcu neosočovala, ani ho neurážala, a ani v jednom svojom vyjadrení sa nevyjadřila o ňom negatívne. Žalobca sa nešťít klamať a zavádzať samotný súd, čo bolo vlastne doplnenie k tejto sťažnosti, ktoré použil žalobca v roku 2016, kde uviedol: „O. dnešným dňom nemá otca. Nemá k nemu vybudovaný absolútne žiaden vzťah, čo je odôvodnené tým, že v priebehu svojho dospievania nemala žiadnu možnosť styku s ním. Matka jej fyzicky od počiatku bránila v akomkoľvek styku. Úplne odstránila biologického otca zo života, čo ma dnes nenapraviteľné následky, a je to na maloletej značne badať.“ Je pritom jednoznačne preukázané, že žalovaná (prvému) bývalému manželovi (N. I.) nebránila v stretávaní s dcérou O., a že N. I. od roku 2015 pracuje v zahraničí. Dôvod, pre ktorý v roku 2013 otec N. I. nenavštevoval dcéru O., bol ten, a vlastne to uviedol aj v návrhu o zníženie výživného, že mal zdravotné problémy, mal operáciu, kde rekonvalescencia trvala 12 mesiacov. Žalovaná ďalej viedla, že žalobca uviedol vo vyjadrení vo veci sp. zn. 5P/17/2015 zo dňa 14.7.2015, že žalovaná manipulovala aj stretávanie sa jej staršej 12-ročnej dcéry O. so svojim biologickým otcom. Žalobca však neuviedol fakt, ktorý bol uvedený v návrhu biologického otca O., N. I., v jeho návrhu na zníženie výživného, v ktorom samotný N. I. uviedol, že nechodil za dcérou, nakoľko mal vážne zdravotné problémy, a chodil o barľach. N. I. nikde vo svojom návrhu neuviedol, že by mu bránila žalovaná ako otcovi O. stretávať sa s ňou. Žalobca teda vedome a zámerne pozmenil fakt, ktorý získal ako jej právny zástupca. Nikdy mu žalovaná nepovedala, že nemôže N. I. chodiť za O., ani mu nikdy nepovedala, že by bránila N. I. stretávať sa s dcérou O., pretože ešte vo vysokom štádiu tehotenstva vozila žalovaná O. na stretnutie s jej otcom. Návštevy s N. I. boli veľmi sporadické, pretože zavolať vtedy, kedy on uznal za vhodné, a vždy sa dohodli na nejakom spôsobe stretnutia. Na základe uvedených skutočností mal žalobca odmietnuť zastúpenie M. N. A. vzhľadom na množstvo informácií, ktoré získal od žalovanej ako od svojej klientky. Takto získané informácie prekrútil a zvyhodňoval nimi v podstate svojho klienta. Žalovaná zotrvala na tom, že podaním legitímnej sťažnosti nijako úmyselne nezasiahla do profesijnej cti žalobcu. Predseda revíznej komisie SAK vyhodnotil jej sťažnosť ako opodstatnenú. Disciplinárne konania sú neverejné, a ich osoby zúčastnené tohto konania sú zaviazané povinnosťou mlčanlivosti. Na poslednom pojednávaní v tomto spore dokonca uviedol žalobca, že žalovaná uniesla dcéru M. zo spoločného domu z E. napriek tomu, že žalovaná nie je evidovaná v žiadnom konaní ako únosca, a zase ide len o účelové tvrdenia žalobcu. Na predchádzajúcom pojednávaní tomto spore odmietol odpovedať na otázky právneho zástupcu žalovanej, avšak urážal žalovanú aj jej právneho zástupcu, čo svedčí o jeho štýle, ktorý používa žalobca pri právnom zastupovaní. Žalovaná dodala, že chce len očistiť svoje meno, pretože sa nevyjadřovala negatívne ani na osobu N. I., ani na osobu žalobcu. Žalobcovi žalovaná nezaplatila za poskytnuté právne služby tvrdiac, že žalobca jej ich nevyúčtoval.

47. Počas svojho výsluchu odpovedala žalovaná na otázku žalobcu, akú konkrétnu informáciu, ktorú mu ona poskytla, žalobca zneužil v ďalšom konaní proti nej, žalovaná odpovedala, že nikdy nepovedala žalobcovi, že bráni stretávaní dcéry O. a N. I.. Na tú istú otázku následne zareagovala tak, že žalobcovi jasne povedala, ako prebiehalo stretávanie N. I. s jej dcérou O. P. A.. Konkrétna informácia, ktorú mal žalobca zneužiť, resp. pozmeniť, bola tá, že N. I. nechodil za O., pretože to bola jeho voľba, ktorú informáciu mu poskytla žalovaná na stretnutí v Eurovei dňa 16.7. (zrejme r. 2013), kde bol prítomný aj M. N. A.. Žalobca informáciu o stretávaní N. I. s dcérou O. pozmenil (podľa žalovanej) tak, že sa v inom konaní proti žalovanej vyjadřil, že žalovaná bránila N. I. v stretávaní sa s dcérou O.. O tom, že otec nechodí za dcérou 6 mesiacov, napísal samotný žalobca (v emaile). Ďalej uviedla žalovaná, že sa stretla so žalobcom aj s jeho rodinou aj v N. na deň detí v roku 2012, čo vyplýva aj zo zoznamu pozvaných hostí. Stretli sa aj na vianočnom večierku jej bývalého manžela, na ktorom bol žalobca len so svojou manželkou.

48. Na pojednávaniach uskutočnených v dňoch 12.3.2024, 27.8.2024 a 25.3.2025 uviedla žalovaná strana, okrem iného, že žalovaná oslovila žalobcu ako advokáta vo veci, v ktorej nevystupovala žalovaná ako podnikateľ, a teda bola v pozícii spotrebiteľa. Žalovaná sa obrátila na inštitúciu spôsobom určeným zákonom, aby táto prešetrila postup žalobcu ako dodávateľa v spotrebiteľskom vzťahu. Žalovaná nezverejnila svoje podozrenie z protiprávneho konania žalobcu v médiách, ani nehovorila o tom na verejnosti. Žalovaná sa nesťažovala na fyzickú osobu žalobcu, sťažovala sa naňho ako na advokáta. Zo strany žalovanej išlo preto o legitímnu kritiku, avšak namiesto toho, aby bola vysvetlená pred inštitúciou oprávnenou túto kritiku riešiť, teda SAK, je žalovaná v tomto spore svojím bývalým

advokátom. Žalovaná sa obrátila na SAK, ktorá je oprávnená dozorovať a kontrolovať advokátov pri ich výkone, a preto sa ničoho zlého nedopustila. Predmetnú žalobu považovala za absurdnú, že by sa ona ako spotrebiteľ nemohla obrátiť na príslušný kontrolný úrad, v danom prípade na SAK, keď advokát poruší Advokátsky poriadok. Žalovaná strana nepoznala ku dňu uskutočnenia pojednávania v dňoch 12.3.2024, 27.8.2024 a 25.3.2025 dôvod, pre ktorý vzal späť zástupca predsedu revíznej komisie návrh na disciplinárne konanie proti žalobcovi. Žalovaná oslovila inštitúciu, o ktorej vedela, že o jej sťažnosti sa nemal nikto dozvedieť, okrem členov revíznej komisie a disciplinárnej komisie. Advokát ako dodávateľ služby musí byť pripravený, musí zniesť určitú dávku kritiky zo strany svojho klienta, zo strany spotrebiteľa. Žalobkyňa svoju kritiku proti svojmu advokátovi uplatnila spôsobom, ktorý predpokladá slovenský právny poriadok, a obrátila sa na inštitúciu, ktorá je oprávnená o tejto kritike rozhodnúť. Nezostalo iba pri jej názore, pretože disciplinárne konanie začalo na návrh predsedu revíznej komisie potom, čo tento dospel k záveru, že došlo k porušeniu stavovských ustanovení advokáta. Žalovaná zdôraznila, že so žalobcom komunikovala aj pri neformálnych stretnutiach ohľadom vecí pôvodne vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 13P/50/2013, neskôr vedenej z dôvodu prenesenia príslušnosti Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 37P/243/2013. Dokonca práve žalobca žiadal od N. I. dňa 14.11.2013, aby mu zaslal späťvzatie vo veci, v ktorej zastupoval žalobca žalovanú proti N. I.. So žalobcom nekomunikovala žalovaná len ohľadom výživného, ale aj vo veci osvojenia staršej dcéry žalovanej. Bol to žalobca, ktorý sa negatívne a hanlivo vyjadroval na osobu žalovanej v konaní pred súdom, kde zastupoval M. N. A.. Ani jeden znalec neskonštatoval, že by žalovaná manipulovala svoje deti. Pokiaľ teda žalobca tvrdí, že sa pýta všetkých svojich klientov na nejakú tú minulosť v poručenských veciach a na nejaké problémy, pýtal sa aj žalovanej. Žalobca komunikoval so žalovanou ako so svojou klientkou, komunikoval ako advokát žalovanej aj s N. I., aj so súdom, a preto mal všetky práva aj povinnosti advokáta, teda výhody aj nevýhody. Bol to žalobca ako advokát, ktorý bol povinný z každej porady so svojou klientkou (žalovanou) vyhotoviť záznam, a teda túto povinnosť nemala žalovaná. Z predložených splnomocnení je nepochybné, že najprv zastupoval žalobca žalovanú, a neskôr zastupoval jej druhého (t. č. už bývalého) manžela M. N. A. v konaniach proti nej. Základ tvrdenia žalovanej v sťažnosti na SAK je, že žalobca skreslil informácie o to, že N. I. sa nestretáva so svojou dcérou, ktoré informácie mal žalobca od nej, a takto skreslené informácie využil žalobca v inom konaní proti nej, a k takto skreslenej informácii doplnil, že N. I. sa nestretával s dcérou, pretože mu v tom žalovaná bránila. Aj v komentári k zákone o advokácii, konkrétne k ust. § 21 písm. d) je uvedené, že dôležité je, že informácia, ktorú má advokát o inom klientovi alebo o bývalom klientovi, by mohla toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnene zvýhodniť. K tomuto je v komentári uvedené, že ani nie podstatné, akú informáciu advokát skutočne poskytol svojmu budúcemu klientovi, ale podstatným je to, že takouto informáciou čo i len disponuje. Zo súdneho spisu pritom vyplýva, že žalobca ako advokát disponoval s kompletným spisom zo súdu, ktorý si sám vyžiadal, ktorý mu bol doručený, a tým pádom bol oboznámený o pomeroch, a teda aj o vyjadreniach N. I.. Z komunikácie so žalovanou poznal žalobca jej pomery, a tieto následne používal v určitej forme aj pri zastupovaní M. N. A.. Nebola to síce kľúčová komunikácia, ale žalobca sa vyjadroval vo svojich podaniach v konaniach proti žalovanej, v ktorých podaniach opisoval starostlivosť, príp. stretávanie sa N. I. s dcérou O.. Na pojednávaní dňa 25.3.2025 žalovaná zdôraznila, že ona nikdy nestiahla späť svoju sťažnosť zo SAK proti žalobcovi ako advokátovi.

49. Žalujúca strana sa písomne vyjadrila, že podstatným pre rozhodnutie tohto sporu je vysporiadanie sa s otázkou stretu tzv. petičného práva žalovanej (práva podať sťažnosť na stavovskú inštitúciu, predvídaného právny predpismi) a práva na ochranu osobnosti žalobcu. Uvedená otázka stretu petičného práva a práva na ochranu osobnosti je riešená v rozhodnutiach dovolacieho súdu, ako najvyššej súdnej autority, a to v rozhodnutiach NSSR sp. zn. 5Cdo/124/2018 zo dňa 30.7.2020, sp. zn. 1MCdo/4/2010 zo dňa 29.2.2012, podľa ktorých platí „Petičné právo je ústavne zaručené a uplatnené podľa práva iba za predpokladu, že nezasahuje neoprávnene do iných základných práv.“ Žalobca zhrnul, že žalovaná adresovala na SAK dve podania, v ktorých uvádza nepravdivé tvrdenia, a to:

1./ „A. B. C. vedome a zámerne pozmenil a skreslil informácie, ktoré získal ako môj právny zástupca v právnej veci proti môjmu prvému manželovi N. I. a použil ich v súčasných právnych konaniach pri zastupovaní N. A. proti mne. Týmto konaním podal nepravdivé a skreslené informácie o mojej osobe, vedome ma očiernil na súdnych pojednávaniach a v návrhoch, čím mi bola spôsobená ujma a to zvýhodnenie svojho nového klienta M. N. A.“ (prvé podanie zo dňa 27.4.2016);

2./ „Aj napriek tomu, že A. B. C. má vedomosť o tom, že je voči nemu začaté disciplinárne konanie, tak opakovane vedome a zámerne pozmeňuje a skresľuje informácie, ktoré získal ako môj právny zástupca v právnej veci proti môjmu prvému manželovi N. I. a naďalej ich používa v súčasných právnych konaniach pri zastupovaní N. A. proti mne. Týmto konaním opäť podáva nepravdivé a skreslené informácie o mojej

osobe, vedome a účelovo ma naďalej očierňuje, klame v návrhoch, vo vyjadreniach, neustále poškodzuje moje meno, citujem: „V spojitosti s vyššie uvedeným poukazujem na dôkaz č. 13, priložený k Návrhu pred pojednávaním zo dňa 15.03.2016, ktorý vypovedá v plnej miere o matkinom postoji k biologickému otcovi jej prvorodenej dcéry z prvého manželstva O.. Opakovane uvádzame, že navrhovateľka manipulovala aj stretávanie je staršej dvanásťročnej dcéry O. so svojím otcom N. I., od jej narodenia v roku XXXX. Do jej šiestich rokov sa jej biologický otec - N. I., stretával s O. iba v obci F., iba za prítomnosti matky, raz za 2 týždne. Odmietla mu celé roky umožňovať stretávanie sa s dcérou O. a ovplyvňovala tak jej vzťah k otcovi, čo malo a má veľmi negatívny dopad na zdravý rozvoj jej osobnosti a na jej vzťah s otcom“ (druhé podanie zo dňa 23.10.2016).

Žalobca dodal, že žalovaná vo svojich podaniach adresovaných SAK nikdy neidentifikovala informácie, ktoré mal žalobca získať ako jej právny zástupca v právnej veci proti jej prvému manželovi N. I., a použiť ich v súčasných právnych konaniach pri zastupovaní N. A. proti nej.

50. Ďalej žalujúca strana písomne argumentovala, že žalovaná na pojednávaní uskutočnenom dňa 27.8.2024 pri svojom výsluchu tvrdila: „Ja som Vám nikdy nepovedala, že bránim stretávaniu dcéry O. a N. I.“ Žalobca uviedol, že žalovaná nikdy v konaní nepreukázala, že by žalobca počas zastupovania jej osoby získal informáciu ohľadom stretávania sa jej staršej dcéry s jej bývalým manželom N. I.. Z priebehu konania je zrejmé, že žalovaná pociťovala voči žalobcovi v súvislosti so zastupovaním M. N. A. v sporoch s jej osobou veľké osobné antipatie. Žalovaná zneužila petičné právo za účelom poškodenia žalobcu. Nápomocnou sa jej stala skutočnosť, že žalobca sa jej v čase, keď mala ešte bezproblémový vzťah s M. N. A., snažil v minulosti pomôcť, a za tým účelom formálne prevzal jej zastúpenie v inom, nesúvisiacom konaní. Táto skutočnosť bola pritom jediným dôvodom, prečo sa konanie o sťažnosti neskončilo už skôr, a to v procese jej posudzovania revíznou komisiou, čo vyplýva aj zo sťažnostného spisu. O zneužití petičného práva žalovanou svedčí aj skutočnosť, že do dnešného dňa riadne neidentifikovala informáciu, ktorú mal žalobca „zámerne skresliť a pozmeniť“. Táto nebola označená ani v podaniach adresovaných SAK, ani riadne identifikovaná v tomto konaní. Žalovanej pre účely spôsobiť žalobcovi škodu vyhovovala pomyselná súvislosť medzi tvrdeniami žalobcu v konaniach, kde zastupoval M. N. A. a formálnym prevzatím zastúpenia jej osoby v konaní s N. I. týkajúceho sa výživného. Na základe toho totiž mohla žalovaná vyvolať dojem relevancie jej tvrdení, avšak samotné dokazovanie v tomto konaní preukázalo, že nič z toho, čo žalovaná vo svojich podaniach adresovaných SAK tvrdila, ako dôvod na potenciálny disciplinárny postih, zďaleka neobstojí. Argumentáciu žalobcu o zjavnom zneužití petičného práva žalovanou podporuje aj samotná osobná antipatia žalovanej voči žalobcovi, ktorá vyplýva z celého konania. Podstatnými sú však najmä samotné tvrdenia žalovanej ohľadom otázky, aké konkrétne informácie mal žalobca pri jej zastúpení získať, ako konkrétne mal tieto pozmeniť a skresliť, a akým spôsobom boli tieto zneužitú na prospech jeho klienta M. N. A.. Sama žalovaná totiž v konaní tvrdí, že nikdy žalobcovi neposkytla informáciu o tom, že by bránila stretávaniu dcéry O. a N. I., o čom sa, podľa podaní žalovanej, mal v ňou označených konaniach vyjadrovať žalobca. Preukazovaním bolo zistené, že túto informáciu získal žalobca od M. N. A., a teda sama žalovaná si bola od počiatku vedomá toho, že počas toho zastúpenia nikdy neposkytla žalobcovi informáciu o tom, že by bránila stretávaniu dcéry O. a N. I.. Avšak v súvislosti s tvrdeniami žalobcu v ňou označených konaniach vznikla pre ňu príhodná situácia ako žalobcovi, ku ktorému cítila osobné antipatie, poškodiť. Nakoľko však žalovaná nemohla v podaniach na SAK tvrdiť, že žalobca od nej získal informácie o bránení styku staršej dcéry s N. I. pri jej zastúpení, žalovaná vo svojich podaniach ani neidentifikovala informácie, ktoré mal žalobca pri jej zastúpení získať. Bez akejkoľvek relevancie následne však tvrdila, že tieto neidentifikované informácie mal žalobca zámerne pozmeniť a skresliť, čím mal zvýhodniť svojho klienta. Okrem toho, že žalovaná týmto konaním jednoznačne zneužila svoje petičné právo s cieľom poškodiť žalobcu, tak tvrdenie o zámernom pozmenení a skreslení doposiaľ neidentifikovaných informácií je objektívne absurdné, avšak aj významné pri posudzovaní intenzity zásahu do žalobcových práv na ochranu osobnosti. Konanie žalovanej tak možno podradiť pod konanie predvídané v rozhodnutí NSSR sp. zn. 1MCdo/4/2010 zo dňa 29.2.2012, podľa ktorého, ak je petičné právo zneužitú, môže dôjsť k neoprávnenému zásahu do práv na ochranu osobnosti. Žalobca dodal, že vysokú intenzitu zásahu do označených práv žalobcu na ochranu osobnosti vymedzuje zjavná motivácia žalovanej spôsobiť žalobcovi škodu pri výkone petičného práva, nakoľko žalovanej muselo byť od počiatku celkom zrejmé, že tvrdenia o získaní, pozmenení, či skreslení informácií sa nezakladajú na pravde.

51. V záverečnej reči na pojednávaní dňa 10.6.2025 zopakovala žalujúca strana svoje skoršie tvrdenia a vyjadrenia, že v danom prípade ide o stret petičného práva a práva na ochranu osobnosti žalobcu, že žalovaná svoje petičné právo zneužila tým spôsobom, že vo svojej sťažnosti adresovanej SAK

uviedla o žalobcovi ako advokátovi nepravdivé skutočnosti, ktoré boli spôsobilé žalobcovi poškodiť. So sťažnosťou žalovanej sa oboznámilo niekoľko advokátov, ktorí boli súčasťou revíznej aj disciplinárnej komisie. Účelom tejto sťažnosti žalovanej však nebolo opísať pravdivé skutočnosti, ktoré sa udiali, a nechať na zvážení orgánom SAK, aby vyhodnotili, či ide alebo nejde o disciplinárne porušenie, ale obsahom tejto sťažnosti bola nepravdivá informácia, čím došlo k zneužitiu tohto petičného práva žalovanou. Žalovaná nepreukázala jednu jedinou informáciu, ktorú mal žalobca pozmeniť, čo neuviedla ani konajúcemu súdu v tomto spore, ani SAK. Ani žalobca nevie, ktoré informácie mal pozmeniť, pretože to ani žalovaná nevedela. Obsah tej sťažnosti bol natoľko nezrozumiteľný, že ani SAK si s tým nevedela poradiť. Žalobca zopakoval, že žalovanú reálne nezastupoval, pretože sa k ničomu ani nedostali, nakoľko sa to bralo späť, a nakoľko ani žiadne informácie žalovaná neposkytla, je dostatočná judikatúra či už disciplinárnych senátov alebo aj revíznej komisie, kedy odmietali podania, kde hovoria, ak teda aj začal zastupovať (advokát) osobu, ktorú predtým zastupoval, a je to osoba nejaká blízka, musí byť preukázané, že sa dozvedel alebo mal nejaké informácie práve z tohto vzťahu, ktorý bol založený na nejakom zmluvnom vzťahu alebo na nejakom jednostrannom poverení, na nejakom mandáte. Žalovaná nič také nepreukázala ani SAK, a už vôbec nie tomuto súdu. Rovnako ani súdom, ktoré obťažovala žalovaná touto informáciou, ale žiadny súd túto informáciu neberie ako relevantnú, pretože nijakým spôsobom nepreukázala to, čo tvrdí žalovaná o svojej nenávisti snáď k celému svetu, ale predovšetkým k žalobcovi a k M. N. A.. Žalobca nepovažoval za primerané, aby ho niekto znižoval na dôstojnosti aj vo verejnosti, nielen v kruhoch SAK, tým, že si vymyslí príbeh o tom, že ho zastupuje. Žalobca mal síce splnomocnenie od žalovanej, avšak nedozvedel sa od nej žiadne informácie, ktoré boli realizované pri jej rozvode. Minimum, absolútne minimum informácií, ktoré mal žalobca o jej (prvom) bývalom manželovi, súčasne otcovi jej staršej dcéry, boli možno na úrovni toho, že existoval. Žalobca zastupoval M. N. A. kvôli tomu, čo žalovaná urobila, čo je absolútne neprimerané a nedôstojné. Negatívne skutočnosti nemožno preukázať, a preto žalobca nemohol ani preukázať, že nezneužil ani neskreslil žiadne informácie, ktoré mu mala poskytnúť žalovaná, ktoré mal zneužiť a skresliť v inom konaní proti nej. Pri posudzovaní zásahu a jeho intenzity do osobnosti žalobcu treba brať zreteľ aj na okolnosti, za ktorých podala žalovaná obe svoje sťažnosti na žalobcu ako advokáta, ktoré sťažnosti adresovala SAK. V konaní bolo preukázané, že žalovaná mala v tom čase osobné antipatie voči žalobcovi, že žalobca bol, a stále je, kamarátom jej exmanžela (M. N. A.), a takisto ho v konaniach žalobca aj zastupuje. Cieľom jej sťažnosti bolo dosiahnuť, aby jej (druhého) bývalého manžela už v konaniach žalobca nezastupoval. Treba zohľadniť aj tú okolnosť, že túto sťažnosť podala žalovaná opakovane, resp. podala jednu sťažnosť a druhým podaním ho doplnila, takže išlo z jej strany o konanie, ktorého motiváciou bolo žalobcovi uškodiť, nie ktorého motiváciou by bolo podnietiť orgány (SAK), aby dali do súladu faktický stav s právnym stavom, ktorý sa týka právneho zastúpenia jej (druhého) bývalého manžela. Žalobca navrhol, aby súd žalobe vyhovel a priznal mu trovy konania v celom rozsahu.

52. Žalovaná strana na pojednávaní dňa 10.6.2025 predniesla konajúcemu súdu v záverečnej reči, že žalovaná podala sťažnosť na žalobcu ako advokáta, ktorú sťažnosť adresovala príslušnému orgánu, teda SAK. Nikde verejne tieto tvrdenia neprezentovala, nedávala do médií, na internet, ani do miestnej tlače. Urobila to, čo ako klient bola oprávnená spraviť, a podala sťažnosť. Táto sťažnosť bola následne doručená žalobcovi s výzvou na vyjadrenie. Pokiaľ by preukázal nedôvodnosť tej sťažnosti, tak by nikdy nebol podávaný návrh na disciplinárne konanie. Toto je v plnej kompetencii predsedu revíznej komisie, ktorý až po vyjadrení žalobcu rozhodol o tom, že tento tvrdenia uvedené v sťažnosti nevyvrátil, a on (t. j. predseda revíznej komisie) podal návrh na disciplinárne stíhanie žalobcu. Pred disciplinárnym senátom bolo vytyčených celkovo 5 pojednávaní, pričom 4-och z nich sa žalobca nezúčastnil s rôznymi ospravedlňovaniami na zahraničné pracovné cesty, na iné pracovné cesty, ktoré ani nepreukázal. Žalobca prišiel až na 5-te pojednávanie disciplinárneho senátu SAK, kde zástupca predsedu revíznej komisie vzal síce svoj návrh späť, ale len z toho dôvodu, že žalobca predložil do disciplinárneho konania čestné vyhlásenie M. N. A., ktoré predložil žalobca až v auguste 2017, pričom celé disciplinárne konanie bežalo v podstate už viac než rok, kde toto čestné vyhlásenie skôr nepredložil, a ani súdu ho v tomto (sporovom) konaní nepredložil. Až keď poslal konečne do predmetného súdneho spisu fotokópiu disciplinárneho spisu SAK, až z neho vyplýva, že M. A. poskytol žalobcovi takéto čestné vyhlásenie, tzn. je pravdepodobné, že ak by žalobcovi M. A. takéto čestné prehlásenie nebol poskytol na účely disciplinárneho konania, disciplinárny senát by vo veci nejako rozhodol. Nie je vylúčené, že eventuálne by uložil nejaký disciplinárny postih, ale to už nie je možné zistiť, keďže návrh na disciplinárne stíhanie žalobcu vzal navrhovateľ späť. Predmetnú žalobu podal žalobca proti žalovanej ako advokát, a ako na advokáta sa na neho žalovaná aj sťažovala. Prvým bodom jej sťažnosti bolo, že zastupoval najprv ju, a potom jej manžela proti nej. V žalobe, doručenej súdu v tomto konaní, povedal žalobca,

že zastupovanie žalovanej ukončil bez akéhokoľvek právneho úkonu, nevykonal žiadny právny úkon. Vo vyjadrení pre SAK opätovne zopakoval, že mu nič neodovzdala, žiadny úkon nevykonala, pričom zo súdneho spisu z E. je vidieť, že žalobca informoval súd o zastupovaní žalovanej, vyžiadal si zo súdu návrh na začatie konania, ktorý mu aj bol doručený. Žalobca vypracoval na odsúhlasenie aj mimosúdnu dohodu, a okrem toho mu bol doručené aj uznesenie o zastavení konania. K tomu všetkému boli v spise doručky, a tieto skutočnosti žalobca nespochybnil, a teda žalobca disponoval s obsahom súdneho spisu, ktorý sa týkal sporu medzi žalovanou a jej (prvým) manželom N. I.. Tieto listiny žalobca ani nepriznal, že s nimi disponoval, ani ich súdu nepredložil, ani ich nikdy neodovzdal žalovanej po ukončení zastúpenia. Napriek tomu, keď ukončil zastupovanie, prevzal zastupovanie M. N. A. proti žalovanej. Napriek tomu, že disponoval s informáciami o žalovanej, o jej dcére z prvého manželstva, ktoré teda uvádzal operatívne vo svojich neskorších podaniach, a napriek tomu, že advokát je povinný odmietnuť prevziať zastupovanie nielen v prípade, ak má informácie, ktoré by mohli zvýhodniť iného klienta, čiže nevyžaduje sa, že zvýhodnia, ale stačí, že len môžu zvýhodniť, ale aj v prípade, pokiaľ sú záležitosti klientov vo vzájomnom rozpore. Žalobca má nepochybne aj veľa známych advokátov v rámci rodiny, v rámci okruhu kamarátov, čiže pokiaľ existuje konflikt medzi ním a žalovanou, ktorý bráni, aby zastupoval M. N. A., mal možnosť ho odporučiť niektorému svojmu známemu, čo ale neurobil. Ďalšia vec, ktorú vytýkala žalovaná žalobcovi, bola, že žalobca skreslil informácie, ktoré od nej dostal, o ktorých sa dozvedel zo spisu, kde ju zastupoval. Keďže obdržal návrh pána I., ktorý mu súd poslal s doručenkou, tak vedel, že pán I. nechodil za dcérou O. z dôvodu jeho zdravotného stavu. Napriek tomu vo svojich vyjadreniach v iných konaniach proti žalovanej uviedol žalobca, že žalovaná mala mariť stretávanie sa O. s pánom I.. Žalobca mal teda informáciu, prečo pán I. sa nestretával s dcérou O., napriek tomu túto nepoužil, a v podstate tvrdil to, čo nebola pravda, o čom musel vedieť, pretože návrh N. I. na zníženie výživného dostal, čo vyplýva aj z doručky v súdnom spise. Jeho obrana v tomto spore je v tom, že on bol kvázi-poštárom. Poštárom nebol, pretože, ako povedal aj M. N. A., žalovaná chcela advokáta. Ona nechcela, aby ju zastupoval poštár alebo akože-poštár, keďže poštár nekoncepuje dohody, nepíše na súd, nezastupuje klienta, nepreberá jeho spis. Napríklad žalobca vo svojom stanovisku v zmene žaloby napísal, že spis mu nebol nikdy doručený. Z doručení vyplýva, že spis žalobcovi (ako právnenému zástupcovi žalovanej) doručený bol. Žalovaná nikde verejne nenapísala, že žalobca zastupuje ju, a potom zastupuje jej manžela (proti nej), ani verejne nenapísala, že žalobca skresľuje informácie. Žalovaná využila právo, ktoré mala, podala sťažnosť na žalobcu ako advokáta riadnym postupom. Pokiaľ žalobca tvrdí, že to potom vedeli advokáti, najprv 23, neskôr možno stovky advokátov, každý, kto sa s disciplinárnym spisom oboznámil, mal povinnosť mlčanlivosti. Dokonca ani konajúci súd nevedel vyžiadať spis zo SAK. Pokiaľ teda žalobca vie, ktorí advokáti sa s tým spisom oboznámili, a má podozrenie, že tie informácie vyniesli von, mimo ten okruh ľudí, ktorí sa s tým môžu oboznámiť, môže ich žalovať. Žalovaná ako jeho bývalá klientka nemôže niesť zodpovednosť za to, že niekto v rámci kolegov žalobcu si nespĺní povinnosť mlčanlivosti, a informácie, ku ktorým sa dostane v rámci ktoréhokoľvek konania, vynesie v rámci neformálnej debaty von. Návrh na disciplinárne stíhanie podal predseda revíznej komisie, ktorý ho mal za dôvodný a odôvodnený. Keby ho nemal, tak by ho nepodal, sťažnosť žalovanej by bola zamietnutá alebo odmietnutá. Žalovaná strana ďalej uviedla, že pokiaľ predložil žalobca do konania na SAK čestné vyhlásenie M. N. A., ktorý nenapísal, že informáciu mal poskytnúť žalobcovi, nepovedal, že má nejaké listiny, pretože ich (v skutočnosti) nemal. Ani klientka ich nemala, preto poverila zastupovaním žalobcu, aby si ich vypýtal zo súdu, čo žalobca urobil, a súd mu ich doručil, čiže disponoval aj s listinami, aj s informáciami v nich obsiahnutých. Žalobca ako advokát často musí zniesť nejakú mieru osočovania. Nie vždy je primeraná, a nie je vždy na mieste. Napriek tomu to neznamena, že ak niekto podá sťažnosť na advokáta, že tento advokát má každého vláčiť po súdoch z dôvodu, že jeho česť bola znížená. Okrem toho uviedol žalobca, že o disciplinárnom konaní a o obsahu sťažností žalovanej sa mal dozvedieť nejaký okruh nielen jeho kolegov, ale aj klientov aktuálnych, budúcich. Ak tomu tak naozaj je, je to na zodpovednosti subjektu, ktorý informáciu zo spisu vyniesol, a nie na zodpovednosti žalovanej. Žalobca vo svojom podaní adresovanom SAK napísal, že žalovaná klientka ho mala verejne osočiť, avšak nenapísal, kde. Sťažnosti na SAK nie sú pritom verejné, ani súd sa k nim nevie dostať. Žalovaná nikdy verejne, na žiadnom fóre, debate, na Facebooku, skupinách venovaných žalobcovi neprezentovala ani to, že podávala na neho sťažnosť, ani jej obsah, ani svoje domnienky, ani rozhodnutie orgánov SAK, nikde, len v sťažnosti. Aj podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/62/2020 a nálezu ÚSSR sp. zn. IV. ÚS/302/2010, advokát musí zniesť určitú mieru zásahu do svojich práv, a tieto strpieť. Žalovaná strana bola názoru, že žalobca nepreukázal, že by jednak žalovaná klamala, nepreukázal ani to, že by jej konaním došlo alebo mohlo dôjsť k zásahu do jeho profesijnej cti a povesti v rámci SAK alebo kolegov alebo v rámci nejakého okruhu verejnosti, a rovnako nepreukázal, že by mal akýkoľvek zákonný nárok žiadať od žalovanej akúkoľvek náhradu ujmy.

Žalovaná strana navrhla súdu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu a priznať náhradu trov konania.

53. Právne prvoinštančný súd vec posúdil prvotne na základe aplikácie ust. § 488, § 489, § 52 ods. 1 a 4, § 724, § 730 ods. 2 a § 731 OZ (zák. č. 40/1964 Zb. – Občianskeho zákonníka).

54. Prvoinštančný súd pokračoval, že zmluva o poskytovaní právnych služieb je zmluvou uzatvorenou podľa zákona o advokácii, ktorá je svojou povahou príkaznou zmluvou podľa § 724 OZ, keďže zmluvu neuzatvorili obe zmluvné strany v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a nešlo v danom prípade o mandátnu zmluvu podľa § 566 a nasl. OBZ. Keďže žalobca uzatvoril zmluvu v rámci predmetu svojho podnikania so žalovanou ako fyzickou osobou nepodnikateľom, zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a žalovanou (ktorú strany súdu nepredložili, avšak musela predchádzať splnomocneniu zo dňa 23.7.2013) je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ. Na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2013 teda uskutočňoval žalobca úkony právnej služby za žalovanú ako službu poskytovanú spotrebiteľovi. Iba zo spotrebiteľského charakteru zmluvy o poskytovaní právnych služieb nemožno však vyvodiť, že by tento súdny spor bol spotrebiteľským sporom, keďže žalobca sa ním domáha proti žalovanej ochrane osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch.

55. SAK schválila postupne viacero advokátskych poriadkov, pričom novým advokátskym poriadkom zakaždým zrušila predchádzajúci advokátsky poriadok. Obe strany v priebehu sporu argumentovali advokátskym poriadkom, avšak bez jeho bližšej špecifikácie (napr. rok jeho schválenia, resp. čísla pod ktorým je v SAK vedený). Nakoľko predmetom sporu je žalobcom tvrdený neoprávnený zásah žalovanej do jeho osobnostných práv týkajúci sa jej tvrdení v jej sťažnosti na SAK ohľadom postupu žalobcu v období od 10.3.2015, kedy splnomocnil M. N. A. (druhý bývalý manžel žalovanej) žalobcu na jeho zastupovanie v konaní proti žalovanej, do 18.6.2015 (zápisnica z pojednávania, ako posledný dôkaz, na ktorý poukázala žalovaná vo svojej sťažnosti zo dňa 27.4.2016), ktorú žalobu rozšíril žalobca o zásah do jeho osobnostných práv žalovanou jej tvrdeniami uvedenými v doplnení sťažnosti zo dňa 23.10.2016, týkajúce sa zastupovania M. N. A. žalobcom a vyjadrení žalobcu v období od 17.5.2016 do 10.10.2016, aplikoval súd na predmetný spor (hoci iba veľmi okrajovo, nakoľko súd nenahrádza právomoc orgánov SAK) poriadok č. 1/2013 (SA) Advokátsky poriadok Slovenskej advokátskej komory schválený konferenciou advokátov 15. júna 2013 (ďalej aj ako len „Advokátsky poriadok č. 1/2013 /SA/), ktorý bol účinný od 15.6.2013 do 9.6.2017, t. j. v rozhodnom čase.

56. Nadväzne prvoinštančný súd poukázal na znenie ust. § 2 ods. 1 a 2, § 3, § 5 ods. 3, § 7 ods. 1, § 13 Advokátskeho poriadku č. 1/2013 (SA).

57. Keďže žalovaná doručila SAK v roku 2016 sťažnosť na žalobcu ako advokáta, a v tom istom roku aj doplnenie sťažnosti, pričom jeden návrh na začatie disciplinárneho konania podal predseda revíznej komisie SAK dňa 6.9.2016 a ďalší dňa 16.5.2017, aplikoval súd na predmetný spor (hoci iba veľmi okrajovo, keďže súd nenahrádza právomoc orgánov SAK) Disciplinárny poriadok Slovenskej advokátskej komory č. 2/2013, schválený konferenciou advokátov 15. júna 2013 (ďalej ako len „Disciplinárny poriadok č. 2/2013 /SA/“), keďže tento bol účinný od 15.6.2013 do 9.6.2017.

58. Následne prvoinštančný súd poukázal na znenie ust. § 2 ods. 4, § 3, § 4 ods. 4 písm. a) a b), § 5 ods. 1 a 2, § 11 písm. b), § 14 písm. a), § 15 ods. 1, § 18 ods. 8, § 21 ods. 1 a 2, § 25 Disciplinárneho poriadku č. 2/2013 (SA), § 13a ods. 1 písm. a), c), f) a g) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2013 do 14.9.2019, § 2 ods. 1 až 3, § 18 ods. 1 až 3, § 21 písm. a) a d), § 28 ods. 4, § 56 ods. 1, § 58 ods. 1 ZoA. Poukázal tiež na etický kódex Rady advokátskych komôr Rady advokátskych komôr Európy (CCBE) prijatý 28.10.1988, jeho bod 3.2.2., bod 3.2.3., bod 4.4. Prvoinštančný súd odkázal tiež na čl. 16 ods. 1, § 19 ods. 1 a 2 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky. Doplnil, že právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena je zaručené čl. 10 ods. 1 Listiny a čl. 19 ods. 1 Ústavy SR. Prvoinštančný súd tiež aplikoval ust. § 11, § 13 ods. 1, 2, 3 OZ (zák. č. 40/1964 Zb. – Občianskeho zákonníka – v texte aj len „OZ“).

59. Prvoinštančný súd skonštatoval, že predmetom sporu je žalobcom uplatnený nárok z ochrany osobnosti na ospravedlnenie a na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nepravdivých tvrdení žalovanej uvedených v sťažnosti zo dňa 27.4.2016 a v doplnení tejto sťažnosti podaním zo dňa 23.10.2016, ktorá adresovala SAK, ktorými sa sťažovala na žalobcu ako na advokáta,

na základe ktorých podaní žalovanej podal predseda revíznej komisie postupne dva návrhy na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi ako advokátovi. Žalobca namietal, že žalobkyňa svojimi nepravdivými tvrdeniami v uvedených podaniach adresovaných SAK, ktoré vyhodnotila SAK ako dve samostatné sťažnosti, znížila jeho česť, vážnosť a dôstojnosť u jeho súčasných a potenciálnych klientov, a tiež pred jeho kolegami a orgánmi SAK.

60. Hoci zákon nedefinuje pojem zásah, ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva, je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie (zdržanie sa konania alebo jeho opomenutie), ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi je predovšetkým neoprávnenosť zásahu (neoprávneným nie je zásah do osobnostnej sféry, ak sú dané okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania, napr. výkon práva, plnenie povinnosti, svojpomoc, nutná obrana či krajná núdza), a tiež jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, a aby jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 OZ). Aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ, a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom, musia byť splnené obe vyššie uvedené náležitosti, aj to v priamej príčinnej súvislosti (zásah musí byť neoprávnený a tiež objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach). Zodpovednosť za neoprávnený zásah je založená na objektívnom princípe, tzn. popri neoprávnenosti zásahu do osobnosti fyzickej osoby sa nevyžaduje zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu.

61. O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nepôjde, ak existujú okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu. Jednou z takých okolností môže byť aj výkon zo zákona vyplývajúceho práva alebo plnenie zákonom uloženou povinnosťou. Takýmito prípadmi sú najmä zákonné licencie (§ 12 ods. 2 a 3 OZ) práve tak, ako licencie stanovené inými zákonmi (napr. Trestným poriadkom, Zákonom o rodine a pod.), avšak za predpokladu, že takto vykonané zásahy sú uskutočnené v rámci a v medziach týchto zákonov.

62. Občianskoprávna ochrana osobnosti fyzickej osoby prichádza do úvahy iba pri zásahoch do osobnosti chránenej všeobecným osobnostným právom, ktoré sú neoprávnené (protiprávne). Neoprávneným je teda zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t. j. s právnym poriadkom.

63. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený, a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobe z hľadiska jej postavenia v spoločnosti (napr. v rodine, na pracovisku a v odborných kruhoch, na verejnosti). Naplnenie podmienok vzniku zodpovednosti za zásah do osobnosti fyzickej osoby so sebou prináša priznanie morálnej satisfakcie v prípade, ak je súčasne preukázané, že zásah do osobnosti fyzickej osoby bol neoprávnený, bol objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu na osobnosti fyzickej osoby spočívajúcu buď v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite a ak existuje príčinná súvislosť medzi zásahom a takýmto porušením alebo ohrozením osobnosti. Pokiaľ morálne zadosťučinenie nie je postačujúce so zreteľom na zníženie dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti, a to nielen v bežnej, ale v značnej miere, až potom má dotknutá osoba právo aj na peňažnú satisfakciu. Nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto predpokladov vylučuje možnosť nástupu sankcií podľa ustanovenia § 13 OZ.

64. Otázka výšky náhrady nemajetkovej ujmy je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Pokiaľ účelom § 421 ods. 1 písm. b) CSP je to, aby sa vyriešením niektorej, doposiaľ ešte dovolacím súdom nevyriešenej právnej otázky vytvorila a ustálila rozhodovacia prax dovolacieho súdu, je namieste konštatovanie, že vyriešením takto individuálnej otázky ako je určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy, sa ani nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy postupujú sudy vždy rozdielne v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach. V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy, keďže rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nemožno exaktne kvalifikovať

a vyčíslíť (uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/29/2021 zo dňa 31.1.2023, ktorý odkázal aj na rozhodnutie sp. zn. 7Cdo/131/2020).

65. Podľa čl. 27 ods. 1 Ústavy SR, petičné právo sa zaručuje. Každý má právo sám alebo s inými obracať sa vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu na štátne orgány a orgány územnej samosprávy so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami.

66. Petičné právo je zaručené v článku 18 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „Listina“) v čl. 27 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“). Vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu má každý právo sám alebo s inými obracať sa na štátne orgány a orgány územnej samosprávy so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami. Petícia predstavuje zvláštny kvalifikovaný prípad slobody prejavu, ktorý je spojený s povinnosťou orgánu verejnej moci na obsah petície reagovať (uznesenie NSSR sp. zn. 1MCdo 4/2010 zo dňa 29.2.2012).

67. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia, ktoré sú v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejnú bezpečnosť, ochranu verejného zdravia a mravnosti(čl.17 ods.4 Listiny).

68. Základné práva a slobody sa v určitom konkrétnom prípade môžu dostať do konfliktu. Každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (viď napr. PL. ÚS 22/06, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07) a so zreteľom na to, že všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (napr. PL. ÚS 7/96). Aj pri strete petičného práva s právom na ochranu osobnosti a súkromného života, teda základných práv stojacich na rovnakej úrovni, je vecou súdu, aby s prihliadnutím na okolnosti každého prípadu zvážili, či jednému právu nebola bezdôvodne daná prednosť pred druhým právom. Úlohou súdu je, aby na základe konkrétnych okolností daného prípadu zvážil, či určitý výrok (vychádzajúci z práva na sťažnosť) dosahuje takej intenzity, že zasahuje do práva na ochranu cti a dobrej povesti a či je primeraný (uznesenie NSSR sp. zn. 1MCdo 4/2010 zo dňa 29.2.2012, na ktoré odkázal Najvyšší súd SR aj v uznesení sp. zn. 5Cdo/124/2018 zo dňa 30.7.2020).

69. Nesprávny je preto názor (...), že žalovaný realizoval svoje právo podať sťažnosť podľa zákona č. 152/1998 Z.z. o sťažnostiach, a preto nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu. Realizácia ústavou zaručeného petičného práva nevyučuje neoprávnenosť zásahu do práva na ochranu osobnosti, rovnako ústavou garantovaného. Inak povedané petičné právo je ústavne zaručené a uplatnené podľa práva iba za predpokladu, že nezasahuje neoprávnenne do iných základných práv; ak je petičné právo zneužitú, ide o neoprávnený zásah do osobnosti druhého (uznesenie NSSR sp. zn. 1MCdo 4/2010 zo dňa 29.2.2012).

70. K inému súdному sporu o ochrane osobnosti advokátky uviedol Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/124/2018 zo dňa 30.7.2020 navyše aj to, že je potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že sťažnosti boli podané v súvislosti s výkonom advokátskej činnosti žalobkyne, netýkali sa žalobkyne ako fyzickej osoby a jej súkromného života, boli preskúmané orgánom na to zákonom a stavovskými predpismi určeným za súčasného zachovania povinnosti mlčanlivosti v zmysle zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Až následne bude potrebné vyhodnotiť na základe všetkých okolností, či za danej situácie išlo o zásah do osobnostných práv.

71. Aj advokát ako osoba patriaca do kategórie verejne činných osôb môže byť objektom kritiky v súvislosti s výkonom svojho povolania, ktorej hranice akceptovateľnosti sú širšie, ako u „bežných občanov“ (súkromných osôb) (...) Informovanie o pôsobení advokáta, ktorý navyše právne zastupuje verejne činné osoby, je nesporne vo verejnom záujme. Význam informovania o týchto otázkach sa zvyšuje vtedy, ak ide o spravodlivosť v širšom slova zmysle, resp. zabezpečenie jej riadneho výkonu, ktorý nevyhnutne musí byť predmetom verejnej kontroly (...) (nález ÚSSR sp. zn. IV. ÚS/302/2010 zo dňa 7.7.2011, publikovaný pod č. 56/2011 v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky).

72. Ústavný súd SR v nálezom sp. zn. IV. ÚS/302/2010 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu, ktorým tento potvrdil vyhovujúci rozsudok vo veci ochrany osobnosti z dôvodu,

že žalovaná strana uverejnila článok, obsah ktorého mal byť nepravdivý. Rozsudok zrušil ústavný súd dôvodiac, že súd dostatočne nevzal pri rozhodovaní o veci náležitý zreteľ na ústavnoprávnu povahu tejto veci, t. j. na stret dvoch základných práv a to práva na ochranu osobnosti a práva na slobodu prejavu, nezohľadnil konkrétne okolnosti danej veci, dal neodôvodnene prednosť jednému základnému právu pred právom druhým a tým súd zasiahol do slobody prejavu nepatričným spôsobom. Inkriminovaná časť článku obsahovala informácie týkajúce sa advokáta, pričom kritika obsiahnutá v časti inkriminovaného článku sa týkala jeho pôsobenia ako colníka, resp. vedúceho určitej pobočky colného úradu v období pred vykonávaním povolania advokáta, t. j. osoby pôsobiacej v tom čase v riadiacom postavení v rámci štátnozamestnaneckého pomeru, teda vo verejnej funkcii. Ústavný súd v tejto súvislosti zdôraznil, že poslaním tlače je nepochybne šíriť informácie a myšlienky o otázkach verejného záujmu, pričom zároveň je nespochybniteľným právom verejnosti takéto informácie prijímať (dostať). Vecou verejnou je nielen všetka agenda štátnych orgánov a štátnych inštitúcií, ale aj osôb pôsobiacich vo verejnom živote, napr. činnosť politikov, úradníkov, sudcov, advokátov alebo kandidátov či čakaťelov na tieto funkcie; vecou verejnou je aj umenie vrátane novinárskych aktivít a showbiznisu a ďalej všetko, čo na seba upútava verejnú pozornosť. Tieto verejné záležitosti môžu a majú byť verejne posudzované (porovnaj nález ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 453/03). Z uvedeného teda vyplýva, že aj advokát ako osoba patriaca do kategórie osôb verejných, ktorá sa výrazne angažuje v záležitostiach verejných, môže byť objektom kritiky v súvislosti s výkonom svojho povolania, ktorej hranice akceptovateľnosti sú oveľa širšie, ako u „bežných občanov“ (súkromných osôb); v danom prípade o to viac, že žalobca bol kritizovaný za svoju činnosť v období, keď pôsobil v štátnozamestnaneckom pomere, t. j. bol kritizovaný za činnosť, ktorá tvorí súčasť rozhodovacej agendy štátneho orgánu (colného úradu). V tejto súvislosti ústavný súd poukázal aj na právny názor Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj ako len „ESLP“) vyslovený vo veci Thoma v. Luxembursko, podľa ktorého „Zamestnanci verejnej správy vykonávajúci svoju úradnú právomoc podliehajú, podobne ako politici, širšej akceptovateľnej miere kritiky ako súkromné osoby.“

73. Pri zverejnení informácií difamačného charakteru nemožno správanie toho, kto takéto informácie šíri, považovať za legitímne v prípade, že tento nepreukáže, že mal rozumné dôvody spoliehať sa na pravdivosť difamačnej informácie, ktorú šíril, a ďalej ak preukáže, že podnikol dostupné kroky k tomu, aby si overil pravdivosť informácie, a to v miere a intenzite, v ktorej mu bolo overenie prístupné, a konečne pokiaľ sám nemal dôvod neveriť, že difamačná informácia je nepravdivá. Zverejnenie takejto informácie nemožno považovať za rozumné, ak si šíriteľ informácie neoverí jej pravdivosť otázkou o osoby, ktorej sa informácia týka, a nezverejní jej stanovisko, s výnimkou nemožnosti takéhoto postupu alebo tam, kde to nebolo nutné (Rozhodnutie Snemovne lordov z 28. 10. 1999 vo veci Reynolds v. Times News Papers Limited citované v náleze ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 453/03, rovnako citované aj v náleze ÚSSR sp. zn. IV. ÚS/302/2010 zo dňa 7.7.2011).

74. Pre zváženie legitímnosti zverejnenej informácie je dôležité rovnako skúmať motív toho, kto informáciu zverejňuje. Legitimitu zverejnenej informácie nemožno vyvodiť zo skutočnosti, že motívom bolo poškodiť osobu informáciou, ktorej sám šíriteľ neveril, pokiaľ ju poskytol bezohľadne bez toho, aby sa staral, či je pravdivá, alebo nie (nálež ÚS ČR I. ÚS 453/03, citovaný aj v náleze ÚSSR sp. zn. IV. ÚS/302/2010 zo dňa 7.7.2011)

75. Len v prípade, že ide o kritiku osoby verejnej, ktorá nemá vecný základ a pre ktorú nemožno nájsť žiadne odôvodnenie, je potrebné považovať za kritiku neprimeranú. Pritom je potrebné hodnotiť celý prejav (literárny či publicistický), nikdy nie iba vytrhnutý výrok alebo vetu [m. m. rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 453/03, rovnako Amicus Curiae stanovisko Benátskej Komisie zo 17. marca 2004, CDL-AD (2004) 011, citované aj v náleze ÚSSR sp. zn. IV. ÚS/302/2010 zo dňa 7.7.2011].

76. Vykonaným dokazovaním, listinami uvedenými v odseku 22. odôvodnenia prvopoinštančného rozsudku, písomnými a ústnymi vyjadreniami strán sporu, ich výsluchom, výsluchom svedka M. N. A., ako aj ďalším obsahom spisového materiálu, súd mal za preukázané, že žalobca je advokátom zapísaným do zoznamu advokátov SAK pod reg. č XXXX, vykávajúci advokáciu na adrese: F. XX, E., s prideleným IČO: XXXXXXXX. Žalobca je zároveň dlhoročným kamarátom M. N. A., ktorý je druhým bývalým manželom žalovanej. Za trvania manželstva s M. N. A. bola žalovaná účastníčkou konania o zníženie výživného na dcéru O. z jej prvého manželstva s N. I., začatého na návrh N. I., z ktorého dôvodu požiadala žalovaná svojho vtedajšieho (druhého) manžela, M. N. A., o kontakt na advokáta, ktorý by ju mohol zastupovať v predmetnom konaní. Vtedajší manžel M. N. A. sprostredkoval žalovanej stretnutie so žalobcom, keďže bol už vtedy advokátom. Následne splnomocnením zo dňa 23.7.2013

splnomocnila žalovaná žalobcu ako advokáta na jej zastupovanie v právnej veci navrhovateľa N. I. proti nej o zníženie výživného na mal. O. P. I. (neskôr ako A.). Podaním zo dňa 23.7.2013, doručeným súdu do príslušného (poručenského) konania dňa 26.7.2013 upovedomil žalobca súd, že prevzal právne zastúpenie žalovanej vo veci zníženia výživného na mal. O. P. A. (I.), pripojil splnomocnenie zo dňa 23.7.2013 a požiadal súd o zaslanie návrhu na zníženie výživného s listinami k nemu pripojenými. Emailom zo dňa 29.7.2013 zaslala žalovaná žalobcovi prehľad mesačných výdavkov na O. P. Spolu s uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13P/50/2013 zo dňa 31.7.2013 o prenesení miestnej príslušnosti Okresnému súdu Bratislava III bol žalobcovi dňa 14.8.2013, ako právnenému zástupcovi žalovanej, doručený aj návrh N. I. na zníženie výživného. Žalobcovi bolo doručené dňa 23.10.2013 predvolanie na pojednávanie na deň 19.11.2013 na Okresnom súde Bratislava III, návrh N. I. na začatie konania a výzva súdu so zakrúžkovanými dokumentami, ktoré žiadal súd predložiť najneskôr na pojednávaní. Výzvu súdu so zakrúžkovaným prehľadom dokumentov, ktoré požadoval súd, emailom zo dňa 23.10.2013 preposlal žalobca žalovanej, v ktorom emailom uviedol žalobca, že preposiela žalovanej v prílohe (to), o čom sa spolu rozprávali. Podaním zo dňa 13.11.2013, doručeným Okresnému súdu Bratislava III dňa 14.11.2013, vzal N. I. návrh na zníženie výživného späť bez uvedenia dôvodu. Podaním zo dňa 15.11.2013, doručeným Okresnému súdu Bratislava III v deň pojednávania, t. j. 19.11.2013, ospravedlnil žalobca svoju neprítomnosť a neprítomnosť žalovanej na pojednávaní z dôvodu, že bolo žalovanej doručené späťvzatie návrhu na zníženie výživného. Pojednávanie sa uskutočnilo dňa 19.11.2013, ktorého sa zúčastnil iba kolízny opatrovník maloletej O. P. I. (A.), na ktorom pojednávaní nedošlo k prejednaniu vecí, avšak skončilo vyhlásením uznesenia o zastavení konania.

77. Až po vyhlásení uznesenia o zastavení konania o zníženie výživného na mal. O. P. I. (neskôr ako A.) pre späťvzatie návrhu na začatie konania N. I. (uznesenie bolo vyhlásené na pojednávaní dňa 19.11.2013), ktoré konanie bolo pôvodne vedené Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 13P/50/2013, po prenesení miestnej príslušnosti Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 37P/243/2013, a z dôvodu zmeny sústavy súdov účinné od 1.6.2023 je spis vedený Mestským súdom Bratislava II pod sp. zn. B3-37P/243/2013), avšak ešte pred doručením písomného vyhotovenia tohto zastavujúceho uznesenia, vypracoval žalobca dohodu o výživnom na mal. O., predmetom ktorej dohody bolo nižšie výživné na mal. O. P. (t. j. ktoré zníženie výživného sledoval N. I. uvedeným návrhom na zníženie výživného), ktorú dohodu podpísali obaja jej rodičia, t. j. žalovaná a jej prvý bývalý manžel, N. I., a to pred doručením zastavujúceho uznesenia vo veci zníženia výživného.

78. N. I. nevzal návrh na zníženie výživného na mal. O. P. späť z dôvodu, že by došlo medzi ním a žalovanou k mimosúdnej dohode (hoci žalobca tvrdil v tomto spore, že N. I. vzal návrh späť z dôvodu, že došlo k mimosúdnej dohode medzi bývalými manželmi). Porovnaním obsahu spisu Mestského súdu Bratislava II sp. zn. B3-37P/243/2013 (predtým Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 37P/243/2013, a pred prenesením miestnej príslušnosti ako spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13P/50/2013) a emailovej komunikácie medzi žalobcom, žalovanou a N. I. konajúci súd zistil, že dohodu o znížení výživného na mal. O. P. podpísali jej rodičia, teda N. I. a žalovaná, až po vyhlásení uznesenia o zastavení konania pre späťvzatie návrhu N. I.. Dokonca ani v späťvzatí návrhu neuviedol N. I. žiadny dôvod, pre ktorý tento vzal svoj návrh späť. K tomuto zisteniu konajúci súd poznamenáva, že nie je vylúčené, že žalobca ako advokát žalovanej sa ústne alebo emailom dohodol so žalovanou a s N. I., že ak N. I. vezme návrh späť, bude žalovaná ochotná uzatvoriť dohodu o znížení výživného v nejakej konkrétnej sume, k čomu dospel súd aj z emailovej komunikácie medzi žalobcom ako advokátom žalovanej a N. I. zo dňa 4.11.2013, kedy zaslal N. I. emailom žalobcovi podací lístok preukazujúci odoslanie späťvzatia návrhu na zníženie výživného na O., na ktorý email zareagoval žalobca tým, že požiadal N. I. aj o zaslanie späťvzatia návrhu.

79. Dohodu o znížení výživného na mal. O. P. písal žalobca ako advokát žalovanej už po vyhlásení zastavujúceho uznesenia Okresným súdom Bratislava III dňa 19.11.2013, a teda reálne ani žalobca, dokonca ani M. N. A., nemohli považovať predmetnú vec za vybavenú, hoci žalobca tvrdil, že mu zatelefonoval M. N. A., že považuje vec za vybavenú. Súd konštatuje, že v splnomocnení zo dňa 23.7.2013 je síce uvedená v ľavom hornom rohu pôvodná spisová značka Okresného súdu Piešťany vo veci zníženia výživného na mal. O. P. ešte pred prenesením miestnej príslušnosti Okresnému súdu Bratislava III, k čomu súd dodáva, že v texte splnomocnenia nie je uvedené, že by sa plnomocnenstvo vťahovalo výlučne iba na zastupovanie žalovanej pred súdom. V predposlednom odseku splnomocnenia je uvedené, že predovšetkým (a nie výlučne iba) splnomocňuje žalovaná žalobcu ako advokáta na jej zastupovanie pred súdom a na preberanie písomností. Aj pri písaní a sprostredkovaní uzatvorenia

dohody o výživnom preukázateľne komunikoval žalobca s N. I. ako advokát žalovanej, čo vyplýva aj z predloženej emailovej komunikácie, nachádzajúcej sa v súdnom spise. Keďže splnomocnenie udelila dňa 23.7.2013 žalobcovi iba žalovaná, tento sa nemal riadiť žiadnymi pokynmi jej manžela vo veci zníženia výživného medzi N. I. a žalovanou, na čom nič nemení ani skutočnosť, že M. N. A. je dlhoročným kamarátom žalobcu, že on sprostredkoval žalovanej stretnutie za účelom zastupovania žalovanej žalobcom vo veci zníženia výživného na mal. O. P. I. (A.), ani skutočnosť, že M. N. A. bol vtedajším (druhým) manželom žalovanej. Ani po telefonáte M. N. A., že môže považovať žalobca vec N. I. a žalovanej po späťvzátí návrhu za vybavenú nemohol žalobca reálne považovať túto za vybavenú, a to ani po vyhlásení zastavujúceho uznesenia, keďže obom účastníkom následne sprostredkoval žalobca uzatvorenie dohody o výživnom na mal. O. P., ktorú aj žalobca ako advokát vypracoval. Možno považoval žalobca za vybavené súdne konanie o zníženie výživného po doručení späťvzatia návrhu N. I. súdu aj žalovanej, avšak nemohol považovať za vybavenú celú vec zníženia výživného, keďže ešte počas trvania právneho zastúpenia žalovanej na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2013 (do 19.12.2013, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 37P/243/2013-48 zo dňa 19.11.2013 o zastavení konania, ktoré zastupovanie neskončilo skôr, čo vyplýva aj z výsluchu žalobcu v tomto súdnom spore), vypracoval a sprostredkoval uzatvorenie dohody o výživnom medzi účastníkmi predmetného poručenského konania, predmetom ktorej dohody bolo nižšie výživné na mal. O. P., čo bolo aj predmetom súdneho konania, v ktorom zastupoval žalobca žalovanú. Pri komunikácii s obomi rodičmi mal. O. P. ohľadom dohody o znížení výživného vystupoval žalobca ako advokát, dokonca oficiálnym listom zo dňa 2.12.2013, na hlavičkovom papieri jeho advokátskej kancelárie (č. I. 83 súdneho spisu) zaslal žalobca žalovanej ako jej advokát 2x dohodu o výživnom podpísanú navrhovateľom N. I. s tým, aby ju podpísala žalovaná, a aby jedno podpísané vyhotovenie zaslala späť na adresu sídla advokátskej kancelárie žalobcu. V tom istom oficiálnom liste uviedol žalobca, že zasiela žalovanej dohody o výživnom v právnej veci navrhovateľa N. I. proti žalovanej o zníženie výživného na O. P. A..

80. V návrhu na zníženie výživného neuviedol N. I. žiadnu informáciu o stretávaní alebo nestretávaní sa s dcérou O.. V návrhu je stručne uvedená informácia o jeho už absolvovanej operácii kolena a o plánovanej operácii krížov s predpokladanou dĺžkou liečby cca 12 mesiacov, ktoré uviedol ako okolnosti majúce výrazný vplyv na zníženie jeho príjmov a stratu jeho možnosti hľadať si prácu. V návrhu zároveň upozornil súd, že sa bude pohybovať iba za pomoci bariel, z ktorého dôvodu súhlasil s tým aby sú pojednával v jeho neprítomnosti aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá bola v danom čase tehotná. Tento návrh preukázateľne doručil Okresný súd Piešťany žalobcovi ako advokátovi žalovanej na jeho žiadosť, a to spolu s uznesením o prenesení miestnej príslušnosti Okresnému súdu Bratislava III. Ten istý návrh doručil žalobcovi aj Okresný súd Bratislava III spolu s predvolaním na pojednávanie na deň 19.11.2013 a s výzvou na doručenie dokladov/dokumentov.

81. V dohode o znížení výživného na mal. O. P. A. medzi N. I. a žalovanou, datovanej 21.11.2013 (č. I. 112 súdneho spisu), nie je uvedená informácia o stretávaní alebo nestretávaní sa rodičov s mal. O..

82. Žalovaná nepreukázala v tomto spore svoje tvrdenie, že odovzdala žalobcovi akúkoľvek dokumentáciu na účely jej zastupovania v konaní o zníženie výživného na mal. O. P., na podklade ktorých tento následne vypracoval dohodou o výživnom. V tomto konaní však bolo preukázané, že okrem splnomocnenia zo dňa 23.7.2013 od žalovanej disponoval žalobca s návrhom N. I. na zníženie výživného na mal. O. P., ktorý mu bol doručенý 2x, a to Okresným súdom Piešťany, a po prenesení miestnej príslušnosti aj Okresným súdom Bratislava III. Žalovaná preukázateľne zaslala žalovanému emailom aj prehľad výdavkov na mal. O. P. A.. Spolu s predvolaním doručil žalobcovi Okresný súd Bratislava III aj výzvu so zakrúžkovanými dokumentami, ktoré žiadal súd doručiť najneskôr na pojednávaní, a rovnako mu bolo doručené aj uznesenie o zastavení konania, v záhlaví ktorého je žalobca uvedený ako právny zástupca žalovanej. Žalobca teda musí disponovať nielen so splnomocnením od žalovanej zo dňa 23.7.2013, ale minimálne aj s emailom žalovanej o prehľade výdavkom na mal. O. P., 2x s totožným návrhom N. I. na zníženie výživného na mal. O. P., s predvolaním na pojednávanie na deň 19.11.2013, s výzvou Okresného súdu Bratislava III na doručenie zakrúžkovaných dokumentov, ako aj so zastavujúcim uznesením Okresného súdu Bratislava III. Musí ďalej disponovať aj s dohodou o výživnom, ktorú sám vypracoval, obom rodičom mal. O. P. doručil z pozície právneho zástupcu žalovanej, ktorú dohodu podpísali obaja rodičia mal. O. ešte pred právoplatným skončením konania o zníženie výživného, na ktoré splnomocnila žalovaná žalobcu.

83. Je síce pravdou, že na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2013 mal žalobca zastupovať žalovanú iba vo veci zníženia výživného na mal. dcéru O. pochádzajúcu z prvého manželstva žalovanej, k čomu konajúci súd poznamenáva, že pri rozhodovaní o výživnom na dieťa zakaždým prihliada súd aj na okolnosti spojené so stretávaním sa dieťaťa s tým rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené do starostlivosti, keďže aj stretávanie sa s dieťaťom má vplyv na výšku vyživovacej povinnosti za predpokladu, že dieťa trávi niekoľko dní v mesiaci s jedným z rodičov a menšinu dní v mesiaci s iným rodičom. Minimálne túto informáciu musel žalobca zisťovať od žalovanej, aby vedel posúdiť, do akej miery prichádza do úvahy zníženie výživného na mal. O. P.. Dokonca samotný žalobca na pojednávaní dňa 27.8.2024 v tomto spore uviedol, že (viac v ods. 67. odôvodnenia tohto rozsudku), že pokiaľ jediná informácia, ktorú mal žalobca proti nej zneužiť, bola informácia o tom, ako sa jej prvý manžel (N. I.) stretával alebo nestretával s ich dcérou O., že túto informáciu nemohol zneužiť ani pozmeniť v iných konaniach proti nej, pretože tieto s tým vôbec nesúviseli. Rovnako uviedol, že sa pýtal žalovanej na príjmy, výdavky a na stretávanie sa jej prvého bývalého manžela (N. I.) s ich dcérou O., keďže žalobca ako advokát sa venuje poručenskej agende, a tieto informácie potrebuje zakaždým vedieť. Súd konštatuje, že žalovaný nepoprel, že počas zastupovania žalovanej disponoval s informáciou s reálnom spôsobe stretávania sa N. I. s dcérou O. P..

84. O sporadickom, resp. minimálnom stretávaní sa N. I. s mal. O. P. sa dozvedel žalobca preukázateľne ešte predtým, než mu žalovaná udelila splnomocnenie (23.7.2013) na jej zastupovanie vo veci navrhovateľa N. I. proti nej o zníženie výživného na mal. O. P., keďže poskytoval svojmu kamarátovi M. N. A. a žalovanej ako jeho vtedajšej manželke aj neformálne rady o možnosti adopcie, čo je zrejme aj zo spôsobu oslovovania a formulovania viet v emailovej komunikácii predchádzajúcej udeleniu splnomocnenia žalovanou vo veci zníženia výživného na mal. O. P.. Uvedenému nasvedčuje zistenie, že na email žalovanej, že N. I. nesúhlasí s osvojením mal O. M. N. A., zareagoval žalobca v emaile zo dňa 27.5.2013 tým, že uviedol, že Zákon o rodine umožňuje adopciou dieťaťa aj bez súhlasu rodiča, ak tento neprejavuje o dieťa opravdivý záujem po dobu najmenej 6 mesiacov. O možnosti adopcie P. O. P. M., N. A. preukázateľne komunikoval žalobca s M. N. A. a so žalovanou vtedajšou manželkou M. N. A. ešte pred splnomocnením zo dňa 23.7.2013, a tieto rady žalobcu (pokiaľ im nepredchádzalo iné splnomocnenie alebo dohody o poskytovaní právnych služieb) vyhodnotil konajúci súd ako rady adresované kamarátovi M. N. A. a jeho vtedajšej manželke, a nie ako úkony právnej služby poskytované advokátom svojmu klientovi, pričom neformálnej komunikácii o možnosti zrejme predchádzalo aj stretnutie žalobcu, žalovanej a jej vtedajšieho manžela M. N. A. na obede v Eurovei dňa 16.7.2013, na ktoré stretnutie si nespomínal ani žalobca, ani svedok M. N. A., ktoré stretnutie však preukázala žalovaná vytlačenou pripomienkou služby Google Kalendár doručenou jej niekoľko minút pred plánovaným obedom.

85. Dokazovaním sa podľa prvoinštančného súdu nepodarilo zistiť, aké konkrétne informácie o stretávaní alebo nestretávaní sa s N. I. získal žalobca počas trvania právneho zastúpenia žalovanej, t. j. od 23.7.2013 až do právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Bratislava III o zastavení konania, t. j. do 19.12.2013. Keďže splnomocnenie žalovanej sa nevzťahovalo výslovne iba na konanie pred súdom, pričom dohodu o výživnom, ktorou sa dohodla žalovaná s N. I. na zníženie výživného na mal. O. P., pripravoval žalobca ako advokát žalovanej, konajúci súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že tento nevykonal za žalovanú žiadny právny úkon. V tomto súdnom spore bolo rozhodujúce, že žalobca ako advokát pripravil pre žalovanú hmotnoprávnu dohodu o výživnom počas trvania jeho právneho zastúpenia vo veci, ktorá bola predmetom súdneho konania, do ktorého doručil žalobca splnomocnenie zo dňa 23.7.20213, s ktorým aj súd konal ako s advokátom žalovanej. Súd dodáva, že za úkon právnej služby sa považuje aj porada s klientom, ktorá nie je právnym úkonom, a na účely právneho zastúpenia je nevyhnutné rozlišovanie úkonov právnej služby, a nie právnych úkonov. Za úkon právnej služby sa považuje aj rokovanie s protistranou, aj vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie. Takúto listinu žalobca preukázateľne vypracoval, navyše dohodu o výživnom, podpísanú N. I. v dvoch vyhotoveniach, zaslal žalovanej spolu s oficiálnym sprievodným listom na hlavičkovom papieri jeho advokátskej kancelárie s textom, že jej zaslala dohodu o výživnom podpísanú navrhovateľom v právnej veci navrhovateľa N. I. proti žalovanej o zníženie výživného na mal. O. P. A., v ktorom liste požiadal žalovanú, aby dohodu žalovaná podpísala, a aby jedno podpísané vyhotovenie zaslala späť na adresu sídla advokátskej kancelárie žalobcu. Z uvedených okolností dospel súd k záveru, že aj dohodu o výživnom pripravil žalobca žalovanej v rámci jej právneho zastupovania na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2013. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že právne zastúpenie nemožno zužovať iba na zastupovanie advokátom v konaní pred súdom, ak tento advokát počas trvania právneho

zastupovania v konaní pred súdom robí pre klienta aj iné úkony právne služby so súdnym konaním súvisiace, v danom prípade dohodu o výživnom. Z uvedených dôvodov neobstojí argumentácia žalobcu, že žalovanú zastupoval iba formálne, že v súdnom konaní o zníženie výživného plnil iba funkciu kvázi-poštára, a že dohoda o výživnom je iba hmotnoprávna dohoda.

86. M. N. A. splnomocnil žalobcu ako advokáta splnomocnením zo dňa 10.3.2015 na spísanie, podpísanie a podanie návrhu proti E. B. A. (žalovaná) o nariadenie predbežného opatrenia vo veci výkonu rodičovských práv a povinností k mal. M. A., nar. XX.X.XXXX, ako aj na všetky právne úkony spojené s uvedenou právnou vecou (č. I. 30 súdneho spisu). Žalobca nekomunikoval so žalovanou o tom, či táto bude alebo nebude mať výhrady, že bude zastupovať jej bývalého manžela M. N. A. v konaní proti nej. Na základe tohto splnomocnenia zastupoval žalobca M. N. A. v právnej veci navrhovateľky E. B. A. (žalovaná v tomto spore) proti M. N. A. o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 5P/17/2015. Medzi stranami bolo nesporná, že žalobca zastupoval M. N. A. aj konaní o rozvod jeho manželstva so žalovanou a o ÚPP k mal. M. A. na čas po rozvode.

87. V odvolaní zo dňa 8.4.2015 vo veci predbežného opatrenia, vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 5P/17/2015, uviedol žalobca ako právny zástupca M. N. A., okrem iného, že „navrhovateľka (E. B. A.) manipulovala aj stretávanie jej staršej dvanásťročnej dcéry O. so svojim otcom N. I., od jej narodenia v roku XXXX. Do jej šiestich rokov sa jej biologický otec - N. I., stretával s O. iba v obci F., iba za prítomnosti matky, raz za 2 týždne. Odmietla mu celé roky umožňovať stretávanie sa s dcérou O. a ovplyvňovala tak jej vzťah k otcovi, čo malo a má veľmi negatívny dopad na zdravý rozvoj jej osobnosti a na jej vzťah s otcom.“ Toto tvrdenie zopakoval žalobca v odvolaní zo dňa 14.7.2015, ku ktorému pripojil aj vetu: „Aj čo sa týka osvojenia dcéry O. navrhovateľky odporcom, navrhovateľka za tým účelom klamala biologického otca jej dcéry - N. I. a aj odporcu.“ Na pojednávaní dňa 18.6.2015 vo veci ÚPP a určenia výživného na mal. M. A. uviedol, okrem iného, že „Pokiaľ matka tvrdí, že rodičia sa nevedia dohodnúť o základných otázkach, že otec jej robí vo všetkom prieky, je to len účelové tvrdenie, a to len preto, aby dosiahla taký istý stav, ako u p. I., t. j. otca jej staršej dcéry.“

88. Potom, čo žalovaná zistila, že žalobca začal zastupovať M. N. A. v súdnych konaniach proti nej napriek tomu, že predtým zastupoval ju vo veci navrhovateľa N. I. o zníženie výživného na mal. O. I. (A.), a predovšetkým potom, čo žalobca ako právny zástupca M. N. A. v konaní proti nej o ÚPP a určenie výživného na mal. M. A. uviedol, že žalovaná bránila N. I. v stretávaní sa s jeho dcérou O., že u mal. M. chce žalovaná dosiahnuť ten istý stav, ako u otca staršej dcéry, že žalovaná manipulovala stretávanie sa jej 12-ročnej dcéry O. z predchádzajúceho manželstva s jej biologickým otcom, a že mu celé roky odmietala stretávanie sa s ňou, podala sťažovateľa na žalobcu ako advokáta sťažnosť zo dňa 27.4.2016, doručeníu SAK dňa 29.4.2016, ktorým vyjadrila nespokojnosť s tým, že:

1/ žalobca najprv zastupoval ju proti jej bývalému manželovi N. I. na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2013, a neskôr začal zastupovať jej (už druhého bývalého) manžela M. N. A. proti nej na základe splnomocnenia zo dňa 10.3.2015;

a 2/ žalobca vedome a zámerne pozmenil a skreslil informácie, ktoré získal ako jej právny zástupca v právnej veci proti jej prvému manželovi N. I., a použil ich v právnom konaní pri zastupovaní M. N. A. proti nej, ktorým konaním podal nepravdivé s skreslené informácie o jej osobe, vedome ju očiernil na súdnych pojednávaniach a v návrhoch, čím jej bola spôsobená ujma, a tým zvýhodnenie jej nového klienta M. N. A..

Sťažnosti žalovanej zo dňa 27.4.2016 prideliť SAK sp. zn. 119/1276/2016. Po vyjadrení žalobcu k tejto sťažnosti podal predseda Revíznej komisie SAK návrh zo dňa 6.9.2016 na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi ako advokátovi pre porušenie ust. § 21 písm. a) a d) ZoA. Disciplinárne konanie na základe tohto návrhu bolo vedené SAK pod sp. zn. DS III.-63/16:1276/2016, pričom skončilo až v priebehu tohto súdneho sporu, a to vydaním rozhodnutia o zastavení konania zo dňa 10.10.2017 pre späťvzatie návrhu na začatie disciplinárneho konania zástupcom predsedu Revíznej komisie SAK ako reakciu na doručenie čestného prehlásenia M. N. A. zo dňa 10.8.2017, ktorý čestne prehlásil, že žalobca ako jeho právny zástupca uviedol vo všetkých svojich vyjadreniach skutočnosti, ktoré mu poskytol M. N. A., a že nikdy neuvádzal nepravdivé ani skreslené informácie.

89. Potom, čo žalovaná zistila, žalobca zastupuje M. N. A. dokonca aj v konaní vedenom Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 13Em/2/2016 vo veci oprávnenej E. B. A. (žalovaná) proti povinnému M. N. A. o výkon rozhodnutia o výchove mal. M. A. na základe splnomocnenia zo dňa 7.7.2016, v ktorom konaní uviedol žalobca, že „súd si môže, resp. vie vyžiadať všetky potrebné dôkazy, ktoré celkom

zrejme a zjavne preukazujú zámerné manipulovanie zo strany matky, nakoľko klame a zavádza nielen vážený súd, ale aj samotné pracovníčky ÚPSVAR-u“, ako aj potom, čo v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 38P/104/2015 aj v odvolacom konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 20CoP/53/2016 uviedol na jej adresu žalobca ako právny zástupca M. N. A., okrem iného, že „navrhovateľka manipulovala aj stretávanie staršej dvanásťročnej dcéry O. so svojím otcom N. I., od jej narodenia v roku XXXX. Do jej šiestich rokov sa jej biologický otec - N. I., stretával s O. iba v obci F., iba za prítomnosti matky, raz za 2 týždne. Odmietla mu celé roky umožňovať stretávanie sa s dcérou O. a ovplyvňovala tak je vzťah k otcovi, čo malo a má veľmi negatívny dopad na zdravý rozvoj jej osobnosti a na je vzťah s otcom“ (...) „v súčasnosti už sama polícia zvažuje, či matka je v takej mentálnej kondícii, aby mohla vychovávať maloleté dieťa (...) Samotní príslušníci OR PZ v Piešťanoch vyhodnotili trestné oznámenia matky ako podania osoby, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou (...) Matka (...) úplne odstránila biologického otca zo života (maloletej), čo má dnes nenapraviteľné následky a je to na nej začať badať,“ adresovala žalovaná SAK ďalšie podanie zo dňa 23.10.2016, doručené SAK dňa 25.10.2016, označené ako: Doplnenie dokladov k disciplinárnemu konaniu, spisová značka DS-63/16:1276/2016 voči A. B. C., G. H. XXXX, ktoré podanie zaevidovala SAK pod ev. č. 3287/16, a vyhodnotila ho ako novú sťažnosť, ktorej pridela SAK sp. zn. 328/3287/2016. Po vyjadrení žalobcu k tomuto doplneniu sťažnosti žalovanej podal predseda Revíznej komisie SAK ďalší návrh na začatie disciplinárneho konania (zo dňa 16.5.2017) proti žalobcovi ako advokátovi pre porušenie ust. § 21 písm. a) a d) ZoA a § 18 ods. 3 ZoA. Predseda revíznej komisie SAK skonštatoval v bode 2. skutkovej vety návrhu aj to, že žalobca pri zastupovaní M. N. A. podal svoje vyjadrenia na adresu žalovanej navyše nedôstojným spôsobom. Tento ďalší návrh odôvodnil predseda Revíznej komisie SAK tým, že žalobca prevzal právne zastupovanie M. N. A. na základe splnomocnenia zo dňa 10.3.2015 vo veci vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 5P/17/2015, účastníčkou ktorého konania je E. B. A. (žalovaná), ktorú zastupoval žalobca v roku 2013 v (inom) súdnom konaní proti jej bývalému manželovi N. I., a že v uvedenom konaní (sp. zn. 5P/17/2015) opakovane uviedol žalobca skutočnosti, ktoré zistil z iného konania, v ktorom zastupoval žalovanú proti jej bývalému manželovi N. I., kde uviedol vyjadrenia na adresu žalovanej navyše nedôstojným spôsobom. Disciplinárne konanie na základe návrhu zo dňa 16.5.2017 je vedené SAK pod sp. zn. DS II.-32/2017:3287/2016, a je prerušené do skončenia tohto súdneho sporu (č. I. 89 súdneho spisu).

90. V doplnení sťažnosti zo dňa 23.10.2016, doručenej SAK dňa 25.10.2016, namietala žalovaná konanie žalobcu, že:

1./ napriek prebiehajúcemu disciplinárnemu konaniu proti nemu opakovane vedome a zámerne pozmeňuje a skresľuje informácie, ktoré získal od žalovanej ako jej právny zástupca v konaní proti jej prvému bývalému manželovi, N. I., že ju vedome a účelovo očierňuje, klame v návrhoch a vo vyjadreniach, neustále poškodzuje jej meno, pričom citovala niektoré časti vyjadrení žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. v súdnych konaniach proti žalovanej, keďže tento uviedol o žalovanej, že žalovaná manipulovala stretávanie sa jej dcéry O. s jej biologickým otcom, že žalovaná zneužíva v konaní pred súdom správy detského psychológa a detskej psychologičky, že žalovaná klame a zavádza súd aj pracovníčky ÚPSVaR-u, že O. nemá vybudovaný k otcovi žiadny vzťah, že nenapraviteľné následky už na maloletej O. je už aj značne badať, že sama polícia zvažuje, či je matka v takej mentálnej kondícii, aby mohla vychovávať maloleté dieťa, že samotní príslušníci ORZP v Piešťanoch vyhodnotili trestné oznámenie matky ako podania osoby, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou (viac v odsekoch 44. a 45. odôvodnenia tohto rozsudku).

91. K výhrade žalobcu, že žalovaná vo svojej sťažnosti adresovanej SAK nekonkretizovala, aké konkrétne informácie, ktoré od nej získal žalobca počas jej zastupovania, ktoré tento následne zneužil či pozmenil v inom (neskoršom) konaní počas zastupovania M. N. A. proti nej, a že neuviedla, akým konkrétnym spôsobom ju mal žalobca očierniť, prvoinštančný súd poznamenal, že žalovaná zvýraznila konkrétne časti tvrdení žalobcu v oboch odvolaniach aj v zápisnici z pojednávania, ktoré pripojila k svojej sťažnosti zo dňa 27.4.2016 Súd opakovane pripomenul, že nemá právomoc nahrádzať disciplinárne konanie SAK, ani polemizovať o správnosti alebo nesprávosti postupu SAK v disciplinárnom konaní proti advokátovi.

92. Nakoľko žalobca považoval za klamlivé vyjadrenia žalovanej v jej sťažnosti adresovanej SAK na žalobcu ako advokáta a v doplnení sťažnosti, na základe ktorých sťažností v oboch prípadoch podal predseda Revíznej komisie SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi ako advokátovi, v ktorých sťažnostiach uviedla žalovaná, že žalobca pozmeňuje a skresľuje informácie, ktoré

od nej získal ako je právny zástupca, a tieto zneužíva v konaniach proti nej ako právny zástupca jej druhého bývalého manžela M. N. A., a týmito vyjadreniami žalovanej adresovanými SAK sa cítil byť žalobca dotknutý na svojej osobnosti, pretože obsahom týchto vyjadrení vo svojich sťažnostiach mala žalovaná vážne znížiť jeho česť, vážnosť a dôstojnosť u jeho súčasných a potenciálnych klientov, a tiež pred jeho kolegami a orgánmi SAK, podal žalobca žalobu o ochranu osobnosti proti sťažovateľke, o ktorej rozhodol súd v tomto spore, ktorou žalobou sa domáha žalobca od žalovanej nielen písomného ospravedlnenia, ale aj náhrady nemajetkovej ujmy v sume 2.000,- eur.

93. Podľa súdu prvej inštancie danom prípade došlo k stretu dvoch ústavných práv strán sporu, a to 1./ petičného práva žalovanej, do ktorého práva spadá aj právo podať sťažnosť na príslušnom orgáne, a 2./ ústavného práva žalobcu na ochranu osobnosti, a preto pristúpil súd k preskúmaniu proporcionality medzi právom žalovanej podať sťažnosť na advokáta na príslušnom orgáne, t. j. na SAK, a ústavnými garanciami práva žalobcu na ochranu jeho ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena, kam patrí aj ochrana profesijnej cti a povesti advokáta ako fyzickej osoby pri výkone jeho povolania. Na ten účel vykonal konajúci súd test proporcionality založený na hľadani odpovedí na otázky KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO v danom prípade sa vyjadril písomne či ústne do zápisnice alebo na verejnosti.

94. Žalobca zastupoval žalovanú vo veci navrhovateľa N. I. proti nej o zníženie výživného na mal. dcéru O. P. A. (I.) na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2013, na základe ktorého nielenže zastupoval žalovanú v súdnom konaní, do ktorého síce nepísal podanie vo veci samej, ani sa nezúčastnil žiadneho pojednávania, avšak aktívne komunikoval s navrhovateľom (N. I.), keďže navrhovateľ zaslal žalobcovi ako právnomu zástupcovi žalovanej späťvzatie návrhu aj podací lístok preukazujúci jeho odoslanie konajúcemu súdu. V rámci tohto zastupovania totiž vypracoval žalobca ako advokát žalovanej aj dohodu o výživnom, návrh ktorej dokonca zaslal žalovanej žalobca ako svojej klientke, podpísanú N. I. spolu s oficiálnym sprievodným listom, podľa ktorého je zaslal navrhovateľom podpísanú dohodu vo veci navrhovateľa N. I. proti žalovanej o zníženie výživného na O. P. I. (A.). Je síce pravdou, že išlo „iba“ o zníženie výživného, avšak týkalo sa maloletého dieťaťa, kedy je nevyhnutné zohľadniť aj to, koľko dní v mesiaci trávi dieťa s rodičom, ktorý má byť zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti súdnym rozhodnutím. Žalobca teda musel mať aspoň minimálne informácie o stretávaní alebo nestretávaní sa N. I. s jeho dcérou O., najneskôr vtedy, keď pripravoval dohodu o výživnom, predmetom ktorej bolo zníženie výživného v neprospech maloletej, ktorá bola zverená žalovanej do jej starostlivosti. Žalobca v tomto spore nepoprel, že mal žalovaný nepoprel, že počas zastupovania žalovanej disponoval s informáciou s reálnom sporadickom spôsobe stretávania sa N. I. s dcérou O. P. (viac v ods. 147 a ods. 67 odôvodnenia tohto rozsudku). Skutočnosť, že aj z pohľadu konajúceho súdu bolo vypracovanie dohody o výživnom súčasťou poskytovania právnych služieb žalobcom žalovanej na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2013, vysvetlil konajúci súd v odseku 149. odôvodnenia tohto rozsudku.

95. Je síce pravdou, že žalobca komunikoval so žalovanou nielen vo veci zníženia výživného, ale aj vo veci osvojenia, avšak vo veci osvojenia nebol žalobca právny zástupcom žalovanej, a teda tieto informácie (ohľadom možností osvojenia mal. O. M. N. A.) nezískal žalobca od žalovanej ako jej advokát o to viac, že adopciu riešili spolu ešte 27.5.2013, t. j. pred splnomocnením zo dňa 23.7.2013, z ktorého v žiadnom prípade nemožno vyvodiť zastupovanie vo veci adopcie. O minimálnom stretávaní sa N. I. s dcérou O. sa musel dozvedieť žaloba už v rámci neformálnych rozhovorov žalobcu s manželmi A., keďže aj obed v Eurovei sa uskutočnil dňa 16.7.2013, teda pred splnomocnením žalovanou dňa 23.7.2013.

96. Na základe splnomocnenia zo dňa 10.3.2015 a splnomocnenia zo dňa 7.7.2016 zastupoval žalobca M. N. A. v konaniach proti žalovanej napriek tomu, že žalovanú zastupoval skôr, hoci žalovnú zastupoval v konaní proti inej osobe o zníženie výživného na iné dieťa z iného manželstva. Konania, ktorých nebola síce účastníkom dcéra žalovanej O. z prvého manželstva, ani N. I., opakovane uvádzal žalobca aj tvrdenia o stretávaní sa prvej dcéry žalovanej z jej prvého manželstva s jej biologickým otcom, ktoré vyjadrenia uvádzal na podporu svojho klienta M. N. A. a v neprospech žalovanej, ktorá bola skôr jeho klientkou, hoci v inej veci.

97. Súd prvej inštancie ustálil, že žalovaná mohla mať dôvodnú obavu, že žalobca porušuje tak Advokátsky poriadok, ako aj zákon o advokácii, keďže tento najprv zastupoval ju, a potom zastupoval jej druhého (už tiež bývalého) manžela v konaniach proti nej.

98. V tomto súdnom spore sa nepreukázalo, že by žalovaná skutočne bránila N. I. stretávať sa s dcérou O. P., bolo iba preukázané, že v roku 2009 podala na súd návrh na obmedzenie alebo zakázanie stretávania sa N. I. s dcérou O., k čomu súd poznamenáva, že ide o legitímny návrh, o ktorom rozhodoval súd. Nebolo preukázané, že by naozaj bránila žalovaná N. I. stretávať sa s dcérou O.. I. O. P. A., keďže je už plnoletá, napísala súdu čestné prehlásenie, kde uviedla, že keď bola malá, nechcela sa stretávať s otcom, a práve preto sa s ním stretávala za prítomnosti matky, pričom uviedla aj to, že jej rodičia sa pred ňou nevyjadrovali o druhom rodičom negatívne.

99. K tvrdeniam žalujúcej strany, že žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenie uvedené v sťažnosti adresovanej SAK, že žalobca zneužil a skreslil informácie, ktoré od nej získal ešte ako jej advokát, ktoré neskôr použil žalobca v konaniach proti nej ako právny zástupca jej (už bývalého) druhého manžela (M. N. A.), prvoinštančný súd zdôraznil, že je to žalobca, ktorý podal žalobu o ochranu osobnosti, a nie žalovaná, a preto bolo na žalobcovi, aby on preukázal svoje tvrdenia o nepravdivosti tvrdení žalovanej v jej sťažnosti na SAK proti žalobcovi ako jej advokátovi. Je síce pravdou, že negatívne skutočnosti sa nepreukazujú, a teda nemôže žalobca preukázať to, čo neurobil. Vykonaným dokazovaním však nebola preukázaná ani nepravdivosť tvrdení žalovanej v jej sťažnostiach, a táto nepravdivosť nevyplývala ani z výsluchu svedka M. N. A., ktorý si na rozhodujúce okolnosti práveže nespomínal, ani to, že by žalobca v nejakom konaní proti žalovanej zneužil a skreslil nejaké informácie, ktoré nezískal od M. N. A., ale od žalovanej.

100. Žalobkyňa síce nepreukázala, že žalobca pozmenil a zneužil informácie, ktorá mal tento získať od nej počas jej zastupovania v konaní o znížení výživného k mal. O., avšak nejaké informácie o stretávaní sa N. I. s O. nepochybne musel mať, avšak v tomto konaní sa nepodarilo zistiť, ktoré konkrétne informácie získal žalobca od manželov A. pred zastupovaním žalovanej (v rámci neformálnych debát o adopcii, ktoré boli nepochybne neformálne, keďže im nepredchádzalo ani plnomocenstvo ani dohoda o poskytovaní právnych služieb), ktoré informácie získal počas zastupovania žalovanej vo veci zníženia výživného (nemusel ich pritom získať od žalovanej, rozhodujúce je zistenie, že ich získal počas zastupovania týkali sa vecí priamo súvisiacich s týmto zastupovaním), a ktoré mu poskytol M., N. A. ako jeho klient na základe splnomocnení zo dňa 10.3.2016 a zo dňa 7.7.2016.

101. Zo sporu vyplývalo, že v súčasnosti majú vzájomné antipatie oba subjekty sporu, a teda nielen žalovaná proti žalobcovi, čo tvrdil žalobca na podporu dôvodnosti svojej žaloby, ale antipatie vyplývajú aj z vyjadrení žalobcu na adresu žalovanej, keďže sa viackrát o nej vyjadril, že žalovaná sa chcela pomstiť, využiť, ublížiť, urobiť zle, že je bezcharakternou osobou (napr. zápisnica z pojednávania zo dňa 27.8.2024, č. I. 433 súdneho spisu). Súd prvej inštancie dodal, že ak klient podá sťažnosť na SAK na svojho advokáta, tak s ním zrejme nesympatizuje, pretože inak by sťažnosť nepodal. Rovnako advokát, proti ktorému podal jeho klient sťažnosť, tiež následne z tohto dôvodu zmení svoje správanie voči klientovi, akokoľvek sa bude snažiť byť profesionálnym, minimálne ich vzájomné vzťahy ochladnú. S poukazom na uvedené, iba vzájomné antipatie nepostačujú na vyhovieť žalobe o ochranu osobnosti.

102. K argumentu žalujúcej strany, že súdy žiadnym spôsobom nereagovali na výhrady žalovanej v konaniach, v ktorých je účastníkom M., N. A., v ktorých ho zastupuje žalobca proti nej, pričom ten istý právny zástupca zastupoval najprv ju vo veci proti bývalému manželovi N. I., súd prvej inštancie poznamenal, že súdy nereagovali predovšetkým preto, že nie sú oprávnené preskúmať prípadné porušenie zákona o advokácii, etického kódexu či advokátskeho poriadku, a už vôbec nie rozhodovať o prípustnosti alebo neprípustnosti zastúpenia advokáta v civilnom sporovom konaní alebo v civilnom mimosporovom konaní, ak tento zastupuje subjekt sporu, príp. účastníka konania na základe riadneho platného plnomocnenstva a v súlade s procesnými zákonnými podmienkami zastupovania na základe plnomocnenstva (podľa CSP). Rozhodovanie o týchto skutočnostiach nespadá totiž do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale do právomoci orgánov SAK.

103. Vykonaným dokazovaním sa teda nepodarilo preukázať, že by žalovaná zámerne klamala, že žalobca použil a pozmenil informácie o nestretávaní sa N. I. s dcérou O., ktoré získal počas jej zastupovania, ani ktoré konkrétne informácie získal od žalovanej v danom období. Neobstojí totiž argumentácia žalobcu, že tento nemohol použiť ani pozmeniť informácie o stretávaní sa N. I. s dcérou O., že tieto informácie ani okrajovo nesúvisia s konaniami, v ktorých zastupuje žalobca M. N. A. proti žalovanej. Súd konštatuje, že v konaniach, v ktorých zastupuje žalobca M. N. A. proti žalovanej, nie sú naozaj účastníkmi ani O. P. A. (predtým I.), ani jej biologický otec (N. I.), avšak napriek tomu opakovane

v týchto konaniach sa vyjadroval žalobca k stretávaniu, príp. nestretávanou sa N. I. s dcérou O., a to na podporu svojho klienta. Pokiaľ bol teda žalobca skutočne názoru, že informácie o sporadickom stretávaní sa N. I. s dcérou O. ani okrajovo nesúvisia s konaniami, v ktorých zastupuje žalobca M. N. A., je potom otázne, prečo ich potom žalobca opakovane uvádzal na podporu vlastných tvrdení a tvrdení jeho klienta. Žalovaná bola presvedčená, že žalobca pozmenil informáciu, že sa stýkal N. I. s mal. dcérou O. iba sporadicky na pozmenenú informáciu, že mu žalovaná bránila stretávať sa s dcérou O..

104. Nielen súd prvej inštancie, ale aj predseda revíznej komisie SAK v návrhu zo dňa 16.5.2017 na začatie disciplinárneho konania, vyhodnotili prinajmenšom za nedôstojné vyjadrenia žalobcu, že na O. značne badať nenapraviteľné následky, že matka „odstránila“ jej biologického otca z jej života, že polícia zvažuje, či je matka v takej mentálnej kondícii, aby mohla vychovávať dieťa, a hlavne jeho vyjadrenie, že príslušníci OR PZ v Piešťanoch vyhodnotili trestné oznámenie matky ako podania osoby, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou.

105. Z celého textu uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 6.7.2017 o pribratí znalca do trestného konania, na ktoré sa odvolával žalobca vo svojom vyjadrení pre SAK k doplneniu sťažnosti žalovanej, nevyplýva totiž vôbec žiadne tvrdenie vyšetrovateľa o tom, že by tento mal pochybnosti o mentálnej kondícii žalovanej a o jej schopnosti vychovávať dieťa, ani že by trestné oznámenia matky vyhodnotili príslušníci ORPZ v Piešťanoch ako podania osoby, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou. Vyjadrenie žalobcu vo význame, že sama polícia zvažuje, či jej matka je v takej mentálnej kondícii, aby mohla vychovávať maloleté dieťa, a že samotní príslušníci OR PZ vyhodnotili jej trestné oznámenia ako podania osoby, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou, je z pohľadu konajúceho súdu, vytrhnuté z kontextu, a naformulované tak, že vyvoláva mylný dojem, že posúdeniu duševného stavu z hľadiska spôsobilosti vykonávať vychovávať dieťa sa mala podrobiť iba matka (žalovaná), napriek tomu, že z uznesenia vyšetrovateľa je nepochybné, že posúdeniu duševného stavu sa mal podrobiť aj M. N. A. aj mal. M. A.. Zo žiadnej listiny predloženej žalobcom v disciplinárnom konaní SAK, ani v tomto súdnom spore nevyplýva, že by príslušníci OR PZ vyhodnotili trestné oznámenia matky ako podania osoby, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou.

106. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaná podala sťažnosť na žalobcu ako na advokáta, ktorú doplnila podaním, ktoré doplnenie vyhodnotila SAK ako ďalšiu sťažnosť, ktoré sťažnosti podala žalovaná pre nespokojnosť s postupom a vyjadrovaním žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. v konaniach proti nej, pričom súd nezistil z obsahu jej sťažností, ani z ich príloh, ani z obsahu celého súdneho spisu, že by žalovaná vedome klamala o tom, že žalobca skreslil a pozmenil informácie, ktoré získal od nej ohľadom sporadického stretávania sa N. I. s dcérou O. P. Aj z pohľadu súdu sú niektoré vyjadrenia žalobcu na adresu žalovanej nedôstojné a nepodložené (predovšetkým tvrdenie, že samotní príslušníci OR PZ vyhodnotili trestné oznámenia matky ako podania osoby, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou), a za zavádzajúcu informáciu možno považovať tvrdenie žalobcu, že polícia zvažuje, či matka je v takej mentálnej kondícii, aby mohla vychovávať dieťa, k čomu súd dodáva, že žalobca zrejme zámerne v tomto vyjadrení neuviedol, že úlohou znalca bolo posúdiť aj mentálnu kondíciu otca, t. j. klienta žalobcu. Zo žiadneho dôkazu nachádzajúceho sa v súdnom spise, disciplinárnom spise SAK z prvého predmetného disciplinárneho konania, ani v pripojenom poručenskom spise sa nenachádza žiadny dôkaz preukazujúci tvrdenia žalobcu, že žalovaná bránila N. I. stretávať sa s dcérou O. (viac v odseku 162. odôvodnenia tohto rozsudku), ktoré tvrdenie opakoval a dopĺňal žalobca vo viacerých súdnych konaniach proti žalovanej.

107. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že sťažnosti žalovanej zo dňa 27.4.2016 proti žalobcovi ako advokátovi, aj doplnenie sťažnosti zo dňa 23.10.2016, obe doručené SAK, na základe ktorých, avšak až po vyjadrení dotknutého žalobcu, začali dve disciplinárne konania, z ktorých je jedno zastavené pre späťvzatie návrhu zástupcom predsedu Revíznej komisie SAK po doručení čestného prehlásenia M. N. A. a druhé je prerušené do skončenia tohto súdneho sporu. Všetky vyjadrenia žalobcu, ktoré žalovaná považovala za porušenie advokátskeho poriadku a zákona o advokácii, žalovaná zvýraznila v prílohách prvej sťažnosti, a priamo citovala v doplnení sťažnosti. Existenciu vyjadrení žalobcu preukázala listinami (podaniami žalobcu, zápisnicou o pojednávaní), súčasťou ktorých boli citované vyjadrenia žalobcu. Keďže žalovaná bola presvedčená, že žalobca, ako jej bývalý advokát, nemôže vystupovať ako advokát protistrany proti nej v iných konaniach, ktorý sa navyše na jej adresu vyjadroval nedôstojne, tak prvú sťažnosť, ako aj jej doplnenie vyhodnotil konajúci súd ako realizáciu práva klienta podať sťažnosť na advokáta pre nespokojnosť s jeho postupom, s jeho

správaním a s jeho vystupovaním. Keďže nebolo preukázané, že by žalovaná zámerne klamala v týchto sťažnostiach, nebolo možné tieto sťažnosti vyhodnotiť ako zneužitie práva žalovanej. Predovšetkým z doplnenia sťažnosti žalovanou na SAK súd usúdil, že táto chcela dosiahnuť, aby žalobca nevystupoval proti nej v súdnych sporoch predovšetkým preto, že ju očierňuje a poškoduje jej meno. Nie je vylúčené, že väčšinu informácií stretávaní sa N. I. s dcérou O. získal žalobca od svojho kamaráta, M. N. A., avšak v tomto smere mal žalobca striktné rozlišovať medzi informáciami získanými počas zastupovania žalovanej (aj keby ich získal vtedy od M. N. A.) od informácií získaných od M. N. A. až po ukončení zastupovania žalovanej. Pochybnosti žalovanej, ktorá bola v pozícii spotrebiteľa vo vzťahu k žalobcovi ako advokátovi pri výkone jeho povolania, či tento vôbec môže vystupovať ako právny zástupca inej osoby v konaniach proti nej, ako aj nedôstojné vyjadrovanie sa žalobcu na jej adresu sú, aj z pohľadu konajúceho súdu, legitímnymi obavami žalovanej ako bývalého klienta žalobcu, či vôbec takýto advokát môže vystupovať ako právny zástupca protistrany proti nej ako bývalému klientovi.

108. Podľa súdu prvej inštancie danom prípade neboli splnené všetky kumulatívne podmienky ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. OZ, pretože sťažnosť žalovanej a jej doplnenie, adresované SAK, vyhodnotil súd ako oprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu, a nie ako neoprávnený, keďže žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o zámernom uvádzaní nepravdivých tvrdení žalovanou v jej sťažnosti a v doplnení sťažnosti. Nebolo ani preukázané, že by v priamej príčinnej súvislosti s týmito vyjadreniami žalovanej v oboch podaniach pre SAK bola alebo mohla byť znížená vážnosť, profesijná česť a dôstojnosť žalobcu ako advokáta medzi kolegami, jeho klientami a potencionálnymi klientami, pretože žalobca nepreukázal svoje tvrdenie vo vyjadrení pre SAK, že žalovaná o ňom verejne rozširuje nepravdy a klamstvá. Keďže sťažnostné aj disciplinárne konanie na SAK sú neverejné, a členovia disciplinárnej komisie majú povinnosť mlčanlivosti, niektorý z nich zrejme porušil povinnosť mlčanlivosti, pokiaľ sa o obsahu sťažnosti žalovanej a doplnenia tejto sťažnosti dozvedeli aj osoby, ktoré neprišli do kontaktu so sťažnosťami žalovanej na žalobcu. V takom prípade je totiž až porušenie mlčanlivosti tým konaním, v priamej príčinnej súvislosti s ktorým by došlo k zníženiu vážnosti, profesijnej cti, povesti a dôstojnosti žalobcu. Žalobca ani nepreukázal, že by vôbec došlo k ním tvrdenému zásahu do jeho osobnosti, ani že by tvrdenia žalovanej boli spôsobilé tento zásah privodiť. Pokiaľ by aj tvrdenia žalovanej v sťažnosti boli spôsobilé tento zásah privodiť (čo neboli, podľa názoru konajúceho súdu), išlo o oprávnený zásah do osobnosti žalobcu ako advokáta, ktorý musí strpieť a tolerovať.

109. K výhradám a k nespokojnosti žalujúcej strany k zmene predbežného právneho posúdenia súdom súd prvej inštancie dodal, že už zo samotného gramatického výkladu slova: predbežný, je nepochybné, že tento názor môže súd zmeniť, hoci aj hneď na ďalšom pojednávaní. Stačí, ak súd zmenu predbežného právneho názoru stranám oznámi, a vysvetlí, prečo zastáva súd zmenené (aktuálne) predbežné právne posúdenie, a nemusí vysvetľovať stranám, prečo ho zmenil. Iba pre úplnosť súd poznamenáva, že v danom prípade produkovali strany veľmi veľké množstvo tvrdení a vyjadrení (čo bol aj daný prípad), ktoré môžu niekedy viesť súd k prehodnoteniu skoršieho predbežného právneho posúdenia na ďalšom pojednávaní. Súd pripomína, že predbežný právny názor súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, a je stále iba predbežný, a pokiaľ ho súd zmení, je povinnosťou súdu stranám zmenu predbežného právneho posúdenia oznámiť včas, aby rozhodnutie vo veci samej (nie zmena predbežného právneho posúdenia) nebolo pre strany prekvapivé. Súd zmenil svoje predbežné právne posúdenie na skoršom pojednávaní, než na pojednávaní, na ktorom bol stranám poskytnutý priestor na záverečné reči, a až na ďalšom pojednávaní vyhlásil rozsudok.

110. K opakovane uvádzanému príkladu právnym zástupcom žalobcu na pojednávaniach v tomto spore (12.3.2024 a 23.5.2025), že judikatúra (rozhodnutie žalujúca strana nešpecifikovala ani označením súdu, ktorý takto rozhodol, ani spisovou značkou, pod ktorou takto súd rozhodol), zásah do osobnostných práv aj v súkromnom rozhovore lekára a pacienta, kedy súd skonštatoval neoprávnený zásah do osobnostných práv pacienta, ku ktorému došlo vyjadrením lekára na adresu pacienta, hoci počas tohto vyjadrenia lekára nebola prítomná žiadna tretia osoba, súd poznamenal, že nešlo o prejav pacienta vo vzťahu k lekárovi, ale naopak, o prejav lekára vo vzťahu k pacientovi. Aj v tomto prípade platí, že lekár pri výkone svojho povolania je povinný zniesť vyššiu dávku kritiky, na rozdiel od pacienta, ktorý sa ocitá v zdravotníckom zariadení so svojím zdravotným problémom, a je to práve pacient, ktorý počas poskytovania zdravotnej starostlivosti je výrazne citlivejší na svoju osobnosť, na rozdiel od lekára pri výkone jeho povolania. Aj pacienti sa zvyknú obrátiť so svojou nespokojnosťou na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, čo automaticky nezaručuje úspech v súdnych sporoch o ochrane osobnosti

každému lekárovi, vo vzťahu ku ktorému bolo prešetrovanie sťažnosti zastavené, dokonca, ani vtedy, ak úrad skonštatuje, že lekár nepochybil.

111. Prvoinštančný súd nevykonal výsluchom svedka N. I., t. j. (prvého) bývalého manžela žalovanej, ktorý dôkaz navrhol v žalobe žalobca, nakoľko vykonanie tohto dôkazu by neprispelo k zisteniu skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie tohto sporu. Súd nevykonal ani dôkaz výsluchom staršej dcéry žalovanej, O. P. A., pretože vykonanie tohto dôkazu by neprispelo k zisteniu skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie v tomto spore o ochranu osobnosti o to viac, že O. P. A. by sa nevedela vyjadriť k okolnostiam stretávania sa strán sporu, t. j. žalovanej (matky O. P. A.) a žalobcu ako jej advokáta, nakoľko táto svedkyňa bola v danom čase maloletá, pričom z vyjadrení strán sporu ani nevyplývalo, že by vôbec bola niekedy táto prítomná pri rozhovoroch žalobcu ako advokáta so žalovanou ako s jeho klientkou. Súd opakuje, že v tomto spore nie je rozhodujúce skúmanie vzájomných medziľudských vzťahov medzi žalovanou a jej bývalými manželmi a ich deťmi, ani podrobnosti o výkone rodičovských práv a povinností. Žalovaná pritom doručila do spisu čestné prehlásenie O. P. A., s ktorou listinou sa súd oboznámil v rámci dokazovania v tomto spore.

112. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie ani obsahom znaleckého posudku č. 4/2020 PhDr. Igora Obucha z odboru psychológia (č.l. 445 súdneho spisu), podaného v konaní Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 13P/83/2017, a to ani v tej časti posudku, na ktorú poukazovala žalovaná ohľadom osobnosti jej (druhého) bývalého manžela, M. N. A.. Pre rozhodnutie tohto súdneho sporu nie sú rozhodujúce osobnostné charakteristiky a povaha svedka M. N. A., pretože tento svedok bol v spore vypočutý ohľadom vzájomného stretávania sa strán sporu, t. j. žalobcu ako advokáta so žalovanou ako jeho klientkou, a k obsahu ich rozhovorov v rozhodnom čase. Tento svedok nebol v tomto spore vypočúvaný k podrobnostiam o vzájomných vzťahoch medzi ním a žalovanou, medzi žalovanou a jej prvým bývalým manželom, ani k výkonu rodičovských práv a povinností k deťom žalovanej. Súd navyše svedka na začiatku výsluchu riadne poučil aj o trestnoprávných následkoch krivej svedeckej výpovede.

113. Predmetom tohto súdneho sporu nie je nahrádzanie ani jedného z dvoch disciplinárnych konaní, z začatých v oboch prípadoch na návrh predsedu Revízejnej komisie SAK na základe sťažnosti žalovanej zo dňa 27.4.2016 a doplnenia sťažnosti zo dňa 23.10.2016 (prvé bolo zastavené a druhé je prerušené do skončenia tohto súdneho sporu), nakoľko takéto disciplinárne konanie nespadá do právomoci súdov SR (ktorá právomoc je zverená SAK), preto súd nevykonával dokazovanie za účelom preukazovania, či žalobca ako advokát sa dopustil alebo nedopustil akéhokoľvek disciplinárneho previnenia voči žalovanej ako svojej bývalej klientke.

114. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu žiadnej z troch kumulatívnych podmienok ochrany osobnosti, ktorými sú: 1/ neoprávnené konanie (neoprávnený zásah) žalovanej, 2/ následok vo forme ujmy na osobnostných právach žalobcu alebo nebezpečenstvo vzniku tejto ujmy a 3/ priama príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi 1/ a 2/. V danom prípade žalobca ako advokát ako osoba patriaca do kategórie verejne činných osôb môže byť objektom kritiky v súvislosti s výkonom svojho povolania, ktorej hranice akceptovateľnosti sú širšie, než u „bežných občanov“ (súkromných osôb), a musí zniesť určitú mieru kritiky, pričom tvrdenia žalovanej v sťažnosti na žalobcu ako advokáta zo dňa 27.4.2016 a v doplnení sťažnosti zo dňa 23.10.2016 konajúci súd nemohol vyhodnotiť ako nepravdivé či klamlivé s cieľom poškodiť žalobcu, kedy by konanie žalovanej bolo možné vyhodnotiť ako zneužitie práva, príp. ako neoprávnené konanie smerujúce k poškodeniu žalobcu. Kritika žalovanej mala vecný základ, a preto ju nemožno považovať za klamlivú, ani neprimeranú, a je iba v právomoci SAK vyhodnotiť, či je táto kritika dôvodná a či sa žalobca voči nej dopustil alebo nedopustil disciplinárneho previnenia.

115. Na základe zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení prvoinštančnému súdu neostávalo nič iné, iba žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu (l. výrok). Iba pre úplnosť súd prvej inštancie poznamenal, že ani prípadné oslobodenie disciplinárne obvineného advokáta spod disciplinárneho obvinenia nezaručuje automaticky úspech takéhoto advokáta v súdnom spore o ochranu osobnosti proti osobe sťažovateľa (napr. sťažnosť, na základe ktorej bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, nebola prejavom zneužitia práva sťažovateľa).

116. Ďalšie argumenty strán sporu konajúci súd prvej inštancie považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné.

117. Nakoľko v tomto spore bola plne úspešná žalovaná, a prvoinštančný súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa podľa § 257 CSP pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania, súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu (II. výrok), o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

118. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP podal odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov konania, vrátane právneho zastúpenia, v plnom rozsahu.

119. Odvolateľ uviedol, že považuje výrok rozsudku za nesprávny a odôvodnenie za nedostatočné a zmätočné. Súd prvej inštancie nesprávne postupoval pri riešení otázky rozloženia dôkazného bremena, v dôsledku čoho dospel nielen k nesprávnym skutkovým zisteniam, ale zároveň vychádzal aj z nesprávneho právneho posúdenia. S odôvodnením rozsudku sa možno stotožniť iba v obmedzenom rozsahu a to najmä s konštatovaním, že ide o stret dvoch ústavných práv strán sporu a to 1. petičného práva žalovanej, do ktorého spadá aj právo podať sťažnosť na príslušnom orgáne, 2. ústavného práva žalobcu na ochranu osobnosti; so zámerom súdu prvej inštancie preskúmať proporionalitu medzi týmito právami žalovanej a žalobcu. Nemožno sa však stotožniť s postupom súdu pri skúmaní uvedenej proporionality a v rámci toho s riešením otázky rozloženia dôkazného bremena so skutkovými zisteniami súdu a ani právnym posúdením.

120. Súd prvej inštancie pri skúmaní proporionality vymedzil ako zásadnú otázku, či žalobca preukázal, že by žalovaná pri výkone svojho petičného práva klamala. Súd túto otázku vyhodnotil negatívne a teda mal za to, že uvedenú skutočnosť žalobca nepreukázal. Súd v bode 164 odôvodnenia rozsudku konštatuje, že bolo na žalobcovi, aby on preukázal svoje tvrdenia o nepravdivosti tvrdení žalovanej v jej sťažnosti na SAK proti žalobcovi ako jej advokátovi. V ďalšej vete v rozpore s uvedeným tvrdí, že negatívne skutočnosti sa nepreukazujú a teda nemôže žalobca preukázať to, čo neurobil. V bode 165 súd konštatuje, že ani samotná žalovaná nepreukázala, že žalobca pozmenil a zneužil informácie, ktoré mal získať od nej počas jej zastupovania v konaní o znížení výživného k maloletej O.. Avšak nejaké informácie o stretávaní sa N. I. s O. nepochybne musel mať, avšak v konaní nevyšlo najavo, aké konkrétne. Uvedené závery súdu sú podľa odvolateľa zmätočné a súd neprimerane zaťažil dôkazným bremenom žalobcu, čo spôsobuje arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku. V sporoch o ochranu osobnosti dôkazné bremeno preukázania pravdivosti sporných skutkových tvrdení zaťažuje ich pôvodcu, teda žalovaného. Vzhľadom na to, že žalobca namieta pravdivosť týchto difamujúcich skutkových tvrdení, je presunutú dôkazné bremeno na žalovanú, ktorá musí ich pravdivosť preukázať. Nemožno od žalobcu spravodlivo očakávať, aby preukazoval negatívne skutočnosti, teda že sa niečo nestalo, naopak, ten kto ich tvrdí, má povinnosť ich pravdivosť dokázať. S konštatovaním súdu prvej inštancie, že ani žalovaná nepreukázala, že žalobca pozmenil a zneužil informácie, ktoré mal získať od nej počas jej zastupovania v konaní o znížení výživného k maloletej O., sa síce možno stotožniť, avšak v spojení s konštatovaním, že nepravdivosť tvrdení žalovanej nepreukázal žalobca, sa obe uvedené konštatovania vo vzájomnom kontexte javia ako zmätočné. Za nepodložené a nezrozumiteľné treba podľa odvolateľa označiť konštatovanie, že nejaké informácie o stretávaní N. I. s O. žalobca nepochybne musel mať, avšak v konaní nevyšlo najavo aké konkrétne. Súd sa tu bez odkazu na konkrétny dôkaz iba domnieva, že žalobca nejaké informácie musel mať, pričom sa možno domnievať, že vychádzal z nasledovných zistení:

- túto informáciu musel žalobca zisťovať od žalovanej, aby vedel posúdiť do akej miery prichádza do úvahy zníženie výživného na maloletú O. P. (bod 148)

- žalobca na pojednávaní 27.8.2024 v tomto spore uviedol, že „pokiaľ jediná informácia, ktorú mal žalobca proti nej zneužiť, bola informácia o tom, ako sa jej prvý manžel (N. I.) stretával alebo nestretával s ich dcérou O., že túto informáciu nemohol zneužiť ani pozmeniť v iných konaniach proti nej, pretože tieto s tým vôbec nesúviseli“,

- žalobca na pojednávaní dňa 27.8.2024 v tomto spore uviedol, že „sa pýtal žalovanej na príjmy, výdavky a na stretávanie sa jej prvého bývalého manžela (N. I.) s ich dcérou O., keďže žalobca ako advokát sa venuje poručenskej agende, a tieto informácie potrebuje zakaždým vedieť“,

- „žalovaný nepoprel, že počas zastupovania žalovanej disponoval s informáciou s reálnom spôsobe stretávania sa N. I. s dcérou O. P.“

- „o sporadickom, resp. minimálnom stretávaní sa N. I. s mal. O. P. sa dozvedel žalobca preukázateľne ešte predtým, než mu žalovaná udelila splnomocnenie (23.7.2013) na jej zastupovanie vo veci navrhovateľa N. I. proti nej o zníženie výživného na mal. O. P., keďže poskytoval svojmu kamarátovi M. N. A. a žalovanej ako jeho vtedajšej manželke aj neformálne rady o možnosti adopcie, čo je zrejmé aj zo spôsobu osločovania a formulovania viet v emailovej komunikácii predchádzajúcej udeleniu splnomocnenia žalovanou vo veci zníženia výživného na mal. O. P....Uvedenému nasvedčuje zistenie, že na email žalovanej, že N. I. nesúhlasí s osvojením mal. O. M. N. A., zareagoval žalobca v emaili zo dňa 27.5.2013 tým, že uviedol, že Zákon o rodine umožňuje adopciou dieťaťa aj bez súhlasu rodiča, ak tento neprejavuje o dieťa opravdivý záujem po dobu najmenej 6 mesiacov.“

- „Nakoľko v rámci prípravy dohody o výživnom, ktorú žalobca pripravoval a predmetom ktorej bolo zníženie výživného v neprospech maloletej, ktorá bola zverená žalovanej do jej starostlivosti, je nevyhnutné zohľadniť aj to, koľko dní v mesiaci trávi dieťa s rodičom, ktorý má byť zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti súdnym rozhodnutím, musel mať žalobca aspoň minimálne informácie o stretávaní alebo nestretávaní sa N. I. s jeho dcérou O., najneskôr vtedy, keď pripravoval dohodu o výživnom.“

121. Z vyššie uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že žalobca výslovne poprel, že by sa od žalovanej dozvedel informácie o stretávaní sa maloletej O. P. s otcom N. I., alebo že by takými informáciami disponoval počas zastupovania žalovanej.

122. Čo sa týka poukazu súdu na ďalšie žalobcove tvrdenia na pojednávaní, súd tieto nie len nesprávne interpretoval, ale aj nesprávne citoval v odôvodnení rozsudku OS. Čo sa týka údajného tvrdenia žalobcu „pokiaľ jediná informácia, ktorú mal žalobca proti nej zneužiť, bola informácia o tom, ako sa jej prvý manžel (N. I.) stretával alebo nestretával s ich dcérou O., že túto informáciu nemohol zneužiť ani pozmeniť v iných konaniach proti nej, pretože tieto s tým vôbec nesúviseli“, súd mal zrejmé v úmysle označiť tvrdenie „Ale ešte raz zdôrazňujem, ak to mala byť len táto jedna informácia, opakovane to povedala, tak skutočne nerozumiem, prečo takýmto spôsobom zaútočila na moju osobu, na moju dôstojnosť v SAK, keď dobre vedela, že nemohol som nijakým spôsobom nič zneužiť v iných konaniach, pretože absolútne to s tým nesúviselo.“ Z uvedenej citácie nijak nevyplýva, ako sa to v bode 148 odôvodnenia rozsudku OS snaží naznačiť súd prvej inštancie, že by sa žalobca skutočne nejaké informácie o stretávaní sa N. I. a ich spoločnej dcéry od žalovanej dozvedel. Ďalšie tvrdenie, ktoré súd prikladá žalobcovi („sa pýtal žalovanej na príjmy, výdavky a na stretávanie sa jej prvého bývalého manžela (N. I.) s ich dcérou O., keďže žalobca ako advokát sa venuje poručenskej agende, a tieto informácie potrebuje zakaždým vedieť,“) z výsluchu žalobcu vôbec nevyplývalo. Súd mal zrejmé na mysli tvrdenie žalobcu „Všetky tieto informácie, okrem iného, som sa dozvedel až potom, keď N. A. začal riešiť svoje veci týkajúce sa jeho dcéry, vtedy malinkej, M.. A prečo som sa to pýtal? Vždy sa to pýtam. Venujem sa poručenskej agende. Tak prvé, čo sa pýtam. „OK. Máme tam z minulosti nejaký problém? Je to prvé dieťa? Je tam súrodenec? Aká je tam rodina? Kde bývajú? Čomu sa venujú? Z čoho žijú, preboha? OK, nemajú z čoho? Pošli im tam nejakých 200 eur, 300,- eur , aby mali z čoho žiť.“ Logicky sa pýtam aj na predtým. N. mi jasne povedal: „Nebol som prvý, a bolo to veľmi podobné. B. mi to celé opisovala,“ povedal N. A.. Tak mi to povedal.“ (str. 19 zápisnice). Z uvedeného tvrdenia žalobcu vyplýva, že tieto otázky sa nepýtal žalovanej, ale N. A. už v rámci jeho zastupovania. Ide o absolútne nesprávne konštatovanie súdu v rozpore so skutočným stavom. Zároveň konštatovanie súdu „o sporadickom, resp. minimálnom stretávaní sa N. I. s mal. O. P. sa dozvedel žalobca preukázateľne ešte predtým, než mu žalovaná udelila splnomocnenie (23.7.2013) na jej zastupovanie vo veci navrhovateľa N. I. proti nej o zníženie výživného na mal. O. P., keďže poskytoval svojmu kamarátovi M. N. A. a žalovanej ako jeho vtedajšej manželke aj neformálne rady o možnosti adopcie, čo je zrejmé aj zo spôsobu osločovania a formulovania viet v emailovej komunikácii predchádzajúcej udeleniu splnomocnenia žalovanou vo veci zníženia výživného na mal. O. P....“ je jednak nesprávne a jednak nezrozumiteľné. Z komunikácie založenej v spise nijak nevyplýva, že by v rámci súdom označenej komunikácie dostal žalobca akúkoľvek informáciu o stretávaní sa dcéry žalovanej s jej otcom N. I.. Pokiaľ súd poukazuje na spôsob osločovania a formulovania viet v emailovej komunikácii, tu nie je vôbec zrejmé, čo má súd na mysli – uvedené konštatovanie je opäť zmatečné. Ostatné konštatovania súdu sú iba obyčajnými dohadmi a ničím nepodloženými domnienkami.

123. Súd prvej inštancie podľa odvolateľa v rámci riešenia otázky dôkazného bremena ako aj pri vyhodnocovaní tvrdení účastníkov, tvrdení svedka N. A. sa dopustil viacerých nesprávností, postupoval v rozpore s pravidlami formálnej logiky a to v takej miere, že sám dospel k zmätočným a právne nelogickým záverom a to:

- žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o nepravdivosti tvrdení žalovanej v jej sťažnosti na SAK proti žalobcovi ako jej advokátovi a zároveň,
- ani samotná žalovaná nepreukázala, že žalobca pozmenil a zneužil informácie, ktoré mal tento získať od nej počas jej zastupovania v konaní o znížení výživného k mal. O.,
- avšak nejaké informácie žalobca o stretávaní sa N. I. s O. nepochybne musel mať, avšak nie je zrejmé aké konkrétne informácie musel mať.

124. V prípade, ak by sa súd prvej inštancie správne vysporiadal s otázkou rozloženia dôkazného bremena pri preukazovaní existencie zásahu do ochrany osobnosti žalobcu, musel by iba konštatovať, že žalovaná nepreukázala, že žalobca pozmenil a zneužil informácie, ktoré mal tento získať od nej počas jej zastupovania v konaní o znížení výživného k mal. O.. V tom prípade by súd mal zodpovedanú otázku o existencii zásahu a mohol by následne hodnotiť jeho intenzitu a spôsobilosť tohto zásahu prívodiť žalobcovi ujmu a to s ohľadom na vymedzenie v žalobnom petite. Žalobca v tej súvislosti poukazuje na tvrdenia v sťažnosti a jej doplnení a to:

-A. B. C. vedome a zámerne pozmenil a skreslil informácie, ktoré získal ako môj právny zástupca v právnej veci proti môjmu prvému manželovi N. I. a použil ich v súčasných právnych konaniach pri zastupovaní N. A. proti mne. Týmto konaním podal nepravdivé a skreslené informácie o mojej osobe, vedome ma očiernil na súdnych pojednávaníach a v návrhoch, čím mi bola spôsobená ujma a to zvýhodnenie svojho nového klienta M. N. A.“(prvé podanie zo dňa 27.04.2016); „Aj napriek tomu, že A. B. C. má vedomosť o tom, že je voči nemu začaté disciplinárne konanie, tak opakovane vedome a zámerne pozmeňuje a skresľuje informácie, ktoré získal ako môj právny zástupca v právnej veci proti môjmu prvému manželovi N. I. a naďalej ich používa v súčasných právnych konaniach pri zastupovaní N. A. proti mne. Týmto konaním opäť podáva nepravdivé a skreslené informácie o mojej osobe, vedome a účelovo ma naďalej očierňuje, klame v návrhoch, vo vyjadreniach, neustále poškodzuje moje meno, (druhé podanie zo dňa 23.10.2016);

Ide o skutkové tvrdenia adresované Slovenskej advokátskej komore, ktoré nie sú pravdivé, ani nevychádzajú z vecného základu. Žalovaná nimi pri realizácii svojho petičného práva prekročila prípustnú mieru a intenzitu takým spôsobom, ktorý v demokratickej spoločnosti nie je možné tolerovať. V danom prípade, s ohľadom na charakter tvrdení a závažnosť tvrdeného konania, ide o vybočenie z medzí legitimity, keď pri podávaní sťažnosti bola žalovaná dominantne motivovaná snahou o profesijné zneváženie či škandalizovanie osoby žalobcu, nakoľko ňou použité výrazové prostriedky vyznievajú osočujúco. Žalovaná nevychádzala z konkrétnych skutkových okolností, čím vybočila pri výkone petičného práva z hraníc vecnosti čo do obsahu sťažností. Exces z výkonu petičného práva žalovanou mal mať súd prvej inštancie z toho dôvodu za preukázaný. Súd prvej inštancie však v dôsledku nesprávneho posúdenia otázky rozloženia dôkazného bremena dospel k nesprávnym a nezrozumiteľným skutkovým zisteniam, pričom následne, v rozpore s inými svojimi závermi, súd prvej inštancie konštatuje „Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaná podala sťažnosť na žalobcu ako na advokáta, ktorú doplnila podaním, ktoré doplnenie vyhodnotila SAK ako ďalšiu sťažnosť, ktoré sťažnosti podala žalovaná pre nespokojnosť s postupom a vyjadrovaním žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. v konaniach proti nej, pričom súd nezistil z obsahu jej sťažností, ani z ich príloh, ani z obsahu celého súdneho spisu, že by žalovaná vedome klamala o tom, že žalobca skreslil a pozmenil informácie, ktoré získal od nej ohľadom sporadického stretávania sa N. I. s dcérou O. P.“ (bod 172 odôvodnenia Rozsudku OS). Následne v rámci právneho posúdenia otázky protiprávnosti konania žalovanej súd konštatuje „Keďže nebolo preukázané, že by žalovaná zámerne klamala v týchto sťažnostiach, nebolo možné tieto sťažnosti vyhodnotiť ako zneužitie práva žalovanej.“ (bod 173 odôvodnenia Rozsudku OS).

V bode 174 Rozsudku OS sa súd prvej inštancie venuje otázke, či konaním žalovanej bola, resp. mohla byť znížená vážnosť, profesijná česť a dôstojnosť žalobcu ako advokáta medzi kolegami, jeho klientmi a potencionálnymi klientmi. Súd prvej inštancie konštatuje, že medzi konaním žalovanej a znížením vážnosti, profesijnej cti a dôstojnosti žalobcu neexistuje príčinná súvislosť, čo zdôvodňuje konštatovaním „pretože žalobca nepreukázal svoje tvrdenie vo vyjadrení pre SAK, že žalovaná o ňom verejne rozširuje nepravdy a klamstvá.“ V texte ďalej konštatuje „Keďže sťažnostné aj disciplinárne konanie na SAK sú neverejné, a členovia disciplinárnej komisie majú povinnosť mlčanlivosti, niektorý z nich zrejme porušil povinnosť mlčanlivosti, pokiaľ sa o obsahu sťažnosti žalovanej a doplnenia tejto sťažnosti dozvedeli

aj osoby, ktoré neprišli do kontaktu so sťažnosťami žalovanej na žalobcu. V takom prípade je totiž až porušenie mlčanlivosti tým konaním, v priamej príčinnej súvislosti s ktorým by došlo k zníženiu vážnosti, profesijnej cti, povesti a dôstojnosti žalobcu. Žalobca ani nepreukázal, že by vôbec došlo k ním tvrdenému zásahu do jeho osobnosti, ani že by tvrdenia žalovanej boli spôsobilé tento zásah privodiť.“ Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na tvrdenia vo svojej žalobe ako aj v písomnom podaní zo dňa 17.07.2019, kde konkretizoval svoju ujmu vo väzbe s tým, že s nepravdivými tvrdeniami žalovanej sa oboznámili členovia revíznej ako aj disciplinárnej komisie SAK, pričom doplnil, že „pre difamujúcu povahu určitého tvrdenia sa nevyžaduje, aby bolo všeobecne chápané ako difamujúce. Stačí ak tvrdenie môže mať taký účinok len u určitej skupiny ľudí. Takou spoločenskou skupinou ľudí je stavovská organizácia, do ktorej žalobca patrí, v ktorej vzniklo podozrenie, že žalobca nevykonáva svoje povolanie v súlade so zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii.“ Na margo uvedeného je potrebné konštatovať, že k zásahu nedošlo len v súkromnom rozhovore medzi dvoma osobami alebo listom, určeným len žalobcovi. S obsahom sťažností sa oboznámili aj ďalšie osoby - členovia revíznej komisie, členovia disciplinárnej komisie, ktorými sú advokáti, teda kolegovia žalobcu a tiež aj osoby, pracujúce na oddelení sťažností, ktoré po organizačnej a technickej stránke zabezpečuje vybavenie sťažnosti. Aj oddelenie sťažností podľa Organizačného poriadku SAK bezprostredne riadi odborný zamestnanec, ktorý musí byť advokátom. A práve skutočnosť, že k uvedenému zásahu došlo v prostredí Slovenskej advokátskej komory, teda v prostredí organizácie, ktorá má v právomoci rozhodnúť o sankcii za disciplinárne previnenie advokáta, vedie k záveru o objektívnej spôsobilosti narušiť alebo ohroziť práva chránené ust. § 11 Občianskeho zákonníka, okrem osobnej občianskej cti, dôstojnosti, aj profesnú česť a vážnosť advokáta ako podnikateľa. Slovenská advokátska komora je samosprávna stavovská organizácia, ktorá združuje všetkých advokátov zapísaných v zozname advokátov vedenom komorou. Sťažnosti vyšetruje revízna komisia SAK, ktorá je jedným z orgánov SAK a podľa ust. § 66 ods. 4 písm. c) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii má 9 členov a 3 náhradníkov. Podľa § 16 Organizačného poriadku SAK, sťažnosti na advokátov prijíma, eviduje a ich vybavovanie zabezpečuje oddelenie sťažností, ktoré sa stará, aby bol sťažovateľ vyzrotený o postupe vybavovania sťažností, na účely posúdenia dôvodnosti sťažnosti je oprávnené vyžiadať si od advokáta a sťažovateľa potrebné vyjadrenie a doklady a výsledok prešetrenia každej sťažnosti oznámi písomne predsedovi revíznej komisie aj so svojím stanoviskom. Disciplinárny senát má troch členov. Nemožno sa teda stotožniť s správnym posúdením súdu, keď konštatuje, že iba výlučne zverejnenie zásahu (nepravdivých tvrdení) sťažovateľa - žalovanej mimo okruh Slovenskej advokátskej komory, ako orgánu, ktorý má právomoc sťažnosť prešetriť, posúdiť a v nadväznosti na skutočnosti v nej uvedené aj rozhodnúť, je spôsobilé privodiť advokátovi ujmu.

125. Odvolateľ pokračoval, že s poukazom na uvedené sa nemožno stotožniť ani so závermi súdu v bode 180 rozsudku „že žalobca nepreukázal existenciu žiadnej z troch kumulatívnych podmienok ochrany osobnosti, ktorými sú: 1/ neoprávnené konanie (neoprávnený zásah) žalovanej, 2/ následok vo forme ujmy na osobnostných právach žalobcu alebo nebezpečenstvo vzniku tejto ujmy a 3/ priama príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi 1/ a 2/. V danom prípade žalobca ako advokát ako osoba patriaca do kategórie verejne činných osôb môže byť objektom kritiky v súvislosti s výkonom svojho povolania, ktorej hranice akceptovateľnosti sú širšie, než u „bežných občanov“ (súkromných osôb), a musí zniesť určitú mieru kritiky, pričom tvrdenia žalovanej v sťažnosti na žalobcu ako advokáta zo dňa 27.4.2016 a v doplnení sťažnosti zo dňa 23.10.2016 konajúci súd nemohol vyhodnotiť ako nepravdivé či klamlivé s cieľom poškodiť žalobcu, kedy by konanie žalovanej bolo možné vyhodnotiť ako zneužitie práva, príp. ako neoprávnené konanie smerujúce k poškodeniu žalobcu. Kritika žalovanej mala vecný základ, a preto ju nemožno považovať za klamlivú, ani neprimeranú, a je iba v právomoci SAK vyhodnotiť, či je táto kritika dôvodná a či sa žalobca voči nej dopustil alebo nedopustil disciplinárneho previnenia.“ Neoprávnený zásah žalobca v konaní preukázal, čo odôvodňuje v bode vyššie. Čo sa týka preukazovania následku, ustálená súdna judikatúra nevyžaduje, aby zásah vyvolal aj následky a teda, postačuje, aby bola daná aj len možnosť ohrozenia práv chránených ust. § 11 Obč. zákonníka. Nebezpečenstvo tejto ujmy predstavuje práve adresovanie opakovaných sťažností na Slovenskú advokátsku komoru žalovanou, kde sa s obsahom týchto podaní oboznamujú príslušní advokáti a zamestnanci Slovenskej advokátskej komory. Kauzálny nexus je z uvedených skutočností daný, nakoľko obsah sťažností sporný nikdy nebol a sporná nebola ani tá skutočnosť, že žalovaná tieto sťažnosti adresovala Slovenskej advokátskej komore, kde sa s obsahom týchto sťažností oboznamovali konkrétni advokáti, kolegovia žalobcu. K tvrdeniu súdu, že advokát musí zniesť vyššiu mieru kritiky, ako „verejná osoba“, túto mieru súd s ohľadom na tvrdenia žalovanej v sťažnostiach nijak nevymedzuje a teda sa z odôvodnenia nemožno dozvedieť, akú mieru kritiky v tom kontexte ešte súd považuje za prípustnú a akú kritiku považuje už za neprípustnú. Zároveň ani záver súdu o vecnom základe kritiky žalovanej nie je nijak odôvodnený.

126. S poukazom na vyššie uvedené podľa odvolateľa možno jednoznačne uzavrieť, že súd prvej inštancie,

- postupoval nesprávne, keď žalobcu zaťažil neprimeraným dôkazným bremenom a to tým, že ho zaťažil procesnou povinnosťou preukázania nepravdivosti tvrdení žalovanej, od ktorej nepravdivosti žalobca odvodzuje protiprávnosť zásahu žalovanej do ochrany svojej osobnosti;
- dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď zo skutočnosti nepreukázania nepravdivosti tvrdení žalovanej žalobcom odvodzoval skutkový záver, že žalovaná v označených sťažnostiach na SAK zámerne neklamala;
- dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak bez relevantného dôkazu konštatuje, že „nejaké informácie“ žalobca musel mať;
- vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko právne normy aplikoval na nesprávny skutkový záver, že žalovaná v obsahu sťažností adresovaných SAK zámerne neklamala, čím dospel k záveru, že zo strany žalovanej sa jednalo o oprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu,
- vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, ak na základe interpretácie ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka odvodzuje, že k zásahu do osobnostných práv žalobcu, ako advokáta, nemôže dôjsť pokiaľ obsah sťažnosti nie je zverejnený mimo rámca Slovenskej advokátskej komory,
- dospel k nesprávnym záverom o nepreukázaní následku, resp. hrozby ujmy a nepreukázaní kauzálneho nexu medzi zásahom a následkom/hrozbou ujmy v danom prípade.

127. Z vyššie uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že rozsudok trpí vadou uvedenou v ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP resp. § 365 ods. 1 písm. d) CSP ako aj vadou vyplývajúcou z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

128. Žalovaná odvolanie nepodala. K doručenému odvolaniu žalobcu predložila prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, ktorým navrhla, aby odvolací súd odvolanie zamietol ako nedôvodné a priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

129. Na úvod žalovaná uviedla, že po tom ako nadobudla podozrenie, že žalobca porušuje svoje povinnosti advokáta, zvolila riadny zákonný postup na prešetrenie podozrení a obrátila sa na revíziu komisiu SAK, ktorej predložila svoje podanie spolu s prílohami. Keby žalobca zdôvodnil a hodnoverne preukázal, že tvrdenia žalovanej ako sťažovateľky sú nepravdivé, revízna komisia by vec odložila. Keďže ale žalobca svoje konanie neobhájil, bol zo strany revíznej komisie podaný návrh na začatie disciplinárneho konania disciplinárnej komisii SAK a to v dvoch samostatných veciach. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná nebola ani len teoreticky oprávnená začať disciplinárne konanie, bolo na žalobcovi, aby tvrdenia žalovanej v konaní pred revíznou komisiou vyvrátil. Pokiaľ by skutočnosť uvedenú žalovanej žalobca v konaní pred revíznou komisiou vyvrátil, nepodal by predseda revíznej komisie SAK návrh podľa § 50 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov a § 5 Disciplinárneho poriadku.

130. Nadväzne žalovaná poukázala na nepravdivé tvrdenia žalobcu v tomto konaní napr. :

a) Žalobca v podanej žalobe tvrdil nasledovné::

„K ukončeniu zastupovania žalovanej došlo bez vykonania akéhokoľvek právneho úkonu vo veci, jediné stretnutie trvalo cca. 30 min.“

„avšak z dôvodu späťvzatia návrhu zo strany jej bývalého manžela p. I. žalobca vo veci nevykonal žiaden právny úkon.“

„žalobca nedisponuje žiadnym spisovým materiálom vo veci, okrem splnomocnenia zo dňa 23.07.2013, ktoré žalovaná pripojila ku svojej sťažnosti.“

Vo Vyjadrení zo dňa 17.07.2019 žalobca tvrdil nasledovné::

„Spis nebol žalobcovi nikdy doručený“

Žalobca vo svojom výsluchu dňa 12.03.2024 na žiadosť o predloženie listín z obsahu spisu uviedol:

„Je úplne zbytočné mi predkladať akékoľvek listiny a dokumenty, z akéhokoľvek konania týkajúceho sa pani A., okrem konaní, v ktorých bol účastníkom aj pán A., pretože žiadny súdny spis, žiadnu listinu, žiadny dokument, týkajúci sa pani A. a jej predošlého života pred manželstvom pána A., nepoznám.“

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 13P/20/2013 je vidieť, že žalobca žiadal súd, aby mu zaslal návrh na zníženie výživného spolu s prílohami. Žalobcom vyžiadaný návrh na zníženie vyživovacej povinnosti mu bol súdom aj zaslaný čo vyplýva zo záveru Uznesenia OS BA III sp. zn. 13P/50/2023 zo dňa 31.07.2013 a z pripojenej doručky. Z pripojeného spisu Okresného súdu

Bratislava III sp. zn. 13P/20/2013 je vidieť, že žalobcovi bolo doručené aj Uznesenie o zastavení konania zo dňa 19.11.2013, čo opäť vyplýva aj z pripojenej doručky.

b) Žalobca vo svojom výsluchu dňa 12.03.2024 uviedol:

„Otázka PZ ŽV: V tejto veci, čo som Vám predkladal, rokovali ste s pánom I. ohľadom dohody o výživnom? Odpoveď ŽB: Určite nie.“

Vo vyjadrení zo dňa 17.07.2019 žalobca ale uviedol:

„V súvislosti s argumentáciou žalovanej vo vyjadrení, žalobca priznáva, že došlo ku komunikácii ohľadom mimosúdnej dohody aj s bývalým manželom žalovanej N. I., či žalovanou spočívajúcou vo výmene niekoľkých e-mailových správ.“

Už len z uvedeného porovnania je vidieť, že žalobca v tomto súdnom konaní nehovoril pravdu keď tvrdil, že nevykonal žiadny právny úkon pri zastupovaní žalovanej, hoci bolo preukázané, že komunikoval s protistranou, vypracoval dohodu rodičov, že nekomunikoval s N. I. keď v inom podaní sa priznal že s ním komunikoval a nehovoril pravdu ani o tom, že by mu nebol doručený civilný spis žalovanej, keď z doručeníek vyplýva, že mu doručený bol. Z uvedeného porovnania je zároveň vidieť, že tvrdenie o tom, že žalobca najprv zastupoval žalovanú proti N. I. vo veci UPP na jej staršiu dcéru O. a následne zastupoval M. N. A. proti žalovanej vo veci UPP na jej mladšiu dcéru M. je pravdivé. Naopak sú nepravdivé tvrdenia žalobcu, že by pri zastupovaní žalovanej nevykonal žiaden právny úkon, že mu nebol nikdy súdny spis doručený a ani to, že by nekomunikoval s N. I..

131. Žalovaná pokračovala, že žalobca sám vo svojom odvolaní uviedol:

„žalobca na pojednávaní dňa 27.8.2024 v tomto spore uviedol, že „pokiaľ jediná informácia, ktorú mal žalobca proti nej zneužiť, bola informácia o tom, ako sa jej prvý manžel (N. I.) stretával alebo nestretával s ich dcérou O., že túto informáciu nemohol zneužiť ani pozmeniť v iných konaniach proti nej, pretože tieto s tým vôbec nesúviseli“.

132. Žalobca bol ale v iných konaniach, kde zastupoval M. N. A. a ktoré nesúviseli s O., opakovane poukazoval na jej stretávanie sa s N. I. a to napr. aj v odvolaní adresovanom OS PN sp. zn. 5P/17/2015 zo dňa 14.07.2015.

133. Žalovaná zároveň pripomenula, že bol to žalobca, ktorý v odvolaní adresovanom OS PN sp. zn. 5P/17/2015 zo dňa 08.04.2015 uviedol:

„Pre úplnosť je potrebné uviesť, že navrhovateľka manipulovala aj stretávanie sa jej staršej dcéry O. so svojím otcom N. I.. Odmietala možnosť stretávania sa s dcérou O. a ovplyvňovala tak jej vzťah k otcovi. Aj čo sa týka osvojenia dcéry O. navrhovateľky odporcom, navrhovateľka za tým účelom klamala biologického otca jej dcéry – N. I. a aj odporcu. Zároveň žiadala právnikov, aby našli možnosť osvojenia jej dcéry O. odporcom bez súhlasu biologického otca.“

134. Je možné žalobcovi prisvedčiť v tom, že v konaniach, ktoré by súviseli s dcérou žalovanej O. by za bežných okolností nemal mať možnosť zneužiť informácie o tom, ako sa žalobkyňa stretávala / nestretávala s otcom O. / prvým manželom žalovanej N. I., pretože v takýchto konaniach žalobca nezastupoval N. I.. Napriek tomu ale z podaní žalobcu ako právneho zástupcu N. A. je vidieť, že žalobcovi nič nezabránilo v tom, aby informácie o stretávaní dcéry žalobkyne O. s jej otcom zneužil práve v iných aj keď nesúvisiacich konaniach, ktorých predmetom bola UPP k dcére M. a kde práve skreslené tvrdenia o dcéry O. využil na snahu vykresliť žalovanú ako zlú matku a to v snahe prívodiť rozhodnutie v prospech N. A. a v neprospech žalovanej.

135. Žalovaná preukázala, že žalobca si vyžiadal a zo strany OS BA III mu bol aj doručený návrh N. I. vo veci zníženia výživného (bod II. písm. a) tohto podania, v ktorom sa okrem iného uvádza, že dňa 15.4.2023 bol operovaný s predpokladom liečenia cca 12 mesiacov. Žalobca teda vedel, že N. I. za dcérou O. nechodil preto, že absolvoval operáciu v podobe artroskopie pravého kolena s dobou liečenia cca 12 mesiacov. Práve snaha žalobcu o vykreslenie žalovanej ako zlej matky na základe nestretávania sa jej staršej dcéry O. s jej otcom N. I., ktoré ale žalobca pripisoval za vinu správaniu žalovanej (aj keď mal vedomosť o tom, že predmetné nestretávanie sa bolo dôsledkom zlého zdravotného stavu N. I.) bolo skreslením a pozmenením informácií, ktoré mal žalobca od žalovanej.

136. Aj napriek uvedenému žalobca v podanom odvolaní zotrval na tvrdení, že: „by sa od žalovanej dozvedel informácie o stretávaní sa maloletej O. P. so svojím otcom N. I., alebo že by takými informáciami disponoval počas zastupovania žalovanej.“ Len zdôrazňujeme, že žalobca napriek tomu, že pripravil

mimosúdnu dohodu o UPP medzi žalovanou a N. I. k dcére O., ako aj napriek tomu, že si vyžiadal a zo súdu mu bol doručený celý spis vo veci UPP k dcére O., tak tvrdí, že od žalovanej sa nedozvedel nič ohľadom stretávania O. s N. I.. Bez toho by ale nemohol ako advokát napísať návrh mimosúdnej dohody, ktorej predmetom bola práve UPP medzi žalovanou a N. I. k spoločnej dcére O.. Okrem toho aj svedok N. A. vo svojej výpovedi potvrdil to, že prebehlo stretnutie medzi žalovanou a žalobcom ku konaniu vedenému na OS PN sp. zn. 5P/17/2015 a že žalovaná hľadala právniku, nie pošťára.

137. Žalovaná zároveň poukázala na to, že ako je vidieť z náhľadov podaní žalobcu ako advokáta N. A. uvedených aj v bode III. jej podania, tak žalobca v týchto uviedol, že žalovaná žiadala právnikov, aby našli možnosť osvojenia jej dcéry O. N. A. aj bez súhlasu biologického otca N. I., pričom ale si zrejme nedostatočne uvedomil, že týmto právnikom / advokátom bol aj sám žalobca.

138. Ako prílohu k duplike zo dňa 17.7.2019 žalovaná predložila e-mail od žalobcu, v ktorom on sám informuje, že: „Tak to ma mrzí, že takto koná, ale aj na túto situáciu existuje riešenie. Totiž podľa § 102 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine Na osvojenie nie je potrebný súhlas rodiča maloletého dieťaťa, ak počas najmenej 6 mesiacov neprejavoval záujem o maloleté dieťa najmä tým, že ho nenavštevoval, neplnil si riadne a pravidelne vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu a nevynaložil úsilie upraviť si svoje rodinné a sociálne pomery tak, aby mohol osobne sa starať o maloleté dieťa bez závažnej prekážky. Sadneme si k tomu a načrtneme si aké máte možnosti“.

139. Z uvedeného je vidieť, že žalobca ako právny zástupca žalovanej informoval žalovanú o tom, aké sú možnosti pre osvojenie dieťaťa bez súhlasu druhého rodiča a na záver uviedol, že si k tomu sadnú a načrtnú si aké má žalovaná možnosti. Ak teda žalobca tvrdil, že žalovaná žiadala právnikov aby našli možnosť osvojenia jej dcéry O. N. A. aj bez súhlasu biologického otca N. I., tak jedným z tých právnikov bol nepochybne aj žalobca ako jej právny zástupca. Aj z uvedeného je vidieť, že žalobca zneužil dôveru žalovanej a informáciu o tom, s akou právnou vecou sa na neho obrátila vo veci dcéry O. zneužil a využil v konaní o UPP k jej druhej dcéry M., kde ale už žalobca nezastupoval žalovanú, ale jej bývalého manžela N. A..

140. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu a popisovaniu toho, kto všetko sa mohol alebo nemohol oboznámiť s obsahom sťažnostného spisu a sťažnosťami žalovaná poukázala na to, že aj súd v tomto konaní mal nielen že problém, ale sa zo strany SAK ani nedostal a nebol mu predložený príslušný sťažnostný spis. Tento bol do konania predložený až samotným žalobcom na opakované dopyty zo strany súdu a aj to až v r. 2025 (toto konanie ale trvá od r. 2019).

141. Žalobca v ním navrhovanom výroku I. uviedol, že tvrdenia žalovanej mali vážne znížiť jeho česť a dôstojnosť aj u jeho súčasných a potencionálnych klientov a tiež pred jeho kolegami advokátmi a orgánmi SAK. Ako by sa ale jeho súčasní a potencionálni klienti alebo iní kolegovia mimo príslušné orgány SAK mohli oboznámiť s jeho sťažnostným spisom už žalobca nevysvetlil. Sama SAK sa odvoláva na povinnosť mlčanlivosti keď nesprístupnila spis ani zákonnej sudkyňi a aj napriek tomu žalobca tvrdil, že sa o predmetnej sťažnosti žalovanej oboznámilo 36 jeho kolegov, čím mala byť spôsobená ujma na jeho osobnosti.

142. Podľa § 18 ods. 8 Disciplinárneho poriadku pojednávanie je neverejné a podľa § 2 ods. 3 Disciplinárneho poriadku obsah sťažnostného spisu je predmetom zákonom stanovenej povinnosti mlčanlivosti.

143. Ak sa teda ani zákonnému súdu nepodarilo získať predmetný disciplinárny spis, ako mohla byť informáciami v ňom uvedenými vážne znížená česť, vážnosť a dôstojnosť žalobcu pred súčasnými alebo potencionálnymi klientami? Jedine, ak by žalobca s obsahom sťažnostného spisu sám oboznámil všetkých svojich súčasných a budúcich klientov, čo ale nie je možné dávať za vinu žalovanej. Nie je pritom možné niekoho ohovoriť pred úradom alebo orgánom a ani žalobca neuviedol, pred ktorými kolegami mala byť vážne znížená jeho česť, vážnosť a dôstojnosť, či pred všetkými advokátmi v SAK alebo len niektorými, resp. pred ktorými orgánmi SAK. Žalovaná svoje tvrdenia v sťažnostiach nikdy verejne nepublikovala ale tieto boli len obsahom podaných sťažností.

144. K tvrdeniam žalobcu žalovaná poukázala aj na rozsudok KS v BB 13Co/62/2020 zo dňa 28.02.2022, kde tamojší žalobca svoj nárok obhajoval tým, že: „Tvrdenia žalovaného uvedené v podnete

adresovanom SAK majú všetky difamujúci charakter a sú spôsobilé neprimeraným spôsobom poškodiť žalobcu vo výkone jeho slobodného povolania, v profesijných kruhoch a v advokátskej verejnosti, pričom sa o uvedenej záležitosti dozvedelo celé vedenie SAK a príslušné orgány, komisie a kolegia advokáti.“ Uvedené konanie pritom súd uzavrel nasledovne: „12. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd uvádza, že žalobca - advokát, patriaci do kategórie verejne činných osôb, tak ako to vyplýva z citovaného rozhodnutia NS SR sp. zn. , musí počítať s tým, že kritéria posúdenia skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov zásahov do osobnostnej sféry dotknutých osôb sú pri verejne činných osobách mäkkšie v prospech pôvodcu týchto tvrdení.“ Ako sme už uviedli, žalovaná nebola ani len oprávnenou podať návrh na začatie disciplinárneho konania a podanie predmetného návrhu je výsledkom toho, že žalobca nevyvrátil podozrenie žalovanej v ňou podanej sťažnosti a svoje konanie pred revíznou komisiou neobhájil. Žalovaná preto nemôže niesť akúkoľvek zodpovednosť za konanie revíznej komisie SAK, lebo medzi jej konaním a konaním revíznej komisie SAK nie je príčinná súvislosť. Revízna komisia SAK koná autonómne a na podanie disciplinárneho návrhu nie je právny nárok. Obdobne napr. o vznesení obvinenia nerozhoduje oznamovateľ TČ, ale príslušník PZ / prokurátor a obdobne ako v trestnom konaní je zodpovedným za nemajetkovú ujmu ten kto rozhodnutie vydal, nie ten kto ho oznámil, rovnako je to aj v konaní o priestupkoch, kde je zodpovedným orgán, ktorý osobu z priestupku obvinil, nie poškodený. Teda ak sa revízna komisia rozhodla podať voči žalobcovi disciplinárny návrh, má žalobca možnosť žalovať priamo revíznou komisiu ak by sa domnieval, že táto pochybila.

145. Žalovaná zdôraznila, že zo strany žalobcu sú neustále vykonávané voči žalovanej urážlivé až osočujúce tvrdenia a to aj v rámci tohto konania, kde napr. žalobca žalovanú aj vo svojom výsluchu zo dňa 12.03.2024 napadol a osočil z toho, že: „Charakterovo je to bezcharakterný človek.“

146. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

147. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intencích podaného odvolania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

148. Predmetom sporu je žalobcom uplatnený nárok z titulu ochrany osobnosti na ospravedlnenie a na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nepravdivých tvrdení žalovanej uvedených v sťažnosti zo dňa 27.4.2016 a v doplnení tejto sťažnosti podaním zo dňa 23.10.2016, ktoré adresovala Slovenskej advokátskej komore (v texte aj len SAK) ktorými sa sťažovala na žalobcu ako na advokáta, na základe ktorých podaní žalovanej podal predseda revíznej komisie postupne dva návrhy na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi ako advokátovi. V prvom prípade bolo disciplinárne konanie zastavené pre späťvzatie návrhu a druhé je prerušené do skončenia tohto súdneho konania. Žalobca namietal, že žalobkyňa svojimi nepravdivými tvrdeniami v uvedených podaniach adresovaných SAK, ktoré vyhodnotila SAK ako dve samostatné sťažnosti, znížila jeho česť, vážnosť a dôstojnosť u jeho súčasných a potenciálnych klientov, a tiež pred jeho kolegami a orgánmi SAK.

149. Predmetom odvolacieho prieskumu, v rámci ktorého je odvolací súd viazaný nielen rozsahom odvolania, ale i odvolateľom uplatnenými odvolacími dôvodmi (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP) bolo posúdiť naplnenie odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom v podanom odvolaní v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) a to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. d) citovaného ustanovenia, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci, písm. f), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h), že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci tak, ako boli špecifikované v podanom odvolaní popísanom vyššie.

150. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože zdieľa i jeho právne závery vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od rozhodných skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie dotknutých odvolaním odchýliť, pričom nezistil existenciu žiadneho z odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

151. Žalobca svoj nárok odvodzuje od začatia disciplinárneho konania SAK proti nemu ako advokátovi na základe sťažnosti žalovanej zo dňa 27.4.2016 adresovanej SAK, ktoré konanie žalovanej malo predstavovať neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu, pretože tvrdeniami v sťažnosti, ktoré žalovaná nekonkretizovala a nepreukázala, obvinila žalobcu z pozmeňovania a skresľovania informácií bez predloženia dôkazov a zasiahla do profesijnej cti žalobcu.

152. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 29.4.2016 bola doručená SAK sťažnosť žalovanej zo dňa 27.4.2016 pre porušenie advokátskeho poriadku na A. B. C. (č. I. 28), v ktorej uviedla, že:

1./ menovaný advokát (žalobca) zastupoval najskôr ju proti jej bývalému manželovi N. I. na základe splnomocnenia zo dňa 23.7.2013, a čase podania sťažnosti zastupoval jej (vtedajšieho) manžela M. N. A. proti nej na základe splnomocnenia zo dňa 10.3.2015;

2./ žalobca vedome a zámerne pozmenil a skreslil informácie, ktoré získal ako jej právny zástupca v právnej veci proti jej prvému manželovi N. I., a použil ich v právnom konaní pri zastupovaní M. N. A. proti nej, ktorým konaním podal nepravdivé a skreslené informácie o jej osobe, vedome ju očiernil na súdnych pojednávaniach a v návrhoch, čím jej bola spôsobená ujma, a tým zvýhodnenie jej nového klienta M. N. A..

K sťažnosti pripojila svoje splnomocnenie zo dňa 23.7.2013, splnomocnenie M. N. A. zo dňa 10.3.2015, odvolanie žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 5P/17/2015-14 zo dňa 20.3.2015, odvolanie žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 5P/17/2015-396 zo dňa 6.7.2015 a zápisnicu o pojednávaní zo dňa 18.6.2015 uskutočnenom na Okresnom súde Piešťany vo veci sp. zn. 5P/17/2015. V pripojených odvolaniach a zápisnici z pojednávania žalovaná zvýraznila konkrétne časti tvrdení žalobcu, ktorých sa sťažnosť dotýka. (č.l. 28 a n. spisu).

153. V doplnení sťažnosti v podaní zo dňa 23.10.2016, doručenom SAK dňa 25.10.2016, uviedla žalovaná, že aj napriek tomu, že A. B. C. má vedomosť o tom, že je voči nemu začaté disciplinárne konanie, tak opakovane vedome a zámerne pozmeňuje a skresľuje informácie, ktoré získal ako jej právny zástupca v právnej veci proti jej prvému manželovi N. I., a naďalej ich používa v súčasných právnych konaniach pri zastupovaní M. N. A. proti nej. Týmto konaním opäť podáva nepravdivé a skreslené informácie o jej osobe, vedome a účelovo ju naďalej očiernuje, klame v návrhoch, vo vyjadreniach, neustále poškodzuje jej meno. Citovala z vyjadrenia žalobcu „V spojitosti s vyššie uvedeným poukazujem na dôkaz č. 13, priložený k Návrhu pred pojednávaním zo dňa 15.3.2016, ktorý vypovedá v plnej miere o matkinom postoji k biologickému otcovi jej prvorodenej dcéry z prvého manželstva O.. Opakovane uvádzame, že navrhovateľka manipulovala aj stretávanie jej staršej dvanásťročnej dcéry O. so svojím otcom N. I., od jej narodenia v roku XXXX. Do jej šiestich rokov sa jej biologický otec - N. I., stretával s O. iba v obci F., iba za prítomnosti matky, raz za 2 týždne. Odmietla mu celé roky umožňovať stretávanie sa s dcérou O. a ovplyvňovala tak jej vzťah k otcovi, čo malo a má veľmi negatívny dopad na zdravý rozvoj jej osobnosti a na jej vzťah s otcom.“ Ako zavádzajúce a klamlivé považovala žalovaná aj vyjadrenie žalobcu, ktorý uviedol: „Aj napriek uvedenému navrhovateľ osobne kontaktoval detského psychológa a detskú psychiatričku, pričom na osobnom stretnutí boli obe strany prekvapené, ba priam až zhrozené, že matka takýmto spôsobom zneužíva ich správy pred samotným súdom.“ Poznamenala, že lekárske správy boli doložené k súdnym pojednávaniam, avšak ani jeden z lekárov sa takto nikdy nevyjadril. Konajúci súd zistil, že obe citácie sú doslovne opísané z písomného vyjadrenia žalobcu ako právneho zástupcu M. N. A. zo dňa 17.5.2016, adresovaného Okresnému súdu Bratislava III vo veci sp. zn. 38P/104/2015, konkrétne na str. 1 a 2 vyjadrenia. Ďalej žalovaná uviedla v podaní zo dňa 23.10.2016

pre SAK, že žalobca opakovane predkladá na súdy a na ÚPSVaR jej návrh, ktorý riešila žalovaná s jej prvým manželom, N. I.. Poznamenala, že jej bývalý manžel, M. N. A., opakovane splnomocnil žalobcu na jeho zastupovanie, tentokrát vo veci výkonu rozhodnutia vedeného Okresným súdom Piešťany. Žalovaná citovala časť vyjadrenia žalobcu z jeho písomného vyjadrenia adresovaného Okresnému súdu Piešťany (konajúci súd zistil, že žalovaná mala na mysli vyjadrenie žalobcu zo dňa 17.8.2016 vo veci výkonu rozhodnutia vedeného Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 13Em/2/2016, ktoré vyjadrenie pripojila k svojmu podaniu zo dňa 23.10.2016, pričom v danom prípade citovala časť textu na konci str. 4 vyjadrenia), že žalobca uviedol, okrem iného, že: „Sme toho názoru, že súd si môže, resp. vie vyžiadať všetky potrebné dôkazy, ktoré celkom zrejme a zjavne preukazujú zámerné manipulovanie zo strany matky, nakoľko klame a zavádza nielen vážny súd, ale aj samotné pracovníčky ÚPSVaR-u.“ K vyjadreniu žalobcu zo dňa 10.10.2016, Krajskému súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 20CoP/53/2016 uviedla žalovaná, že žalobca (ako právny zástupca M. N. A.) sa neštít klamať a zavádzať samotný súd, keď sa vyjadril o staršej dcére žalovanej nasledovne: „O. dnešným dňom „nemá“ otca, nemá k nemu vybudovaný absolútne žiaden vzťah, čo je odôvodnené tým, že v priebehu svojho dospievania nemala žiadnu možnosť styku s ním - matka jej fyzicky od počiatku bránila v akomkoľvek styku, úplne odstránila biologického otca zo života, čo ma dnes nenapraviteľné následky, a je to na maloletej značne badať.“ Konajúci súd zistil, že ide o doslovnú citáciu časti textu vyjadrenia zo dňa 10.10.2016, konkrétne zo str. 5 vyjadrenia. Súd zistil, že za týmto textom vyjadrenia žalobcu je uvedená ďalšia veta: „Uvedené preukazujeme aj návrhom matky na zákaz styku rodiča s dieťaťom zo dňa 16.11.2009, ktorý dokladáme v prílohe.“ K tejto citácii žalovaná poznamenala, že O. je veľmi šikovné dieťa, ktoré v danom čase navštevovalo 8. ročník ZŠ, mala veľmi dobrý prospech, venovala sa folklóru, chodila do Dobrovoľného hasičského zboru, že jej otec, N. I., ich opustil, keď mala Lea 3 týždne, nikdy nemal, a nemá o ňu záujem, že biologický otec uprednostnil zhýralý život pred šťastím svojej dcéry, pričom stýkanie sa N. I. s O. nie je predmetom konania, v ktorom zastupuje žalobca M. N. A. proti žalovanej, a že (druhý) bývalý manžel žalovanej, M. N. A., nie je so staršou dcérou žalovanej, O., v žiadnom právnom vzťahu. Ďalej uviedla žalovaná, že v tom istom vyjadrení adresovanom Krajskému súdu v Bratislave sa vyjadril žalobca taktiež klamlivo o zdravotnom stave žalovanej, a tým zavádzal samotný súd, keďže uviedol: „V súčasnosti už sama polícia zvažuje, či matka je v takej mentálnej kondícii, aby mohla vychovávať maloleté dieťa (...) Samotní príslušníci OR PZ v Piešťanoch vyhodnotili trestné oznámenia matky ako podania osoby, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou trpí mentálnou poruchou.“ Konajúci súd zistil, že posledná žalovanou uvedená citácia je doslovná s vyjadreniami žalobcu na str. 5 jeho vyjadrenia zo dňa 10.10.2016, adresovaného Krajskému súdu v Bratislave k sp. zn. 20CoP/53/2016. Citované vyjadrenia žalobcu považovala žalovaná za útok na jej osobu, na jej staršiu dcéru a za neustále poškodzovanie jej mena. Záverom podania uviedla žalovaná, že je zarážajúce, že človek, voči ktorému je začaté disciplinárne konanie, sa neštíti použiť vo svoj prospech, v prospech svojho nového klienta a na dosiahnutie svojho cieľa takéto absurdné a klamlivé vyjadrenia, ktoré nie sú podložené žiadnym dôkazným materiálom. Dodala, že vyjadrenia žalobcu sú v plnom rozsahu jedno obrovské klamstvo, jeho očierňovanie, útoky a poškodzovania jej mena sú stupňujúce, sú v hlbokom rozpore s Advokátskym poriadkom a s morálnymi hodnotami slušného človeka. Žalovaná bola názoru, že takýto človek, bez morálnych zásad, by v žiadnom prípade nemal vykonávať prácu advokáta, a požiadala SAK o opakované prešetrenie jej podania, a aby žalobca ani jeho advokátska kancelária už nezastupovali jej bývalého manžela M. N. A. voči nej v žiadnom súdnom spore.

154. Na základe tejto sťažnosti žalovanej po vyjadrení žalobcu podal predseda revíznej komisie SAK dňa 6.9.2016 návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi ako advokátovi predsedovi disciplinárnej komisie SAK, v ktorom uviedol, že v dotknutej veci sa žalobca dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené v § 21 písm. a) a b) ZoA. V dôsledku následného späťvzatia tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania zástupcom predsedu revíznej komisie SAK, disciplinárny senát pri SAK konanie proti žalobcovi na základe tejto sťažnosti zastavil. Avšak na základe doplnenia sťažnosti žalovanou zo dňa 23.10.2016 podal predseda revíznej komisie dňa 16.5.2017 ďalší návrh na začatie disciplinárneho konania, ktoré konanie ale bolo prerušené do skončenia tohto súdneho konania. V druhom návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 16.5.2017 predseda revíznej komisie uviedol, že dotknutým konaním sa mal žalobca dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené v ust. § 21 písm. a) a b) ZoA a § 18 ods. 3 ZoA.

155. Podľa § 18 ods. 3 ZoA advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory.

156. Podľa § 21 písm. ZoA, advokát je povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak a) v tej istej veci alebo vo veci s ňou súvisiacej poskytol právne služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, d) informácia, ktorú má o inom klientovi alebo o bývalom klientovi, by mohla toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnene zvýhodniť. Podľa písm. b) tohto ustanovenia (na ktoré sa poukazuje v návrhoch na začatie disciplinárneho konania) advokát je povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak sú záujmy advokáta alebo osôb jemu blízkych v rozpore so záujmami osoby, ktorej by sa právne služby mali poskytnúť.

157. Pravidlá profesijnej etiky advokátov sú obsiahnuté aj v Etickom kódexe Rady advokátskych komôr Európy (CCBE) pre európskych advokátov, podľa ktorého bodu 3.2.2 advokát/advokátka musí ukončiť zastupovanie viacerých alebo všetkých zainteresovaných klientov, ak medzi nimi dôjde ku konfliktu záujmov. Rovnako musí postupovať, ak hrozí nebezpečenstvo porušenia povinnosti zachovávať mlčanlivosť, alebo ak je ohrozená jeho/jej nezávislosť. V zmysle bodu 3.2.3 Etického kódexu CCBE, advokát/advokátka musí odmietnuť zastupovanie nového klienta, ak hrozí nebezpečenstvo porušenia povinnosti zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré mu/jej zveril predchádzajúci klient, alebo ak by informácie, ktoré má advokát/advokátka k dispozícii o záležitostiach bývalého klienta, nového klienta neprimerane zvýhodnili.

158. Z citovaných ustanovení vyplýva povinnosť advokáta odmietnuť zastupovanie nového klienta preventívne už len keď hrozí nebezpečenstvo porušenia povinnosti zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, ktoré mu zveril predchádzajúci klient alebo, ak by informácie, ktoré mal advokát k dispozícii o záležitostiach bývalého klienta, by nového klienta neprimerane zvýhodnili, zároveň povinnosť advokáta ukončiť zastupovanie klientov, ak medzi nimi dôjde ku konfliktu záujmov, príp. hrozí nebezpečenstvo porušenia povinnosti zachovávať mlčanlivosť (viď cit. ust. Etického kódexu CCBE v spojení s § 18 ods. 3 ZoA), zároveň povinnosť advokáta odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak vo veci súvisiacej poskytol právne služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiadal alebo informácia, ktorú má o bývalom klientovi, by mohla nového klienta neoprávnene zvýhodniť (§ 21 písm. a) a d) ZoA).

159. Odvolací súd zhodne s prvoinštančným pritom nemá pochybnosť o tom, že pokiaľ žalobca ako advokát predtým zastupoval žalovanú ako klientku v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k jej maloletému dieťaťu z predchádzajúceho manželstva, ide o vec súvisiacu s konaním o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu z jej druhého manželstva, kde žalobca zastupuje, resp. zastupoval jej druhého manžela proti žalovanej, pričom záujmy zastúpených sú v rozpore - v konflikte. Odvolací súd je toho názoru, že vzhľadom na rozsah posudzovaných okolností, ide o súvisiace veci i keď maloleté deti a ich otcovia sú rozdielne, avšak matka je totožná, pričom záujmy žalovanej a jej ex manžela sú v rozpore. Pre existenciu disciplinárneho previnenia podľa citovaných ustanovení pritom postačuje samotná hrozba nebezpečenstva porušenia povinnosti advokáta zachovávať mlčanlivosť a samotná možnosť informáciami o bývalom klientovi neoprávnene zvýhodniť nového klienta.

160. Cez prizmu uvedeného je potrebné skonštatovať, že tvrdenie žalovanej pod bodom 1 predmetnej sťažnosti, že žalobca zastupoval najskôr ju proti jej bývalému manželovi N. I. a následne jej vtedajšieho manžela N. A. proti nej, ako aj, že v predmetných konaniach podal o nej nepravdivé a skreslené informácie resp. ju vedome nepodložene „očiernil“ - znevážil (viď č.l. 169 a 170 odôvodnenia preskúmaného rozsudku), čo bolo spôsobilé neoprávnene zvýhodniť jeho nového klienta a spôsobiť ujmu žalovanej, boli pravdivé, v dôsledku čoho nemohli predstavovať neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu.

161. Vychádzajúc z výsledkov predmetného konania, prvoinštančný súd správne skonštatoval, že hoci v konaní nebolo preukázané, že by žalobca výslovne pozmenil alebo zneužil informácie, ktoré mal získať od žalovanej počas zastupovania v konaní o znížení výživného k maloletej O., avšak na druhej strane nebolo preukázané ani to, že tieto tvrdenia žalovanej boli nepravdivé, pričom pre vznik disciplinárneho previnenia podľa predtým uvedeného, ku ktorému predmetná sťažnosť žalovanej smerovala, postačuje

samotná hrozba nebezpečenstva porušenia daných povinností advokáta zachovávať mlčanlivosť a možnosť klienta neoprávnené zvýhodniť.

162. Všetky tvrdenia žalovanej v predmetnej sťažnosti a jej doplnení majú vecný základ a majú tiež primerané odôvodnenie spočívajúce v tom, že žalovaná bola presvedčená, že žalobca pozmenil informáciu, že otec N. I. sa s maloletou dcérou O. stretával iba sporadicky, na pozmenenú informáciu, že žalovaná mu bránila stretávať sa s dcérou O.. Zároveň platí, že u advokáta, ako verejne činnnej osoby, ktorý môže byť objektom kritiky v súvislosti s výkonom svojho povolania, sú hranice akceptovateľnosti kritiky širšie, ako u bežných občanov – súkromných osôb (nález ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 302/2010 zo dňa 7.7.2011 publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR pod č. 56/2011). S poukazom na to, že v danom prípade išlo o kritiku verejnej osoby, ktorá mala vecný základ a pre ktorú možno nájsť primerané odôvodnenie, nie je možné danú kritiku považovať za neprimeranú (nález ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 302/2010 zo dňa 7.7.2011). V konaní bolo tiež preukázané, že žalovaná vzhľadom na ňou uvedené v predmetnej sťažnosti mala rozumné dôvody spoliehať sa na pravdivosť v sťažnosti uvedených informácií, pričom vychádzala z vlastnej skúsenosti, názoru a úsudku (nález ÚS SR IV.ÚS 302/2010 zo dňa 7.7.2011). Zároveň v konaní nebolo preukázané, že by motívom žalovanej v súvislosti s podaním predmetnej sťažnosti bolo poškodiť žalobcu, resp. že by mala vo vzťahu k žalobcovi iný zlý úmysel (nález ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 302/2010 zo dňa 7.7.2011), jej zámerom bolo dosiahnuť, aby vzhľadom na predchádzajúce zastupovanie žalovanej v súdnom konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu nezastupoval v ďalšom súdnom konaní o úpravu práv a povinností k inému maloletému dieťaťu jej exmanžela v konaní smerujúcom voči nej.

163. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolacím súdom, v spojení s odôvodnením preskúmaného rozsudku súdom prvej inštancie, bolo potom dôvodné uzavrieť, že kritika zo strany žalovanej smerujúca voči žalobcovi ako advokátovi obsiahnutá v dotknutej sťažnosti žalovanej zo dňa 27.4.2016 doručenej SAK, bola primeraná, odôvodnená a nepredstavovala neoprávnený či protiprávny zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu. Keďže žalovaná bola presvedčená, že jej bývalý advokát nemôže vystupovať ako advokát protistrany proti nej v iných konaniach, ktorý sa navyše na jej adresu vyjadroval nedôstojne, prvoinštančný súd správne predmetnú sťažnosť a jej doplnenie vyhodnotil ako realizáciu práva žalovanej podať sťažnosť na advokáta pre nespokojnosť s jeho postupom, s jeho správaním a s jeho vystupovaním. Pretože nebolo preukázané, že by žalovaná v tejto sťažnosti zámerne klamala, nebolo možné ju vyhodnotiť ako zneužitie práva žalovanej.

164. Zároveň v konaní nebolo preukázané, že by v priamej príčinnej súvislosti s dotknutými vyjadreniami žalovanej v podaniach adresovaných SAK bola alebo mohla byť znížená vážnosť, profesijná česť a dôstojnosť žalobcu ako advokáta medzi kolegami, klientami a potencionálnymi klientami preto, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že žalovaná o ňom verejne rozširuje nepravdy a klamstvá, s tým, že sťažnostné aj disciplinárne konanie na SAK sú neverejné a členovia disciplinárnej komisie sú viazaní povinnosťou mlčanlivosti.

165. Vychádzajúc z uvedeného odvolacím súdom, v spojení s odôvodnením preskúmaného rozsudku súdom prvej inštancie, prvoinštančný súd správne uzavrel, s čím sa odvolací súd stotožňuje, že žalobca nepreukázal existenciu žiadnej z troch kumulatívnych podmienok ochrany osobnosti a to 1/ neoprávnený zásah žalovanej do osobnostnej sféry žalobcu, ani 2/ následok vo forme ujmy na osobnostných právach žalobcu alebo nebezpečenstva vzniku tejto ujmy a 3/ priamu príčinnú súvislosť medzi podmienkami 1/ a 2/. V dôsledku toho bolo potom dôvodné predmetnú žalobu zamietnuť, ako správne postupoval prvoinštančný súd v preskúmanom rozsudku.

166. K odvolaniu žalobcu iba na okraj odvolací súd dodáva, že samotnú skutočnosť, že žalovaná, v konaní nepreukázala pravdivosť svojho tvrdenia, že žalovaný pozmenil a zneužil informácie, ktoré od nej získal počas zastupovania v inom konaní, nepovažoval v danom prípade za smerodajnú. Keďže, ako bolo predtým uvedené, kritika žalovanej obsiahnutá v dotknutej sťažnosti mala vecný základ, žalovaná mala rozumné dôvody spoliehať sa na pravdivosť svojich tvrdení, nebol preukázaný zlý úmysel, resp. motív žalovanej poškodiť žalobcu danými tvrdeniami a zároveň žalobca ako advokát a verejne činná osoba bol nútený zniesť zvýšenú mieru kritiky, bolo potrebné ustáliť, že predmetná kritika podľa vyššie uvedeného bola primeraná a nepredstavovala neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu. Nejednalo sa o exces z výkonu petičného práva žalovanej. Odhliadnuc od toho zároveň platí, že nebola

splnená ďalšia z troch kumulatívnych podmienok pre vznik žalobou uplatneného nároku, odôvodňujúca zamietnutie žaloby, a to objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť žalobcu.

167. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd konštatuje, že nezistil naplnenie žiadneho z odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom a to nesprávny procesný postup, ktorým by znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ani existenciu vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ani nesprávne skutkové zistenia, ani nesprávne právne posúdenie (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP).

168. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu, bezúčelne zachádzajúce do detailov prípadu irelevantných pre rozhodnutie, odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

169. S odkazom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu, v spojení s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie, po vyčerpaní relevantnej odvolacej argumentácie žalobcu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výrokoch vecne správny, včítane, vzhľadom na spôsob prvoinštančného rozhodnutia, správneho a odvolacími dôvodmi ani osobitne nenapadnutého výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania, s požitím § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil.

170. V odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP odôvodňujúca výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená, ani ju odvolací súd nezistil. Odvolací súd preto úspešnej žalovanej priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému žalobcovi.

171. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).